

திரு.எஸ்.பொ. : படைப்பும் பார்வையும்

உள்ளே...

- 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' - முனைவர் செ.இராமதாசு
- திரு. எஸ்.பொ. : தன் விளக்கம் (தீதும் நன்றும் தொகுப்பிலிருந்து)
- 'மாயினி' - நாவல் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் :
க. அறிவன், கவிஞர் த. பழமலய், அருள்திரு பிலிப் சுதாகர்,
சு.வேணுகோபால், நா. நளினிதேவி

‘தமிழ் நேயம்’ - வளர்ச்சி நிதி (25.7.2008 முதல் இன்று வரை)

ரூ. 200 வழங்கியவர்கள் :

க.சி. அகமுடைநம்பி
சோ.கு.அறிவுடைநம்பி
கவிஞர் பழமன்
க.இரா. முத்துச்சாமி
ஜி.நாகராஜன் (புதுவை)
இளங்கோ (தர்மபுரி)
பேரா. கமலேசுவரன்
புலவர் மு.மணியம்
பூரணசந்திர ஜீவா
ப. தென்மொழி துரையாசன்
ச.தா. பாலன்
எஸ்.எஸ். செல்வராக
க.ஜெயராமன்
இரா. திருமுருகன்
நடராஜன் (சென்னை)
கவிஞர் நித்திலன்
கி.சுப்பிரமணியன்
மரு. அரங்கசாமி
மரு. கோவி

ரூ. 300 வழங்கியவர்கள் :

செ.வை. சண்முகம்
ஓசை காளிதாசன்
கவிஞர் இன்குலாப்
ரகுபதி (பொள்ளாச்சி)
செ.இராமதாசு

ரூ. 500 வழங்கியவர்கள் :

அருள்திரு சுதாகரின் சகோதரி (மதுரை)
கோதை நாச்சியார்
நா.நளினிதேவி (மதுரை)
ம.இலெ. தங்கப்பா
கவிஞர் பே. சிதம்பரநாதன்
பேரா. அரங்கசாமி
பா.இரவிக்குமார் (புதுவை)
பகவத்கீதா (திருச்சி)
ஜி.கே.இராமசாமி (பெங்களூர்)
புவனேஸ்வரி சிவமணி
அருள்திரு ஜஸ்டின்
சகோ. பவுலின்
ஹரிஹரகதன்
சிலம்பு ந.செல்வராக

ரூ. 1000 வழங்கியவர்கள் :

அருள்திரு. பிலிப் சுதாகர்
புலவர் கி.த.பச்சையப்பன்
பேரா. க.ப.அறவாணன்
சோ.கு.அறிவுடைநம்பி
சே.நாராயணசாமி

ரூ. 2000 வழங்கியவர்கள் :

இரா. குப்புசாமி (கரூர்)
கே.எஸ். சுப்பிரமணியம் (சென்னை)

நன்றி - ஞானி

குறிப்பு :

1. தமிழ் நேயம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கு இதழ்களேனும் வெளியிட்டு வருகிறது. (சில ஆண்டுகளில் ஐந்து இதழ்கள்). தற்போது ஒவ்வொரு இதழுக்கும் அச்சு செலவு ரூ. 6000/-, அஞ்சல் செலவு இன்னொரு ரூ. 1000/-. நன்கொடை இல்லாமல் தமிழ் நேயம் மாதிரி ஒரு இதழை வெளியிடுவது அறவே சாத்தியமில்லை. தமிழ் நேயத்தின் தனித்தன்மை குறித்தும் இங்கு நான் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை.
2. அடுத்து தமிழ் நேயம் 2009-இல் வெளியிடும் சில இதழ்கள் குறித்தும் இங்கு சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டும்.
 - ‘அறிஞர் அண்ணாவின் நூற்றாண்டு விழா’வைக் கொண்டாடும் வகையில் ஒரு தனி இதழ் - தமிழறிஞர்கள், தமிழ் உணர்வாளர்கள் - குறைந்த

(தொடர்ச்சி : பின் உள் அட்டை)

திரு. எஸ்.பொ படைப்பும் பார்வையும்

அறிமுகம்

‘மாயினி’ என்ற நாவலை எஸ்.பொ. அவர்கள் வெளியிட்டதையடுத்து கோவை இலக்கிய நண்பர்கள் மத்தியில் அந்த நாவலை சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் திரு.எஸ்.பொ. அவர்களை கோவைக்கு அழைத்திருந்தோம். துணைவியாரோடு கோவைக்கு வந்த எஸ்.பொ. எங்களோடு (2008) ஆகஸ்டு 8,9,10 ஆகிய மூன்று நாட்கள் தங்கி இருந்தார். பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை சார்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் உரையாற்றினார். கோவையில் கணபதியிலும் நடைபெற்ற கருத்தரங்கிலும், கணபதியில் தமிழ் அறிவியல்க்கத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலிலும் கலந்து கொண்டார். கோவை வானொலியில் அவரது நேர்காணல் பதிவு பெற்றது. கவிஞர் த. பழமலய யுகமாயினி ஆசிரியர் திரு. சித்தன், புதுவைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு.பா. இரவிக்குமார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் துறை திரு. இராசா முதலியவர்களோடு கோவை நண்பர்கள் பேராசிரியர் சி.மா. இரவிச்சந்திரன் (பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்) கவிஞர் க.அறிவன். கவிஞர் செந்தமிழ்த்தேனீ, திரு.கு. முத்துக்குமார், திரு.செ.இராமதாசு முதலியவர்களும் இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பங்கு பெற்றனர். தனிப்பட்ட முறையிலும் நண்பர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு எஸ்.பொ. பதில் தந்தார். கோவைக்கு அவர் புதியவர் இல்லை என்றாலும் எப்போதும் அவரது வருகை கோவை நண்பர்கள் மத்தியில் ஒரு கொண்டாட்டம் ஆகவே அமைகிறது.

ஓர் இலக்கியப் போராளி என்ற அளவில் மட்டும் எஸ்.பொ. அவர்களைப் பற்றிய பார்வை நம்மவர் மத்தியில் நிலவவில்லை. எழுபத்து ஐந்து வயது நிரம்பிய நிலையிலும் இன்றும் அவர் இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாமல் வேறு பல களங்களிலும் போராளியாகவே பார்க்கப்படுகிறார். தமிழிலக்கியத்தின் சிறுகதை, நாவல், நாடகம், திறனாய்வு என்றத் துறைகளில் மட்டும் அவரது சாதனைகள் அடங்கிவிடவில்லை. இந்த அளவில் மட்டும் அவரது ஆக்கங்கள் அமைந்திருந்தன என்றால் அவர் போராளி என்ற மதிப்பீட்டைப் பெற்றிருக்க மாட்டார். இலக்கியத்தினுள்ளும் பாலியல் முதலிய பிறர் தொடராத வாழ்வியல் கூறுகளை தயங்காமல் தொட்டிருக்கிறார். ஈழத்து தமிழரசியலிலும் அவர் உறுதியாக நின்று செயல்பட்டிருக்கிறார். முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளோடு எந்த வகையான சமரசத்திற்கும் இடம் தராமல் அவர் போராடினார். கைலாசபதி முதலியவர்களுக்கு முன்பே மார்சிய இயக்கத்தில் அவர் உறுதியோடு ஈடுபட்டு இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்து உயர்சாதியினரோடு அவர் இதுவரைக் காலமும் போராடுகிறார்.

மட்டக்களப்பு எளிய மனிதர்களோடுதான் வாழ்வின் தன் நிறைவை அவர்

கண்டார். மார்க்சியரால் புறக்கணிக்கப்படுகிற தமிழ் மரபில் அவர் தொடக்கம் முதலே ஊன்றி நிற்கிறார்.

சிங்கள அரசோடு, சிங்கள தேசியத்தோடு ஒத்துழைப்பதன் மூலம் உயர் பதவிகளில் தம்மை இறுத்திக் கொண்ட மார்க்சியவாதிகளை, தமிழ் அரசியல்வாதிகளை அவர் விடாப்பிடியாக அம்பலப்படுத்துகிறார், தமிழ் தேசிய அரசியலில் அவரது உறுதிப்பாடு வியப்பிற்குரியது, தமிழகத்து திராவிட அரசியலோடு தொடக்கம் முதலே அவர் முரண்பட்டார். காந்தியத்தை அவர் இன்றளவும் மதிக்கிறார், நைஜீரிய வாழ்வின்போது முதல் உலக இலக்கியத்தைக் காட்டிலும் மூன்றாம் உலக இலக்கிய சார்பில்தான் செயல்பட வேண்டிய தேவையை முற்றாக உணர்ந்தார். முதல் உலகின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மூன்றாம் உலகம் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இலக்கியம் செயல்படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக்கியம் குறித்து அவர் உயர்வான எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார். குடும்ப உறவுகளை உதறிக் கொள்கிற பெண்ணியம் அவருக்கு உடன்பாடில்லை. எனினும் பெண்மையைப் போற்றுகிறார். அவரளவுக்கு வாழ்வின் பன்முகப் பரிமாணங்களை எதிர்கொண்டதோடு அவற்றினுள் நுழைந்து செயல்படுகிற ஆதிக்கக் கூறுகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தை தன் உணர்வோடு, நடத்தியதோடு ஒளிவு மறைவின்றி தன் வாழ்வின் தரிசனங்களை பதிவுசெய்த இன்னொரு தமிழ்ப் போராளியை நாம் இதுவரைக் கண்டதில்லை.

மகாவம்சம் முதற்கொண்டு சிங்கள தேசத்தின் அரசியலில் இடம்பெற்ற அனைத்து பொய்முகங்களையும் ஆதாரத்தோடு கிழித்தெறியும் நோக்கிலும் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலான இலங்கை அரசியலில் சிங்களத் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல் தமிழினத் தலைவர்களும் செய்த குழப்பங்கள், கொடுமைகள் முதலியவற்றை விவரிக்கும் முறையிலும் புனைவியல் நோக்கில் 'மாயினி' என்ற நாவலை எஸ்.பொ. இறுதியாகப் படைத்தார். இவை அனைத்தும் ஒரு புறம் இருக்க சென்னையில் 'மித்ர' பதிப்பகத்தை அமைத்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் படைப்புக்களோடு தமிழகத்துப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களையும், இவற்றுக்கெல்லாம் மகுடம் போல கடந்த எண்பது ஆண்டுகளுக்கிடையில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற அனைத்து படைப்பாளிகளின், தெரிவு செய்த கவிதைகள், சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள், அடங்கிய மூவாயிரம் பக்க அளவிலான மூன்று தொகுதிகளை அண்மையில் எஸ்.பொ அவர்கள் வெளியிடுவதாக இருக்கிறார். இவரது இத்தனை சாதனைகளையும் இன்றளவும் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பதோடு எஸ்.பொ. அவர்களைப் பற்றி பழி பேசுவதையும் குறைத்துக் கொள்ளாத ஈழத்து மார்க்சியர் மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்து மார்க்சியர்களும் வாய்மூடி இருப்பதன் மர்மம் குறித்து நாம் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது. இவர்களின் அறிவு நேர்மை குறித்து மரியாதையோடு நம்மால் பேச முடியுமா?

இந்தத் தொகுப்பில் எஸ்.பொ. அவர்களின் தன் வரலாற்றுப் படைப்பான 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' குறித்தக் கட்டுரையை முனைவர் செ. இராமதாசு எழுதியிருக்கிறார். முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் செய்த இருட்டடிப்புக்களையும், தமிழ் தேசிய உணர்வற்று சிங்கள தேசிய அரசியலோடு ஒத்துழைத்த இடதுசாரிகள் மற்றும் தமிழினத் தலைவர்களின் பதவி மோகத்தையும் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் பண்டார நாயக்கா முதலியவர்களின் ஆதிக்க அரசியலையும் இவற்றோடு எஸ்.பொ. அவர்களின் படைப்பு வரலாற்றையும் தொகுத்துத் தருகிறார். பண்டாரநாயக்காவை பாராட்டியும் எஸ்.பொ பேசியிருப்பதை குறிப்பிடுகிறார். 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' நூல் வாசகர் மத்தியில் எழுப்பிய சலனங்களுக்கு எதிர்வினை என்ற முறையில் 'தீதும் நன்றும்' என்ற நூலில் எஸ்.பொ.வின் தன் விளக்கங்களில் சிலவற்றைத் தெரிவு செய்து தந்துள்ளோம்.

எஸ்.பொ.வின் முக்கியமான சில படைப்புக்களை குறித்த கட்டுரைகளை இந்தத் தொகுப்பில் தர இயலவில்லை. (இயலுமானால் இன்னொரு தொகுப்பில் இவை குறித்து கட்டுரைகள் தொகுக்கக் கூடும்). 'மாயினி' நாவல் குறித்து ஐந்து நண்பர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. 'மாயினி' புனைவு என்ற முறையில் எழுதப்பட்ட முதன்மையான அரசியல் நாவல். புனைவின் உச்சங்கள் சிலவற்றை எஸ்.பொ. தொட்டிருக்கிறார் என்று பாராட்டும் பொழுதே எத்தனை இடங்களில் தவற விட்டிருக்கிறார் என்பதையும் நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். எஸ்.பொ.வின் பெண்ணியப் பார்வையும் விமர்சனத்துக்குள்ளாகிறது. புத்தத் துறவிகள் மற்றும் சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் பாலியல் வக்கிரங்கள், அவர்களின் அரசியல் ஆதிக்க வெறிஉணர்வோடு இணைந்து செல்லாமல் விடுபட்டு நிற்பதாகவே வாசகர் கருதக்கூடும். தொகுத்துப் பார்க்கும் போது இலங்கை அரசியல் பற்றிய முழு அளவிலான மறுவாசிப்பு என்ற முறையில் நாவலை நண்பர்கள் வெகுவாக பாராட்டுகின்றனர்.

25.10.2008

- ஞானி

திரு. எஸ்.பொ. படைப்பும் பார்வையும் எஸ்.பொ.வின் வரலாற்றில் வாழ்தல்

- செ. இராமதாசு -

“அனுபவ ஞானத்தைப் படைத்தலும் பகிர்தலும் மகாதர்மம்.”
இந்நூல் எஸ்.பொ. தன் வாழ்க்கைப் பாதையிலே நடந்துவந்த பாதச் சுவடுகளின் தேடலாகவும், வரலாற்றை நேர் செய்தல்களாகவும், இலக்கிய ரவுடிகளின் அறிவு மோசடிகளை அதர்மங்களை அம்பலப் படுத்துவதாய் சத்தியத்தை அளவுகோலாகக் கொண்டு இரண்டாயிரம் பக்கங்களைக் கொண்ட ‘வரலாற்றில் வாழ்தல்’ என்ற நூலினை தமிழுக்கு ஒரு ஆவணமாக அளித்துள்ளார். வாழ்க்கை வரலாறு என்பது இழப்புகளையும் சோகங்களையும் சாதித்த வெற்றிகளையும் உரக்கச் சொல்லி கொக்கரிப்பது மட்டு மல்ல அதற்கு அப்பாலும் எத்தனையோ நிகழ்வுகளுண்டு என்பதை இந் நூலினைப் படிக்கின்ற பொழுது உணர முடிகின்றது. அரசியல் கலை-இலக்கியம்-சமூகம் பற்றிய வரலாறும் விமர்சனங்களும் என்ற இழைகளி னால் பின்னி எஸ்.பொ. தன் வரலாற்றினைத் தருகிறார்.

தத்துவ ஞானி, இராதாகிருஷ்ணன் விஞ்ஞானிகளைப் பார்க்கிலும் இலக்கியவாதிகள் தனித்துவமானவர்கள் என்பார். “புவிசர்ப்புத் தத்துவத்தை நியூட்டன் முதலில் அறிக்கை செய்தது தற்செயலே. அவர் அவ்வாறு செய்திருக்காவிட்டாலும் பின்னர் வந்த விஞ்ஞானி யாராவது அந்த விதியை உலகுக்குச் சொல்லியிருப்பான். அறிவுத்தேடலின் தொடர்ச்சியாக இவை நிகழும். ஆனால் சேக்ஸ்பியரின் ஆளுமையின்றி ஓர் ஒத்தல்லோவோ, காளிதாசனின் மேதைமையின்றி ஒரு சாகுந்தலமோ இலக்கியத்திற்கு கிடைத்திருக்க மாட்டாது.” இக்கூற்றினை மெய்ப்பிக்கின்ற வகையில் எஸ்.பொ.வின் ஆளுமையும் மேதைமையும் அபூர்வமானது என உணர முடிகின்றது.

குடும்பம்

எஸ்.பொ.வின் தந்தை அதிகாரத்திற்கு பணியாத திண்மையும் நிமிர்ந்த நெஞ்சும் உடையவர். பாமரனாய் வாழ்தல் சுகமானது எனத்திருப்தியும் கண்டவர். யாழ்ப்பாணத்தின் சாதி வேளாளத்திமிரினால் அலைக்கழிக்கப் பட்ட எஸ்.பொ.வின் தாய் தன் காணியிலேயே ஒரு கோயிலை நிர்மாணித்து அதன் பக்தையாகவும் பூசாரியாகவும் மாறினார். யாழ்ப்பாணத்தின் நல்லூரில் பிறந்து வளர்ந்த எஸ்.பொ. தமிழின் இனிமையையும் பற்றையும் அந்த மண்ணிலிருந்தே உறிஞ்சி தன் வசமாக்கிக் கொண்டவர். மட்டக்களப்பு மண்ணில் பிறந்த ஈஸ்பரத்தை தன் வாழ்க்கைத் துணையாக (எஸ்.பொ.) ஏற்றுக் கொண்டவர்.

எஸ்.பொ.வின் மகன் அநுர, (அவர்கள்) 'அப்பா அரசியல்வாதிகளாலும் இலக்கியவாதி களாலும் பெரும்பாதிப்புக்குள்ளானதை நான் சிறுவயதிலேயே பார்த்திருக்கிறேன்' என வாக்குமூலம் அளிக்கின்றார். இன்னொரு மகன் மித்ர, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து (கடற்புலி) மாவீரனானார். தமிழர் இனத்தை சங்காரம் செய்ய சிங்களர் தொடுத்த முதலாவது போர் 1956ல் நடந்தது. இந்தப் போரில் தமிழர்களுக்கு வெற்றி சாதித்துத்தந்த துரை நீலாவணையின் வீர மைந்தர்களை மதித்துப்பாராட்டும் வகையில் எஸ்.பொ.வின் மகன் மேகலா துரை நீலாவணை மைந்தன் ஒருவனை மணந்து வாழ்கிறான். மட்டக் களப்பில் அரசியலில் அனைத்து ஊழ்களையும் அயோக்கியத்தனங்களையும் அறிமுகப்படுத்திய இராசதுரையை, ஈஸ்பரத்தின் சகோதரர்களின் பலம் கொண்டு சந்தித்து வாழ்ந்தவர் எஸ்.பொ. தீண்டாமை ஒழிப்பிலே சாதிய அக்கறை ஊன்றி தேடல்கள் பல நிகழ்த்தி தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். எம்.ஸி.சுப்ரமணியம். இவரே இலங்கையில் சிறுபான்மைத் தமிழர் மத்தியிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதலாவது உறுப்பினரா னவர்; இத்தகைய சிறப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரர் எஸ்.பொ. அத்தான் ஆவார்.

காதல் உணர்வுகளும், காதல் சம்மந்தப்பட்ட வாழ்க்கையும் மனிதனை முழுமைபடுத்த உதவுகின்றன. வளரிளம் பருவத்தில் காதல் பற்றிய சிறகடிப்புகள் மனசுக்கு மட்டுமல்ல மனம் கொண்ட எழுத்துக்களுக்கும் உவப்பானவை. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த பொழுது, எஸ்.பொ. விடுமுறையில் யாழ்ப்பாணம் செல்லு கிறார். அங்கு சிவமணியோடு காதல் மலர்கின்றது. எஸ்.பொ.வின் பெரிய மாமா இதை எதிர்க்கிறார். அதையும் மீறி காதல் தொடர்கின்றது. சிவமணி யின் மீது தனித்துவமான அன்பை மொழிகின்றார். ஆனால் ஏமாற்றமே எச்சமானது.

சென்னையிலுள்ள தாம்பரம் கிரிஸ்துவக்கல்லூரியில் எஸ்.பொ. பயிலுகின்ற காலத்தில் அங்கும் ஒரு காதல் மலர்கின்றது. காதல் மலர்வாடி கசங்கிப் போனாலும் காதலைப் பற்றிய உணர்வுகளை பதிவுகளுக்குகிறார். "நாஸ்திகன் - மார்க்சியவாதி - தமிழ் ஊழியத்திலே வணங்கா முடியன் என்கிற சோதனைகளைத் துறந்த அறிவின் அகங்காரங்களை இழந்த அன்பின் மொழி மட்டுமே செலாவணியாகும் ஓர் உலகத்திற்குள் நுழைகி றேன். பாற்கடலைக் கடைந்து பெற்ற அமிழ்தமோ? சாகாமை அருளும் அதற்கு இன்னொருபெயர் காதலோ? உறவு என்பது உடல்கள் உஷ்ணம் களைவதல்ல; தணிப்பதல்ல. அன்பு என்பது சொந்த சகாயங்களின் முழுமை யான அளித்தவினால் அழிதல். அளித்தலும் அழிதலும் ஒன்றேயான பெருமானம் அடையும் ஆனந்தம்! அதுவே பேரானந்தம். இந்த பேரானந்த அர்த்தத்தைத் தேடி யோகியர் அலைகிறார்கள். அதன் புரிதல் நாடி ஞானியர் ஆவலாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய பாடுகள் அனைத்தையும் அவள் விழாயோரம் விரல்நொடிப்பு நேரத்தில் மின்னலிடும் மோகத்தில் அர்த்தமற்றதாக மாற்றிடும்

மாயம் என்ன? அன்பு! தியாகமல்ல! தியாகத்தின் நிழலாக இழப்பு உண்டு. இந்த அபூர்வ உறவு - அதிர்விலே தோன்றும் உறவு - ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் காரண காரியங்களை சங்காரம் செய்து ஏககாலத்திலே தோன்றுவது தான் காதலா? உடல்கள் பூஜியமாகி உணர்வுகள் ஆன்மாவாகி, அந்த ஆன்மாவின் கூட்டுக்களியிலே மலர்ந்திடும் அமரத்துவம் தான் காதலா? என் வாழ்க்கையில் அது முதற்காதல் அல்ல. கடைசிக் காதலும் அல்ல. ஆனால் இன்னும் அவள் உறவினை மட்டுமே என் எழுத்தின் உயிர்ப்பாகவும், சொல்லின் அர்த்தங்களாகவும், என் ஊழியத்தின் தர்மங்களாகவும் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். இதனை என் மனைவியும் அறிவாள்." இழப்புகளும் சோகங்களும் இலக்கியத்திற்கான நித்திய ஊற்றுக்கண் என்பதை வாசகர்களாகிய நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பெண்குலத்தின் உழைப்புச் சுதந்திரத்தை எஸ்.பொ. ஐம்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பே ஆராதனை செய்துள்ளார். மனைவியின் ஊதியத்தை அவர் தீண்டியதேயில்லை. மனைவியின் சுயாதீனத்தில் என்றும் தலையிட்டதும் இல்லை. திருமணமான முதல் நாளிலிருந்து சமத்துவ உரிமையை அளித்து வருகிறார். வாழ்க்கை என்பது வாழ்தல். அந்த வாழ்விலே கடைப்பிடிக்கப்படும் அறங்கள், இன்பதுன்பங்கள் அனைத்தையும் ஆணும் பெண்ணும் சமமாக பங்கிட்டு அநுபவித்தல், பெண்ணுக்குரிய கௌரவங் களை கொடுத்துவாழ்தல் என விளங்கி வாழ்ந்துள்ளார் எஸ்.பொ. 1972இல் ஒருநாள் அவர் மனைவி இனி பிரம்மச்சாரியத்தை கைபிடித்து வாழப் போவதாக அறிவிக்கிறார். உடனடியாக அதனை எஸ்.பொ. மறுக்க வில்லை. அதை உணர்ந்து மனைவியின் மதசம்மந்தமான நம்பிக்கைகளுக்கு அனுசரனையாக வாழ்வேன் என்று வாக்குக்கொடுக்கிறார். உடலுறவின் போது ஆணும் பெண்ணும் தங்கள் உடல்களின் இருத்தலை இழந்த அந்த ஒரு கணநேர பெருமானத்தை 'ஆநந்தம்' என்று நம்பும் எஸ்.பொ. மனைவி யின் உரிமைகளை மதித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார். மதித்தலிலே தான் மானிடத் தின் சமத்துவம் உருவாகின்றது.

முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் வரலாற்று இருட்டடிப்பு

எஸ்.பொ. விரும்பி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஊழியத்துடன் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டவர். பிற்காலத்தில் 'முற்போக்கு இலக்கியத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட எந்த எழுத்தாளனும் யாழ்கிளை ஸ்தாபனத்துடன் எவ்விதத் திலும் சம்மந்தப்பட்டிருக்கவில்லை. தமிழர் சங்காரத்தை சமாதானத்துக்கான மார்க்கம் என நியாயப்படுத்தும் ஓர் அநாகரிய அரசியல் பின்னணியில் வாழ்ந்து கொண்டு 'ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியமும் இயக்கமும்' என்கிற நூலை வரலாற்று ஆவணமாக ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் வெளியீடு செய்துள்ளனர். சுபையர் இளங்கீரன் எழுதியிருந்தாலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உயர்மட்டக்குழு அமர்ந்து செப்பம் பார்த்துள்ளனர். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிறுவனர்களுள் முதன்மையானவர் மருத்துவர்

எஸ்.ஏ. விக்கிரம சிங்ஹ. 1934-35ல் இலங்கையில் மலேரியா நோய் கட்டுக்கடங்காது பரவியபோது விக்கிரம சிங்ஹ தம்பதியினர் அருந்தொண்டாற்றினர். இந்தத் தொண்டிலே இணைந்து கொண்ட இளைஞர்கள் 1935ல் சமசமாஜகட்சியை நிறுவினார்கள். இலங்கையின் முதலாவது மார்க்சிய கட்சி இதுவே. இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் களுடைய உரிமை என்பதன் குறியீடே கோவிந்தன் பலி. இவற்றை முற்போக்குக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினர் இருட்டடிப்பு செய்துள்ளனர்.

கே. இராமநாதன் திரு.வி.க. அணிந்துரையுடன் எழுதிய நூல் 'சுதந்திரவீரன் சுபாஷ் சந்திரபோஷ்' அக்காலத்திலேயே ஏழாயிரம் படிகள் விற்பனையாயிற்று. 'விடுதலை முரசு' என்கிற பெயரிலே சிறுகதை தொகுதி யையும், சரோஜினியின் சுருக்க வரலாறும், 'திருபுரம் வழிகாட்டுமா?' என்னும் அரசியல் விமர்சனமும் இராமநாதனின் நூல்களாக லோகசக்தியில் வெளிப்பட்டன. இலங்கையிலிருந்து சென்னை சென்ற இராமநாதன் ஜனசக்தியிலும் பணியாற்றினார். 1943-44இல் சக்தி தாசன் 'நவசக்தி' என்ற பெயரிலே ஒரு மாதப் பத்திரிக்கையை நடத்தி வந்தார். அதிலே இராமநாதன் 'சோவியத்து செஞ்சேனை', 'புத்த பக்தி', ஆகிய கட்டுரைகளை எழுதினார். 1944இல் மீண்டும் கொழும்பு சென்றார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் குரலாக Forward என்கிற ஆங்கில வாரப்பத்திரிக்கையே முதலில் வெளிவந்தது. அதிலே மு. கார்த்திகேசனுடன் இணைந்து செயற்பட்டார். முற்போக்கு இலக்கியத்தைத் தேடும் முதலாவது ஈழத்து சிற்றிதழாக 'பாரதி' வெளிவந்தது. இது இராமநாதனின் சிந்தனை வீச்சுக்கு சான்றாகும். இந்த உண்மைகளை ஆவணப்படுத்தும் நேர்மை முற்போக்கு இயக்கத்தினரிடம் அறவேயில்லை.

இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மீது நேரு அடக்கு முறையை கட்டவிழ்த்தபோது ப. ஜீவானந்தம் இலங்கை பயணத்தை மேற்கொண்டார். அப்போது காலி - கொழும்பு - கம்பளை ஆகிய பல இடங்களிலே நடைபெற்ற கூட்டங்களிலே கலந்து கொண்டார். அவருடைய சொற்பொழிவு மக்களை வசீகரித்தது. முற்போக்கு இலக்கியத்துடன் பின்னர் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் யாரும் இந்த சந்திப்புகளிலே கலந்து கொள்ளவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சைவ வேளாளர்கள் மட்டுமே ஆதிக்கம் செலுத்தினர். தோழர் கார்த்திகேசனின் உடம்புபிடியால் எஸ்.பொ. அக்கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்படுகிறார். யாழ்ப்பாண மண்ணிலே கண்ணும் கருத்துமாக பேணப்பட்ட கட்டித்த வைதீகத்திலே ஓர் ஓட்டையை ஏற்படுத்திய ஒருசிறிய தகர்வாகும் இது. இந்த முன்னோடி நிகழ்ச்சிகளை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மறந்ததும் மறைத்ததும் அறஞ்சார்ந்தவைதல்ல.

ஆனால் 1961ஆம் ஆண்டில் எஸ்.பொ.வின் 'தி' நாவல் சரஸ்வதியின் வெளியீடாக வந்த பொழுது, இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலே மார்க்ஸ்சிய

பார்வையை நாட்டிய முன்னோடிகளான மு.கார்த்திகேசனுக்கும், த.இராஜ கோபாலனுக்கும் காணிக்கையாக்கினார். ஈழத்துச் சிறுகதை துறைக்கு முன்னோடிகள் சம்மந்தன், வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன் ஆகிய மூவருமே. இருப்பினும் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார் தொகுத்த கதைக் கோவையிலே அ.செ. முருகானந்தத்தின் 'மனித மாடு' சிறுகதையும், சோ. சிவபாத சுந்தரத்தின் காஞ்சனை என்ற சிறுகதையும் இடம் பெற்றதின் மூலம் ஈழத்து முன்னோடி கதைஞர்கள் வரிசையில் அவர்களும் இடம் பெறுவர். சோ. சிவபாதசுந்தரம் 'புத்தர் அடிசுவட்டில்', 'மாணிக்கவாசகர் அடிசுவட்டில்', 'ஒலிபரப்புக்கலை', 'சேக்கிழார் அடிசுவட்டில்', ஆகிய பல நூல்களை எழுதி தமிழுக்குச் செழுமையூட்டினார். அத்துடன் 'சிட்டி' சுந்தரராசனுடன் இணைந்து 'தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு', 'தமிழ் நாவல் வரலாறு' ஆகிய விமர்சன நூல்களையும் தந்துள்ளார். இந்த தனிமனித பங்களிப்புக்கு ஈடாக தமிழ்ச் சேவையை ஈழத்தின் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைகள் சாதித்து விட்டன என்று சொல்ல இயலாது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கிய ஆவணங்களிலே, வேண்டப் பட்டவர்கள், வேண்டப்படாதவர்கள் என்கிற உணர்வுகள் சத்தியத்தினை கபளீகரம் செய்துள்ளன. டொமினிக்ஜீவா தன்வரலாறாக எழுதியுள்ள "எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்" என்கிற நூலில் ப.ஜீவானந்தத்தின் யாழ்ப்பாண வருகையின் போது தான் அவருடன் நெருங்கி பழகிய தோரணையில் எழுதியுள்ளது உண்மைக்குப் புறம்பானது.

க. அன்பழகன் பச்சையப்பா கல்லூரியின் விரைவுரையாளராகவே இருந்தார். ஆனாலும் தி.மு.க. கூட்டங்களிலே அவர் பேராசிரியர் என்றே சிறப்பிக்கப்பட்டார். இந்த நாகரிகத்தைப் பின்பற்றித்தான் பேராசிரியர் களாக நியமனம் பெறுவதற்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பேராசிரியர் என்று பதவி சாட்டிக் கொண்டு கைலாசபதி போன்றோர் சென்னையை வலம் வந்தனர். அந்நியச் செலாவணி விரயமாக்கப்படுவதை அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. ஏரிக்கரை பத்திரிக்கை நிறுவனம் வெளியிட்ட சிங்களப் பத்திரிக்கைகள் எதற்கும் அந்நியச் செலாவணி செலவு செய்யப்படவில்லை. எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் சிங்களவராய் இருந்தனர். ஆனால் தினகரன் பத்திரிக்கையில் மு.வ., சிதம்பரரகுநாதன், திருச்சி ரகுல் போன்றோர் எழுதினார்கள். இந்த மரபினை கைலாசபதியும் தொடர்ந்தார். அவர்களுக்கு உழைப்பூதியம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஏற்படும் அந்நிய செலாவணியை அக்காலத்தில் ஏரிக்கரை பத்திரிக்கையின் நிர்வாக இயக்குநராக இருந்த எஸ்மெண்ட் விக்கிரம சிங்ஹ எதிர்த்தார். மேலும் அவர் உள்ளூரில் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தினால், இந்திய எழுத்தாளர்களுக்கு அனுப்பப்படும் அந்நியச் செலாவணி மிச்சமாகும் என்றார். இந்த உத்தரவை தலைமேல் சுமந்த கைலாசபதி, இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு விரிவாக களம் அமைத்தார் இதுதான் உண்மை.

பிற்காலத்தில் இந்த மாற்றத்தை விமர்சனம் செய்யப் புகுந்த முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தினர் உள்ளூர் திறமைகளை ஊக்கப்படுத்தியதாக திட்டமிட்ட வகையில் கைலாசபதி செயல்பட்டார் என்று இன்றளவும் மகுடம் சூட்டி மகிழ்ந்து வருகிறார்கள். ஏரிக்கரையில் கைலாசபதி மிகவும் கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியராகவே சேவை செய்தார்.

கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து விலகி பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக பதவி ஏற்கவிருப்பதை அறிந்த எஸ்.பொ. பத்திரிக்கை ஆசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்தார். அப்பத்திரிக்கையின் நிர்வாக இயக்குநர் எஸ்.மண்ட் விக்ரம சிங்ஹவும் கைலாசபதியும் நேர்முகத்தேர்வுக்கு எஸ்.பொ.வை அழைத்தனர். வந்த அனைத்து விண்ணப்ப தார்களிலும் எஸ்.பொ.வை பிடித்திருப்பதாகவும் பதவி தருவதாகவும் வாக்களித்தனர். எஸ்.பொ.வும் இதை நம்பினார். முற்போக்கு இயக்கத்தவர்களில் ஒருவரான வி.பொன்னம்பலம் எஸ்.பொ.வுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார். எஸ்.பொ. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவர் என்றும் அக்கட்சியின் உத்தியோகப் பூர்வமான 'தேசாபிமானி'யில் எழுதுபவர் என்றும் கூறி இவற்றுக்கான ஆதாரங்களை எஸ்.மண்ட் விக்ரமசிங்ஹவுக்கு விரைவு அஞ்சலில் அனுப்பி வைத்தார். எஸ்.பொ.க்கு கிடைக்கவிருந்த பதவி பறிபோயிற்று.

முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் மாநாடு 1962-இல் ஸாஹிராவில் நடந்தது. அம்மாநாட்டில் நேர்மையான முறையில் வினாக்கள் எழுப்பிய எஸ்.பொ.வை நாற்காலிகளைத் தூக்கி அடிக்க வந்தவர்கள் நீர்வை பொன்னையன், பிரேம்ஜி, இளங்கிரன், டொமினிக் ஜீவா போன்றவர்களே. ஓர் எழுத்தாளர் சங்கம் கீழ்த்தரமான தொழிற்சங்க உபாயங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கொச்சைபடுத்தப்பட்டது. அந்த தாக்குதலில் இருந்து எஸ்.பொ.வை காப்பாற்றியவர்கள் ஆ. குருசாமி, நடராஜா, கனக செந்திநாதன் வ.அ. இராசரத்தினம் போன்றோரே. இந்த அவமானங்களில் பங்கப்பட்ட எஸ்.பொ. தன் திறமைகளைக் காட்டவே மடக்களப்பில் 'தமிழ்விழா'வை அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் நடத்தினார்.

டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய பரிசு கிடைத்தது. அந்த சிறுகதை தொகுதிகளின் அனைத்து கதைகளையும் திருத்தியும் அவசியம் ஏற்படும் இடங்களில் திரும்ப எழுதி செப்பமிட்டும் தந்தவர் எஸ்.பொ. அதே தொகுதியில் 'ஞானம்' என்ற கதையை எஸ்.பொ. எழுதி இணைத்தார். அந்தக் கதை ஏனைய கதைகளிலும் பார்க்க நடைவிலும் பார்வையிலும் வேறுபட்டிருப்பதை சாதாரணவாசகனும் அறிந்து கொள்ளமுடியும். எஸ்.பொ.வால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட எழுத்தாளன் கூட சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றுவிட்டான். இன்றுவரை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெறாத ஒரே ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளன் எஸ்.பொ. தான். டொமினிக் ஜீவா எழுத்தாழியத் தில் ஏனையோரைப் பயன்படுத்தி

தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வாரே யொழிய ஏனையோரின் உதவிகளுக்கு நன்றி செலுத்தி வாழ்ந்ததில்லை.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவுக்கு அந்த காலத்தில் வீரகேசரி இதழின் மூல தனப் பங்களிகளில் பெரும்பங்கு உரியதாய் இருந்தது. அவர் கேட்டுக் கொண்டதால் அவ்விதழில் எஸ்.பொ. 'யோகம்' என்ற நாவலை தொடர் கதையாக எழுத ஒப்புக்கொண்டார். 'யோகம்' நாவல் மனிதனின் அடிப்படையான பதவிமோகம் பற்றிய உணர்வுகளின் எழுச்சிகளும், பதவிகளை அடைவதற்கான பண்பு வீழ்ச்சிகளும் காணும் பொருளாகக் கொண்டு பின்னப்பட்டது. இந்நாவலில் இரண்டு அத்தியாயங்கள் வெளிவந்த நிலையில் அது நிறுத்தப்பட்டது. காரணம் - 'அத்த' என்ற சிங்கள தினசரி யில், கல்வி அமைச்சர் இரிய கொல்ல 'யோகம்' என்ற நாவலை எழுதிய ஆசிரியரை நடுரோட்டில் கட்டிவைத்து கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்திருந்தார். மேலும் இன்னொரு இதழில் பௌத்த சமயத்தை அழிக்கப் புறப்பட்ட கொடியவனாக எஸ்.பொ.வை சித்தரித்து எழுதியிருந்தனர். புத்தபிக்குகளை 'பெண்லோலர்கள்' என்று எழுதுகிறார். சிங்கள இனமே ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவுக்கும், எஸ்.பொ.வுக்கும் எதிராக கொடுத்தெழுந்து சிங்களவர்களுடைய பெருமையையும் சீலத்தையும் நிலைநாட்டுங்கள் என்கிறமுறையில் எழுதி 'யோகம்' நாவலின் தொடரை நிறுத்தினார்கள். எஸ்.பொ.வினுடைய எழுத்தையும் படைப்பையும் இல்லாமல் செய்வதற்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய 'உண்மை' என்ற பெயருடைய 'அத்த'வை குடம் குடமாக பொய் வாந்தி எடுக்க தமிழ் முற்போக்கு எழுத்தாளர் உதவினார்கள்.

எஸ்.பொ. பாடநூல் சபையிலிருந்து விலக்கப்பட்டதற்கு கைலாசபதியினுடைய தந்திரங்களே காரணம் என்று பேராசிரியர் சதாசிவம் ஆதாரப் பூர்வமாக பேசியுள்ளார். யாழ்ப்பாண வளாகம் நிறுவப்பட்டக்காலத்தில் சதாசிவமும், நித்தியானந்தனும் தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களாக இலங்கையில் திகழ்ந்தார்கள். அவர்கள் இருவருமே தமிழ் அறிஞர்கள் என யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்கள். பேராசிரியர் துரை ராஜா சர்வதேச அளவிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவராக விளங்கினார். இவர் களையெல்லாம் புறந்தள்ளி விட்டு விரிவுரையாளராக இருந்த கைலாசபதி யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கைலாச பதி தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதவி பெறவில்லை. பலரும் பலவிதத்திலும் செய்த கயிறு இழுப்புகளினாலே அவருக்கு அந்தப் பதவி வாய்த்தது.

மலையகத் தமிழர் எழுத்து முயற்சிகள் பற்றி சிவத்தம்பி எத்தகைய அக்கறையும் காட்டாதவர். அங்கும் இலக்கியப் பணிகள் எழுச்சியுடன் நடப்பதை பற்றி கண்டுகொள்வதேயில்லை. ஆனால் புலம்பெயர்ந்த தமிழனாய் மு. நித்தியானந்தன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் Notad Cultural Fund (நேர்விஜய நன்கொடைத்தரும் ஏஜன்ஸி) நிதி ஒதுக்கீடு செய்ததும்

இலங்கையின் மலையகத்தமிழரின் பண்பாடும், 'கருத்து நிறை - பண்பாட்டு பின்புலம்' என்கிற தலைப்புகளுடன் 1993இல் மலையக ஆய்வாளர்களைக் கொண்டு பதிப்பாசிரயராக தன்னை உயர்த்திக் கொண்டு நூலொன்றினை வெளியிட்டார். இந்தச் சம்பவமானது நொராட் பணத்திற்கு சிவத்தம்பியை அசையச் செய்யும் சக்தி இருந்தது என்பதை நிரூபித்தது.

இலங்கையின் கலை ஆற்றல்களை, படைப்புத் திறமைகளை, வெளிநாட்டவர்களும் அங்கீகரிக்கும் வகையில் பாலுமகேந்திரா - உயர்ந்து ஈழத்துக்குப் பெருமை தேடித்தந்தார். அவருடைய வரலாறும் இணைந்ததுதான் ஈழத்துப் படைப்புக்கலை வரலாறாகும். இந்த அக்கறைகள் இதுவரையில் ஈழத்துத் தமிழ் பல்கலைக்கழகங்களிலே தோன்றாதது அவப்பேறேயாகும். இந்திய மண்ணிலே சினிமாத்துறையில் அவருடைய படைப்புகளுக்குக் கிடைத்த விருதுகள் இலங்கைத் தமிழர்களை வியப்புக்குள் திணை வைக்கும். கேரள மாநில விருதினை ஐந்து தடவைகளும், ஆந்திரமாநில விருதுகளை மூன்று தடவையும் பெற்றதுடன் அகில இந்திய அளவில் ஒளிப்பதிவுக்காக இரண்டு தடவை இயக்கத்திற்காக மூன்று தடவைகளும் மொத்தத்தில் ஐந்து தடவை விருதுகள் பெற்று ஈழப்படைப்பாளிகளின் ஆற்றலுக்குப் பெருமை சேர்த்தார். இவை இலங்கை கலைவரலாற்றில் பதிவுக்குரியவை.

எஸ்.பொ. திரைப்பட மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சேர்ந்தவுடன் அவர் திறமைகளை இயக்குநர் சபை ஏற்றுக் கொண்டது. அச்சபையில் எஸ்.பொ. இடம் பெறாதவகையில் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனவின் உள்ளத்திலே கரும்புள்ளி குத்துவதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர்களுள் ஆ. கந்தையா முதலிடம் பெறுகின்றார். திரைப்படக் கூட்டுஸ்தாபனத்தின் சார்பில் எஸ்.பொ.வுக்கு விருந்து உபச்சார விழா ஆடம்பரமானமுறையில் விக்கிரமசிங்ஹ ஒழுங்கு செய்து அவ்விழாவிற்கு அவரே தலைமையும் தாங்கினார். பிரிவு உபச்சார பேச்சிலே இலங்கையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களை ஆரோக்கியமான முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு என் வலது கரமாக எஸ்.பொ. செயல் பட்டார் என பேசியது பதிவுக்குரியது.

யாழ்ப்பாணத்தார் சாதிவெறி

ஆறுமுக நாவலர் பரம்பறையில் வந்தவர்கள் 'சைவமும் தமிழும்' என்கிற முழுக்கத்தை ஒருவகை தீவிரத்துடன் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். சைவ வேளார்களே தமிழை வளர்க்கும் ஊழியங்களிலே ஈடுபட உரிமை யுடையோர் என்கிற கருத்து போலியானது என்பதை எஸ்.பொ. இளம் வயதிலேயே உணர்ந்து கொள்கிறார். யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலையில் தெளிவான கொள்கைகள் சீராகப் பயிலப்பட்டதாக தோன்றவில்லை. 'சமணத்துச் செட்டிச்சிக்கு கோயில்கட்டி வணங்குவது ஏனோ' என்று ஆறுமுக நாவலர் அனல்கக்கும் குரல் எழுப்பி சிலப்பதிகார ரசனைக்குத் தடை விதித்தார்.

ஆறுமுக நாவலருக்கு இரண்டு முகங்கள் உண்டு. அவருடைய தமிழ்ப்பணி என்கிற முகம் எப்பொழுதுமே எஸ்.பொ.வை மகிழ்வித்துள்ளது. அவர் தமிழ் வசனநடைக்கு ஏற்படுத்திய நெகிழ்ச்சியும் புதுமையும் எஸ்.பொ. தன் வசனநடையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வழி காட்டியாய் அமைந்ததாக கூறியுள்ளார். அது ஒரு முகம். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ வேளாளருடைய திமிர்பிடித்த ஆதிக்கம் பிறப்புரிமையாக கிடைத்தவை என்று பிரச்சாரம் செய்த மறுமுகம் மகாகொடுமையானது. அவருடைய சைவ வினா-விடை நூல்கள் மகா கொடுமை யானவை. அறிவு நாகரிகத்தை கேலிக் கூத்தாக்குபவை என்றும், யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் தலைமை தாங்கிய கல்வி மறுமலர்ச்சியில் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டார்கள் என எஸ்.பொ. பதிவு செய்துள்ளார்.

தமிழ் நாட்டின் சாதிமுறைமைகளும், ஈழத்தின் சாதிமுறைமைகளும் ஒன்றல்ல. 'பஞ்சமர்' எனக்குறி சுட்டப்பட்டவர்கள் சிறுபான்மை யினராகவும் அவர்களை குடிமைகளாக நசுக்குவோர் பெரும்பான்மை யானவர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். தமிழ்நாட்டில் மரமேறும் சாதியார் 'நாடார்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மரமேறும் சாதியார் 'நளவர்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இரண்டாவது உலகமாயுத்தம் முடிந்த பின்னர் புதிய யாப்பு ஒன்றினை சிபாரிசு செய்ய இங்கிலாந்தி லிருந்து இலங்கைக்கு சோல்பரி ஆணைக்குழு வந்தது. பெரும்பான்மை சாதி இந்துக்களினால் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்படுவதாக சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை விண்ணப்பம் ஒன்றினை மேற்படி ஆணைக்குழுவிடம் அளித்தது. இந்த விண்ணப்பத்தின் உண்மையை அறிய ஆணைக்குழு விரும்பியது. ஆணைக்குழுவின் இந்த விருப்பம் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்திற்கு கட்டோடுபிடிக்கவில்லை. சோல்பரி கமிசனின் பிரதிநிதிகளை சிறுபான்மை தமிழர்கள் சந்திப்பதை தடுப்பதற்கான வன்முறைகளை ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கட்டவிழ்த்துள்ளார்.

1956இல் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக எஸ்.பொ.வை கார்த்திகேசன் அழைகிறார். எஸ்.பொ.வும் உடன்பட்டு அங்குச் செல்கிறார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொலிட்பிரோ உறுப்பினர் வைத்தி சாதிதுவேசம் பாராட்டி எஸ்.பொ.வை பேச அனுமதிக்கவில்லை. கீழ்சாதியாரின் வாக்குகளை பெறுவதற்காக மட்டுமே அச்சாதியாரை பேச்சாளராகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிற ஒரு வகை சித்தாந்தத்தை மார்க்சியத்தின் ஒரு அங்கமாகப் பொலிட்பிரோ உறுப்பினர் வைத்தி வலியுறுத்தி நடைமுறை படுத்தியதை அறிந்ததும் எஸ்.பொ. திகைத்தார்.

இலங்கை விடுதலை அடைந்த பொழுது நிர்வாகத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழர்களே மகிமை பெற்றார்கள். முதலாவது சுதேசிய பிரதம நீதிபதியாக நாகலிங்கம் என்ற தமிழரும், இலங்கை ரயில்வே துறைக்கு பொது

மேலாளராக கனக சபை என்ற தமிழரும் நியமனம் பெற்றார்கள். தமிழர்கள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை யாழ்மண்ணிலே சிறு பான்மைத் தமிழர்கள்மீது எவ்வாறு பிரயோகித்தனரோ அவ்வாறே சிங்களர் மீதும் பிரயோகித்தனர். வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சிங்களப் பெண்கள் ஆயாவேலைக்காக யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டார்கள். அநேகர் பாலியல் வக்கிரங்களுக்கு பலியானார்கள். வறிய சிங்களச் சிறுவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரர் களாக்கப்பட்டார்கள். இந்த மனிதாபிமானம் அற்ற செயல்கள் குறித்து மெல்லிதான ஆட்சேபனைக் குரல் கூடத் தமிழர்களோ, தமிழ்த்தலைவர்களோ, அரசியல்வாதிகளோ எழுப்பவில்லை. தமிழர்கள் என்றால் சைவவேளாளர்கள்தான் என்கிற ஒரு மேலான்மையை, யாழ்ப்பாண "வைபவமாலை" காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழ் இனம் பயின்று வந்தது. நாவலர் வேளாளர்களுடைய ஆதிக்க வெறிக்கு உச்சபிரச்சாரகராகவும் திகழ்ந்தார். இவர்கள் தமிழ்பேசும் ஏனைய சாதியாரை அடிமை குடிமக்கள் போன்று நடத்தினார்கள். அவ்வாறுதான் ஏழைச் சிங்கள மக்களையும் சுரண்டிச் சுகமாக வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

ஈழத்தமிழர்கள் என்றுமே பார்ப்பன மேலாதிக்கத்தை எதிர்கொண்ட தில்லை. மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் வேளாளரின் மேலாதிக்கமே ஏனைய தமிழ்பேசும் சாதியரை அடிமைப்படுத்தியது. பிறசாதியாரின் அடிப்படை உரிமைகளைக் கூட மறுத்தது.

எஸ்.பொ. யாழ்ப்பாணத்து அந்தோணியார் கல்லூரியில் ஆசிரியராக பணியாற்ற கார்த்திகேசன் பரிந்துரைக் கடிதம் தருகின்றார். அக்கடித்தினை ஏற்று மரியநாயகம் பணிவாப்பினை எஸ்.பொ.க்கு அளிக்கிறார். சிலநாள்கள் கழித்து எஸ்.பொ. 'நளவர்' சாதியை சேர்ந்தவர் என்பதை தெரிந்துகொண்டு அடியாட்களைக் கொண்டு மிரட்டி பணி வாய்ப்பினை பறித்துக் கொள்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தின் சாதி வேளாளத்திமிரினால் எஸ்.பொ. உதைத்து விளையாடப்படும் பந்தாகிறார்.

பண்டார நாயக்கா - எஸ்.பொ.வின் பார்வை

இலங்கையில் பௌத்த சிங்கள மேலாண்மையை திணிக்கும் ஒரு ஏற்பாடாகவே மஹாவம்ஸ புனையப்பட்டது. பிரான்ஸ் நாட்டில் பிரான்ஸ்சியர்கள் குடியேறுவதற்கு முன்பிருந்தே இலங்கையில் சிங்களவரும் தமிழர்களும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது தான் வரலாற்று உண்மை. கிரிஸ்துவருக்கு முற்பட்டக் காலத்திலிருந்தே இலங்கையைச் சிங்கள அரசர்களும் தமிழ் அரசர்களும் மாறி மாறி ஆண்டுவந்துள்ளார்கள்.

1956-இல் பதவிக்கு வந்த பண்டார நாயக்காவின்னுடைய ஆட்சிக்காலம் மிகுந்த நுணுக்கமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழ் விரோதக் கொள்கையை அமல்படுத்திய ஒருவர் என்றும் தமிழர் களுடைய

ஒட்டு மொத்த நித்தனைக்கும் உரியவர் என்றும் ஒருதலைப் பச்சமான பிம்பத்தையே பண்டாரநாயக்க பற்றி தமிழ் அரசியல்வாதிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். அரசியல் பிரச்சாரமும், வரலாற்று உண்மைகளும் ஒன்றல்ல. உண்மையில் பண்டார நாயக்கவினுடைய ஆட்சிக்கு மகத்தான தேசிய மறுமலர்ச்சி முகமொன்று இருந்தது.

1948ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் நான்காம் நாள் இலங்கை விடுதலை அடைந்தது. ஆனாலும் யூ.என்.பி. ஆங்கிலேய ஆட்சியின் நீட்சியாகவே இருந்தது. இவற்றை தகர்த்து இலங்கையின் உணவு பழக்க வழக்கங்களும் அரசியல் விழாக்களிலே இடம்பெற வேண்டும் என்று பண்டா அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். அதுவரைகாலமும் ஆங்கிலேயருடைய நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த திருக்கோணமலை கடற்படை தளத்தையும், கட்டு நாயக்காவில் அமைந்திருந்த வான்படைத் தளத்தையும் இலங்கையின் சொத்தாக்கியப் பெருமை பண்டார நாயக்காவுக்கே உரியது. இவருடைய அரசியல் நடவடிக்கைகளினால் இலங்கை தனது இறைமையை மீட்டது.

பண்டார நாயக்க கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளுக்கும் இலங்கையில் தூதரகங்கள் திறப்பதற்கு அனுமதி வழங்கினார். அணிசேராக் கொள்கையை அனைத்து நாடுகளும் பின்பற்றுதல் வேண்டும் என்பதை முன்மொழிந்து அந்நாடுகளுடன் தூதரக உறவுகளை ஏற்படுத்தினார். இஃது இலங்கை அரசின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. தனியாருக்கு சொந்தமான பேருந்துகளை நாட்டுடமையாக்கினார்.

சிங்கள மொழியில் உள்ளது போலவே தமிழ் மொழியிலும் புதிய இலக்கியப் படைப்புகளும் நூல்களும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. அவராலே தான் தமிழ் சாகித்திய மண்டலமும் இலங்கை கலைக்கழக தமிழ் நாடகக் குழுவும் உருவாக்கப்பட்டன. ஆங்கில மொழியின் தாசர்கள் இந்த தமிழ் மொழி ஊக்குவிப்புகள் பற்றி மூச்சே விடவில்லை. 1956ஆம் ஆண்டில் தமிழரசுக் கட்சியினர் தமிழ் நேசர்களே அல்லர். பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சியிலேதான் தமிழ் விரோதகோசங்கள் பல எழுப்பப்பட்டு தமிழ் இனம் எதிர்நோக்கிய பலபிரச்சனைகளுக்கு கால்கோள் நாட்டப்பட்டது என்கிற உண்மை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் பண்டார நாயக்க சனநாயகவாதி, மனிதநேயன் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

இலங்கை நாடு மூன்று வேறுபட்ட நாடுகளைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்பதை முதன்முதலாக உணர்ந்து கொண்ட இலங்கைத் தலைவன் பண்டார நாயக்கவே. பழைய கோட்டை ராச்சியம் கரைநாட்டுச் சிங்களவர்கள் மிகுந்த பிரதேசம். பழைய கண்டி நாடு மலைநாட்டுச் சிங்கள வர் மிகுதியாக வாழ்ந்த பிரதேசம். பழைய யாழ்ப்பாண ராச்சியத்திற்குள் அடங்கிய பகுதிகள் தமிழர் பிரதேசம் எனவும் அவர்கண்டு கொண்டார். இந்த மூன்று அலகுகளுக்கும் சமமான உரிமையை கொடுப்பதின் மூலமே இலங்கை மக்கள் அனைவரும்

சம அந்தஸ்தைப் பெறமுடியும் என அறிவித்த அரசியல்தலைவர் அவரேயாவார்.

தனிச்சிங்கள மசோதாவுக்குப் பின்னர் தமிழர்கள் உண்மையிலேயே பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கி வாழ்கிறார்கள் என்பதை பண்டார நாயக்க நேர்மையாகவே உணர்ந்தார். இலங்கை வாழ் தமிழர் சிங்களவர் களுக்கிடையில் ஆரோக்கியமான சமத்துவமான உறவுகளை நாட்டுவதற்கு பண்டார நாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தைப் போன்று இதுவரையிலும் வேறு எந்த ஒரு ஆவணமும் தயாரிக்கப்படவில்லை. அந்த ஒப்பந்தம் மட்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் இலங்கை நாடு ஒரு முப்ப தாண்டு உள்நாட்டு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டிய சோகம் நிகழ்ந் திருக்காது. அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக நஞ்சு கக்கியவர்களுடன் தமிழ் ரசக் கட்சியின் உறவுபாராட்டி அரசியல் நடத்தியமை வெக்கக்கேடானது.

இலங்கை வரலாற்றிலேயே முதன்முதலாக ஒருபெண்ணுக்கு (விமலா) அமைச்சரவையில் இடமளித்தவர் பண்டார நாயக்கவே. அதுவரை காலமும் சிங்கள மக்களால் இழிந்த சாதியார் என்று ஒதுக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு அவர் பதவியளித்தார். அரச வைபவங்களிலும் விழாக்களிலும் பிக்குகளுக்கு மரியாதை கொடுக்கச் செய்தார். ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்கு புதியவசதிகளும் ஏற்பாடும் செய்து கொடுத்தார். அவரால் நியமிக்கப்பட்ட முதலாவது பெண் அமைச்சர் இலங்கையின் மிகத் தொன்மையான, புத்த பகவானே வந்து புனிதப்படுத்தியதாக மேன்மைபடுத்தும் களனியில் அமைந் துள்ள புத்தகோயிலில் விகாராதிபதியாக வாழ்ந்த தேரருடன் உடலுறவில் ஈடுபட்டு, அந்த மயக்கத்திலே ஆயுர்வேத வைத்தியன் ஒருவனுடன் அமர்ந்து சதிசெய்து, ஒரு புத்த பிக்குவைக் கொண்டே பண்டார நாயக் காவை சுட்டுக்கொலை செய்த சம்பவம் மிகக் கொடுமையானது. கொலைக்கு சதி செய்த அந்தப் பெண் அமைச்சரே பண்டார நாயக்காவின் பாதையை ஒரு புறத்தின் நின்று தூக்கினார். பண்டாவின் சாவு இலங்கையின் புத்த பிக்குகளுடைய ஒழுக்கநெறியின் வீழ்ச்சியை அடையாளப்படுத்தியது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக நீண்டகாலம் பதவி வகித்த பீற்றர்கெனமன் ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் பதவி இறக்கம் செய்யப் பட்டார். காரணம் கொலைச் சதியில் சம்மந்தப்பட்டிருந்த அமைச்சர் விமலாவுடன் உல்லாச இரவுகள் கழித்ததற்கு எதிரான ஒழுங்கு நடவடிக்கை யாகும்.

பண்டார நாயக்க கொலை செய்யப்பட்டப் பொழுது பின்னாளில் தர்ம பத்தினியாக நடித்துக் கொண்ட ஸ்ரீமாவோ கணவனிடமிருந்து விவாகரத்து கோருவதற்கு ஆவணம் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த ஆவணம் தயாரித்துக் கொண்டிருந்த சாம்.பி.சி. பெர்ணாண்டோ இந்த உண்மைகளை மறைப்பதற்காக சட்ட அமைச்சராக்கப்பட்டார். ஸ்ரீமாவோ கண்டிய நாட்டின் உயர் குடிமகள். டயஸ், அல்விஸ் என்கிற பெயர்கள் ஸ்ரீமாவுடன் இணைத்துக்

கிசுகிசுக்கப்பட்டன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கணவருடைய தாம்பத்திய உறவைச் சட்ட ரீதியாக துண்டிக்கத் திட்டமிட்டவர். மனத் தளவில் தார்மீகமாக தன்கணவன் சாவதற்கு முன்னரே பிரிந்துவிட்ட ஸ்ரீமாவோ, இந்த நாடகத்தின் மூலம் உலகச் சாதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவின் ஆட்சி :

முதலாளிகளின் நலன்களை ஆதரிக்கும் கட்சியாகவே தமிழரசுக்கட்சி வளர்ந்தது. இனத்துவ உரிமைகளும் போராட்டங்களும் காற்றிலே பறந்தன. வர்க்க அடிப்படையில் தமிழரசுக்கட்சி முதலாளி நலன்களையே பாதுகாக்கும் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் டல்லியை ஆதரித்து, ஸ்ரீமாவோ அரசை வீழ்த்துவதற்குத் தமிழரசுக் கட்சி துணைநின்றது. இந்த அவமதிப்புக்காக, ஸ்ரீமாவோ என்றுமே தமிழர்களை மன்னித்ததில்லை.

அரசியல் அரங்கிலே பல துரிதமாற்றங்களை ஸ்ரீமாவோ அரசாங்கம் புகுத்தியது. பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழ் மாணவர்கள் இனவிகிதாச்சாரங்களுக்கும் அதிகமாக அனுமதிபெற்று மேல்படிப்புச் சுகிக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டினை சிங்கள இனவாதிகள் முன்வைத்தார்கள். தமிழ் மாணவர்கள் ஊக்கமுடன் படித்தார்கள் என்பதை மறுத்தார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் புள்ளி விபரங்களை முன்வைத்து சிங்கள இளைஞர்களுக்குக் கல்வித்துறையில் அநியாயம் இழைக்கப் படுவதற்கான ஒரு மாயையைத் தோற்றுவித்தார்கள். சிங்கள மயமாக்கள் புதிய உச்சங்களைத் தொட்டது.

இலங்கையின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், அதன் பூர்விகக் குடிகளாக உரிமைப்பாராட்ட ஒருத்துள்ளவர்கள் வேடர்களும் நாகர்களும் மட்டுமே. இந்த உண்மையை இலங்கையின் தொல்வரலாற்று மூலநூல் என்று சிங்களவர்களாலே போற்றப்படும் 'மஹாவம்ச' மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றது. இன்று இலங்கையில் ஆதிபத்திய உரிமைகள் கோரும், அனைவருமே வந்தேறுகுடிகளே! சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள், வம்சா வழித் தமிழர்கள், பரங்கியர் என யாரை எடுத்துக் கொண்டாலும் எல்லாருமே வந்தேறு குடிகள் தாம்.

ஸ்ரீமாவோவின் இரண்டாவது ஆட்சி 1970இல் ஏற்பட்டது. அவருடைய அமைச்சரவையில் சமசுமான்ஜிகளும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பீற்றகெனமனும் இடம் பெற்றார்கள். கம்யூனிஸ்ட்டான துடாவே பிராந்திய அமைச்சரானார். சோசலிச ஆட்சியை நோக்கிய பயணம் துவங்கி விட்டதாக மார்க்ஸிய வாதிகள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆனால் அவருடைய ஆசிரிவாதத்துடன் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய யாப்பு பௌத்த சிங்கள ஆதிக்கத்தினை முதன்மைபடுத்துவதாக அமைந்தது. தமிழர்களுக்கு எவ்விதபாதுகாப்பும் இருக்கவில்லை. இலங்கையின் தமிழ் கலை - இலக்கியங்களின் மேய்ப்பர்களாக கம்யூனிஸ்ட் சார்பானவர்கள் நிவேதிக்கப்

பட்டார்கள். அவர்கள் அதிகாரிகள் போலவும் நடந்து கொண்டார்கள். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, வி.பொன்னம்பலம், பிரேம்ஜி, டொமினிக் ஜீவா ஆகிய ஐவரும் வெளியரங்கமாக கொமிஸர்கள் என்கிற மிடுக்குடன் பவனி வந்தார்கள் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே இதனைக் களப்பினர் காலம் என விளங்கிக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும் என்கிறார் எஸ்.பொ.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன ஆட்சி :

1978 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் மிகப் பெரிய அளவில் சூறாவளி பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் உதவிகள் இலங்கையை நோக்கி விரைந்தன. சூறாவளியினால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு பால் தொடர்ந்து கிடைத்தல் வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த வெளிநாட்டுத் தொண்டு நிறுவனங்கள் பால்மா டின்களை மட்டக்களப்பிற்கு அனுப்பிவைத்தன. அந்த பால்மாவினை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு தேவநாயகத்தின் செல்வாக்கினால் அவர் மனைவியின் வசமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்த பால்மா டின்கள் மட்டக்களப்பு மாநிலக் குழந்தைகளுக்குச் சென்றடையவில்லை. மாறாக ஏறாவுரிலே பெரிய அளவில் ஐஸ்கிரீம் வியாபாரம் செய்யும் இரண்டு வணிகர்களுக்கு விற்கப்பட்டன.

இங்கிலாந்திலிருந்து தெரியாததனமாக கரண்டி - முள்ளுக்கரண்டி கத்தி ஆகியன அடங்கிய பெட்டிகள் பலவற்றை சூறாவளி நிவாரணமாக அனுப்பிவைத்தார்கள். சூறாவளியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவற்றை உபயோகிக்கத் தெரியாதவர்கள் ஆனால் தேவநாயகம் மனைவி அவை அன்பளிப்பு எனத் தெரியாதவாறு பெட்டிகளை அகற்றி கரண்டி முதலிய சகலவற்றையும் கொழும்பிலுள்ள கடை ஒன்றுக்கு மொத்தமாக விற்று பணம் பண்ணிக் கொண்டார். இதே நேரத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மிகுந்த மனித நேசிப்புடன் லாரிகளிலே தென்னவோலை 'கிடுகுகள்' ஏற்றிக் கொண்டு மட்டக் களப்புக்கு வந்தார்கள். ஏழைகளின் குடிசைகளுக்கு கூரை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான ஆளணியையும் அழைத்து வந்தார்கள். 'இந்த யாழ்ப்பாணிகளுக்கு' இங்கு என்ன வேலை? என்று தேவநாயகம் சண்டி தனம் செய்து விரட்டினார்.

அப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர். சூறாவளியால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு உதவும் வகையில் வேட்டிகளும் சேலைகளும் அனுப்பி வைத்தார். இந்தத் துணிகளிலே 'விற்பனைக்கு அல்ல' என்றும் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் தமிழ் நாட்டு மக்களாலே அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட துணிகளின் ஒரு நூல் தானும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களை சென்றடையவில்லை. அவை அனைத்தும் 'லக்ஸால்' என்கிற விற்பனை நிலையங்களிலே விற்கப்படுவதற்கு அனுப்பிவைக்கப் பட்டன.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசு இவ்வாறு நடந்து கொண்டது பற்றி கிழக்கு

மாகாணத்தின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எவருமே மூச்சு விடவில்லை. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் பதவிச் சுகங்களில் குறட்டை சுகங்கூட அனுபவித்தனர்! சூறாவளியின் மரண அடியை பெற்று வீழ்ந்தது மட்டக்களப்பு மாநிலமே. சூறாவளி நிவாரண நிதிகள் பெரு மளவில் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டு எல்லையோரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த புதிய சிங்கள குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு மேலதிக வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். சிங்கள அரசு கடைப்பிடித்த இந்த மாற்றாந்தாய் மனோபாவம் மிக்கக் கொடியது. அரசு உதவிகள் எதுவுமின்றி தன் மக்களுடைய சொந்த உழைப்பிலும் முயற்சியிலுமே மட்டக்களப்பு மீண்டும் எழுந்து நின்றது.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவுடைய அரசியல் காய் நகர்த்தல்கள் மிக மோசமான பின் விளைவுகளை இலங்கையில் ஏற்படுத்தியது. அவர் அங்கீகரித்து, வழி நடத்தி அரங்கேற்றப்பட்ட ஜததகரரறப்போபோபஹஷஷஹ இனக்கலவரம் தான் இலங்கை வரலாற்றிலே மிகப்பெரிய அரசியல் மாற்றங்களுக்கு வித்திடுவதாய் அமைந்துள்ளன. ஹிட்லர் பாணியிலே 'இறுதித்தீர்வு' என்கிற மமதையுடன் இந்த சங்காரம் நடத்தப்பட்டது. தமிழர்களுடைய உயிர், மானம், சொத்து அனைத்துமே சூறையாடப்படுவதின் மூலம் அவர்களை அச்சமுடன் வாழும் மனநோயாளராக மாற்றி இரண்டாம் குடிமக்களாக வாழ்வதற்கு ஒப்புக் கொள்ளச் செய்யலாம் என்பது தான் அந்த இனக்கலவரத்தின் திட்டமாய் அமைந்தது.

சிறில் மாத்யு போன்ற அமைச்சர்கள் இந்த சங்காரத்தை முன்னின்று வழி நடத்தினார்கள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கான ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்வதற்கான அவசியத்தையும் நியாயத்தையும் இந்தக் கருப்பு ஜீலை கலவரங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளன. புத்த பகவானின் புனித அஹிம்சைக் கொள்கைகளை பின்பற்றும் மக்கள் இத்தகைய காட்டு மிராண்டிகளாக வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

1983ஆம் ஆண்டில் அரங்கேறிய இனசங்காரம் எஸ்.பொ.வின் அரசியல் பார்வையிலும் வாழ்க்கைப் பயணத்திலும் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக பதிவு செய்துள்ளார். அந்த ஆண்டிலே வெளிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் சிங்களர்சிலர் மகாமிருகங்களாக மாறினர். மனிதகுலம் என்றுமே இந்த அளவுக்குத் தாழ்ந்ததில்லை. "என் கண்களைத் தானங்கொடுங்கள் அக்கண்களாவது தமிழ் ஈழத்தை தரிசிக்கட்டும்" என்று தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட தமிழ் விடுதலைப் போராளி குட்டி மணி கூறியுள்ளார். அதற்காக சிறைச்சாலையில் வாடிய அவர் கண்களை தோண்டி எடுத்துக் கால்களினால் மிதித்து துவசம் செய்த மிருகத்தனத்தைப் பார்த்து மானிடம் விகிதித்து உறைநிலை அடைந்த வெளிக்கடைச் சிறைச் சாலையிலே நடந்த மனித சீர்கேடுகளை கண்ணால் கண்டவர்கள் மு. நித்தியானந்தமும், எஸ்.ஏ.டேவிட்டும் என எஸ்.பொ. பதிவு செய்துள்ளார்.

எஸ்.பொ.வின் படைப்புக்கள்

பதினாறு வயதில் 'வீரகேசரி' இதழில் பாலர் பகுதியில், 'நான்' 'அண்ணன் நான்' என்ற புனைபெயரில் கவிதை-கட்டுரை - கதை - நாடகம் என பலத்துறைகளில் எஸ்.பொ. எழுதியுள்ளார். மார்க்ஸியம் பற்றி அறிந்துகொள்ள அதிக அக்கறை ஊன்றியுள்ளார். மாணவன் எழுத்தாளன் - கம்யூனிஸ்ட் என மூன்று முகங்கள் தாங்கிய ஒரு மனிதனாக வலம் வந்துள்ளார். 1961ஆம் ஆண்டில் அவருடைய முதலாவது படைப்பு 'தீ' சரஸ்வதியின் வெளியீடாக வந்தது. அந்நூலினை, இளைஞர்கள் - கலைஞர்கள் - இலக்கியவாதிகள் - மத்தியிலே மார்க்ஸிய பார்வையை நாட்டிய முன்னோடிகளான மு. கார்த்திகேசனுக்கும், த. இராஜகோபாலனுக்கும் காணிக்கையாக்கியுள்ளார்.

சென்னையில் தாம்பரம் கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் எஸ்.பொ. மாணவனாக படித்த பொழுது எம்.ஜி.ஆர் தலைமையில் 'சாவு' நாடகத்தை எழுதி இயக்கி அவருடைய பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார். அந்த மாணவப் பருவத்தில் 'சாவு' என்ற நாடகத்தை எழுதுவதற்குத் தூண்டிய நிகழ்வு எது என்பதை குறித்துள்ளார். வடகொரியாவையும் தென்கொரியாவையும் இணைத்தல் வேண்டும் என்று வடகொரிய கம்யூனிஸ்ட்கள் தென் கொரியாமிது ஆக்கிரமிப்பு நடத்துவதாக அமெரிக்கா கூறியது. தென்கொரியாவுக்கு உதவ அமெரிக்கா முன்வந்தது. இந்நிலையில் வடகொரியர்களுக்கு உதவும் வகையில் சீனா படையை அனுப்பியது. உலகநாடுகள் அனைத்தும் நடுநிலையை பேணவே விரும்பின. ஆனால் அணிசேரா நாடுகளின் சிற்பியாகிய நேரு தென்கொரியாவுக்கு உதவியாக இராணுவத்தை அனுப்பாவிட்டாலும் மருத்துவ உதவிகள் செய்வதற்காக ஒரு தொண்டர் வைத்தியப் படையை அனுப்பி வைத்தார். இச்செயல் நேருவின் அணிசேராக் கொள்கையைக் கேலி செய்வதாக நினைத்தே எஸ்.பொ. 'சாவு' என்ற நாடகத்தை எழுதி இயக்கியுள்ளார்.

இக்காலகட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட்டுகளுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்டிருந்த தடை இந்தியாவில் நீங்கியது. 1952இல் நடந்த தேர்தலில் சென்னை சட்ட சபைக்கு கம்யூனிஸ்ட்டுகள் பெருமளவில் தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடைய யுத்த கொதிப் போக்கினை எதிர் கொள்வதற்காக சமாதான இயக்கம் கம்யூனிஸ்ட்களால் தீவிரப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. சென்னையில் கூட்டப்பட்டிருந்த சமாதான மாநாட்டின் நிகழ்வுகளிலே அக்கறையுன்றி எஸ்.பொ. செயற்பட்டார். மோகன்குமார மங்கலம், ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட், ஏ.கே.கோபாலன், பிளிட்ஸ் ஆசிரியர் கரஞ்சியா போன்ற பிரபலங்களுடன் இதன்மூலமே எஸ்.பொ. தனக்கு தொடர்பையும் உண்டாக்கிக் கொண்டார். இந்த தொடர்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தவர் தினத்தந்தி நிருபர் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

இந்த சமாதான மாநாட்டிற்காக இரண்டு தினங்களில் எழுதிய நாடகமே.

இந்திய மருத்துவக்குழு உதவிப்படையிலே சென்னையைச் சேர்ந்த வைத்தியர் ஒருவரும் செல்கிறார். யுத்தத்தில் காயம் அடைந்த தென் கொரியர்களுக்கே வைத்திய உதவி செய்தல் வேண்டும் - என்பது அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆணை. சமர்க்களத்திலே வீழ்ந்து விட்ட வீரர்களுள் ஒருவன் வடகொரியன். அவனுக்கு உடனடி சிகிச்சை அளிக்கும் படி வடகொரிய தாய் அவனை மன்றாடுகிறாள். அரசின் ஆணையும் மனித நேய உந்துதல்களும் அவன் மனசைப் போராட்டக் களமாக்குகின்றது. மனிதநேயத்தின் குரல் மனசாட்சியாக அவனுடன் வாதுரைக்கின்றது. வடகொரியனுக்கும் தென்கொரியனுக்கும் இடையில் என்ன வேறுபாடு? உருவத்தில், உணர்வில், மனிதத்துவத்தில்? இந்த மனப்போராட்டத்தின் இறுதியிலே மனித நேயத்தின் பக்கலிற் செயற்படும் ஒருவனாக வைத்தியம் செய்ய ஓடுகிறான். காலம் தாழ்த்தி வந்ததினால் வடகொரிய போர்வீரன் இறந்து விடுகிறான். இந்த நிகழ்வுகள் அடங்கியதாக 'சாவு' நாடகத்தை எஸ்.பொ. அமைத்துள்ளார். போரிலே நடுநிலைமை வகிப்பதாக நேரு பேசும் நாகரீகம் கூட சாவுக்கே வழிவகுக்கிறது. தென்கொரியவீரர்களுக்கு மட்டும் சிகிச்சை அளித்தல் என்னும் கொள்கை ஆரோக்கியமானதல்ல. சாவுகளையே அறுவடை செய்கின்றது என்கிற செய்தியை அந்த மாநாட் டிலே விதைப்பதற்காகவே அந்நாடகத்தினை எஸ்.பொ. எழுதியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் எஸ்.பொ. எழுதி இயக்கிய 'முதல் முழக்கம்' என்ற நாடகம் நாடகத்துறையில் புதியதோர் திருப்பத்தையும், எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. மட்டக்களப்பில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் 'முதல் முழக்கம்' மட்டுமே ரூபாய் 11,000/ =ஐ நிகர லாபமாகப் பெற்றுத் தந்தது. அந்தக் காலத்தில் இது பெரிய தொகையாகும். வானொலியில் தொடர் நாடகம் ஒன்றினை எழுதும் வாய்ப்பினை சானா, எஸ்.பொ.வுக்கு ஏற்படுத்தித் தருகிறார். 'மட்டக்களப்பு மாப்பிள்ளை' என்பது அந்நாடகத்தின் பெயர். யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்களை மட்டக்களப்பில் பெண்கள் வசியப்படுத்தி திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கும் முறையில் அந்நாடகம் அமைந்தது. வேலி, ஈரா, விலை ஆகிய மூன்று சிறுகதைகளும் பால் உறவுச் சிக்கல்களை கருப்பொருளாகக் கொண்டன. மட்டக்களப்புத் தமிழுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தமிழுக்கும் இடையேயுள்ள கதை சொல்லும் வேறுபாட்டினைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வகையிலே பங்கம், மேய்ச்சல் என்ற இரு சிறுகதைகளைத் 'தேனருவி' என்னும் சஞ்சிகையில் எழுதினார்.

'வீ' தத்துவ விசாரனையாகும் உடலுறவுச் சம்மந்தப்பட்ட தத்துவ விசாரனைகளைக் குறியீடுகளுடன் உருவகக் கதை அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது 'வீ' சிறுகதை. இலங்கை வானொலி வரலாற்றிலே 'தாஜ்மஹால் நிழலில்' என்ற சரித்திர நாடகம் ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்தியது. பத்திரிக்கை தொடர்கதை என்கிற எண்ணத்தை மனதில் இருத்தி, வாசகர்

எதிர்பார்ப்புகளை மனங்கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல் 'தேடல்'.

இதே காலகட்டத்தில் 'சுதந்திரன்' இதழில் சங்கருடைய கோரிக்கையை ஏற்று எஸ்.பொ. தன் ஆத்ம திருப்திக்காக 'சடங்கு' நாவலை எழுதியுள்ளார். முதல் பதிப்பில் ஆறேழாத்தத்தில் 2000படிகள் விற்பனை யாகின. சடங்கின் இரண்டாவது பதிப்பு இந்தியாவில் ராணிமுத்து வெளியீடாக வந்து ஒரு லட்சத்து நாற்பத்து மூவாயிரம் படிகள் விற்பனை யாகின. இதன் மூன்றாவது பதிப்பும் தமிழ் நாட்டிலே வெளியானது. திடீர் திருப்பங்கன், எதிர்பாராத வளைவுகள், சுழிவுகள் எதுமேயின்றி, யாழ்ப்பாணத்தின் பருத்தித் துறையிலே வாழும் ஒரு சாதாரணக் குடும்பத்தில் ஆறுநாள்கள் நடைபெறும் நிகழ்வுகளின் தொகுப்புத்தான் "சடங்கு". இதுவரையிலும் தமிழ்ப்படைப்பிலக்கியத்தில் முயலப்படாத ஒன்றின் வடிவமும் அதுப் பற்றியத் தேடலும், இத்தேடலுக்குப் பின்னர் '?' என்கிற பெயரிலே அங்கதச் சுவை நூலினை திட்டமிட்டு எழுதினார். எஸ்.பொ.வின் ஆறுமாத காலம் நீண்ட எழுத்துலக அனுபவத்தில் பூத்ததுதான் '?' என்ற நூல். "இந்த நூல் இலக்கிய அங்கதத்தில் இதுவரை முயற்சி செய்து பார்க்காத எல்லைகளைத் தொட்டிருக்கிறது" என்று அசோகமித்திரன் அந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பிற்கு முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.

'கிதை நிழலில்' என்ற நூலின் இருபத்தாறு கதைகள் கல்கி இருபத்தாறு இதழ்களிலே தொடர்ந்து வெளிவந்தது. எஸ்.பொ.வின் ஏனைய படைப்புகள் அனைத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதான, சுருக்கமும் இறுக்கமும் உள்ள நடையிலே 'கிதை நிழலில்' நூலினை எழுதியுள்ளார். புதுமைப்பித்தனையும், ச.து. யோகியாரையும், ஞானியையும் மட்டுமின்றி எஸ்.பொ.வையும் அகலிகையின் வரலாறு கவர்ந்துள்ளது. வடமொழி நூலை அடியொற்றி அகலிகைப் பற்றி ஒரு நாடகம் எழுதினார். அகலிகையின் கதை உடலுறவுப் பிரச்சினையை ஆராய விளைந்த பண்டைய கதைகளுள் முக்கியமானது. திருமணத்திற்குப் பின்னர் துளிர்க்கும் மோகனமான பழைய காதல் நினைவுகளும் உணர்வுகளும் கொண்டு பின்னப்பட்டதுதான் இந்நாடகம். இந்நாடகம் மேடை ஏறவில்லை.

இலங்கையின் வரலாறு மகாவம்ஸத்தின்படி விஜயனுடன் ஆரம்பமாகிறது. இலங்கை மண்ணில் தன் ஆட்சியை நிலை நாட்டு வதற்காக 'குவேணி' என்ற இயக்கர் பெண்ணை மணக்கிறான். அவளுடன் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு இரண்டு பிள்ளைகளைப்பெற்ற பின்னர், இந்தியாவிலிருந்து வந்த பாண்டுவின் புத்திரியான இளவரசியை மணக்க ஏற்பாடு செய்கிறான். அவனை மணம் செய்ய வந்த இளவரசி இலங்கைக் கரையை அடைந்து விட்டாள். இதனை அறிந்து 'குவேணி' வெகுண்டு எழுகிறாள். குவேணிக்கும் விஜயனுக்கும் நடைபெறும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களே நாடகத்திற்கான கருப்பொருளாக கையாளப்பட்டுள்ளது. அதற்கு 'அந்தநாள்' என்று எஸ்.பொ.

மகுடம் சூட்டியுள்ளார். “நாடகம் முடிந்து திரை விழுந்த பின்னரும் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்ட மட்டகளப்பு நகர சபைத்தலைவர் வேலுப்பிள்ளை போன்ற பிறமுகர்கள் அதிசயத்து இருக்கையிலேயே அமர்ந்திருந்ததாக” எஸ்.பொ. பதிவு செய்கிறார்.

மட்டக்களப்பின் தனித்தன்மை:

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் அனைத்து கோவில்களிலும் அனைத்து சாதியாரும் தங்கு தடையின்றிச் சென்று வழிபடலாம். தேநீர் கடைகள் அனைவருக்கும் திறந்தனவாய் இருந்தன. அப்பட்டரும், வண்ணாரும் தனி சாதியாருக்கென்று வகுக்கப்படவில்லை. எழுவான் கதையிலே முஸ்லீம்கள் ஒரு கிராமத்தில் செறிந்து வாழ்ந்தால், அடுத்த கிராமத்தில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தார்கள். வேளாளர்களின் ஆதிக்கம் அறவேயில்லை. மட்டக் களப்பு மகா அழகான பூமி. அதன் இயற்கை அழகு உலகத்தரத்திற்கு ஒப்பானது. மட்டக்களப்பிலே நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் படைப்புத் துறையைக் கண்ணேபோல் போற்றியவர்கள் பாமரர்களே! தமிழ் ஊழியத் தின் வரைபடத்திலே மட்டக்களப்பின் பெயரைப் பீடுடன் பதிவு செய்தவர் விபுலானந்த அடிகள். விபுலானந்தர் முன்மொழிந்த இலக்கியத்தடமே மட்டக்களப்புக்கு உகந்தது என்று எஸ்.பொ. ஆதரிக்கிறார்.

ஒரு பெண்ணுக்கு ஓர் ஆண் புதுச்சேலை பரிசளிக்க அவள் உடுத்தால், அவ்வாறு சேலை அணிந்த பெண், அந்த ஆணுக்குத் தன்கைப்பட உணவு பறிமாறி அவன் சாப்பிட்டால் இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் நிரூபிக்கப் பட்டால், அவர்கள் மணம் முடித்துக் கொண்டார்கள் என்பதை மட்டக் களப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும். யாழ்ப்பாணத்தில் திருமணமானதும் பெண், கணவன் வீட்டிலேவந்து வாழத்துவங்குவாள். ஆனால் மட்டக்களப்பில் மணமகன், பெண் தந்த வீட்டிலே வாழத் தலைப்படுவான். அவள் தலைப் பிள்ளை பெற்றெடுத்து அப்பிள்ளையுடன் கணவனுடன் செல்வதுதான் பெண்ணுக்குப்பெருமை. இந்தப் பண்பாடு மட்டக்களப்பின் தனி முத்திரையாகும்.

புத்தாயிரத்தில் தமிழிலக்கியம்:

இந்திரா பார்த்தசாரதியுடன் எஸ்.பொ. இணைந்து “பனியும் பனையும்” என்கிற புலம் பெயர்ந்தோர் கதைக்கோவையை திரட்டியுள்ளார். இந்த தொகுதிக்கு சுஜாதா முன்னுரை வழங்கினார். புத்தாயிரத்தில் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் படைப்பிலக்கியத்தில் தலைமை தாங்குவார்கள் என்று, இந்திரா பார்த்தசாரதி, பரீக்ஷாநாதி, சாலை இளந்திரையன், சாலினி இளந்திரையன், கோவை ஞானி, அசோகமித்திரன், ஜெயகாந்தன், சுஜாதா, தஞ்சை பிரகாஷ், ஞானசுத்தன், இன்குலாப், வைதீஸ்வரன் போன்ற தமிழ்நாட்டின் பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்ட சபையிலே எஸ்.பொ. முன்மொழிந்தார்.

“இது குறித்து சர்ச்சைகள் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமின்றி,

சிங்கப்பூர், மலேசியா வட அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இன்றளவும் நிகழ்கின்றன.” என்று எஸ்.பொ. பதிவு செய்கிறார். சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் விழாவில் தமிழ்க் கருத்தரங்கு ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்தார்கள். “தமிழ் எழுத்தும் புத்தாயிரம் கொண்டு வரும் சவால்களும்” என்பதுதான் கருப்பொருளாய் அமைந்தது. அவ்விழாவில் எஸ்.பொ. உரையாற்றிய பிறகு “தமிழ் நாட்டின் குரல் போன்று அரவிந்தன் (கனிமொழியின் கணவர்) பலகேள்விகளைக் கேட்டார். அவருடைய கேள்விகள் விவேகம் அற்றவை என்றும், அண்மைக்காலத் தமிழ் கலை - இலக்கியப் படைப்புகளிலே எவ்வித பரிச்சயமும் வைத்துக்கொள்ளாத அபக்குவமான கேள்விகளைக் கேட்டார்” என எஸ்.பொ. பதிவு செய்கிறார் ஆறுகோடி தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் சாதிக்காததையா புலம்பெயர்ந்து வாழும் இரண்டு லட்சம் தமிழர்கள் சாதிக்கப்போகின்றார்கள்? என்ற தொனியில் அரவிந்தன் குரல் கொடுத்தார். அதற்குப்பதில் அளிக்கும் முகமாக எஸ்.பொ., “மக்கள் தொகைதான் படைப்பு வல்லபத்தை நிர்ணயிக்கின்றது என்றால் இன்று உலகில் மிகச்சிறந்த இலக்கியம் படைப்பவர்கள் சீனர்களாகத் தான் இருக்கமுடியும். இந்த எண்ணிக்கை வியாபாரம், போரிலும் படைப்பிலும் வெற்றி பெறுவதில்லை. மொழிசியஸ் தீவுக்கும் பிஜித்தீவுக்கும் புலம் பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் இன்று தமிழை தமிழ் தெரியாத ஓர் இனமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். சிங்கப்பூரிலே கூட தமிழ்ப் பெற்றோரு டைய பணத்தாசையால், தமிழை மறக்கும் ஒரு நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று அவர்கள் தங்களை இந்தியர்கள் என்று கருதுகின்றனர். தமிழர் என்று உணரவில்லை. புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்கள். தங்களை இலங்கையர்களாக ஸ்ரீலங்கர்களாக அடையாளப்படுத்தாது தமிழர்களாகவே அடையாளப்படுத்தி வாழ்கிறார்கள். ஓர் ஒப்பு நோக்கல் சௌகரியமானது. யூத இனம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நாட்டுக்கு நாடு துரத்தப்பட்டு, மிதிக்கப்பட்டு, அவமதிக்கப் பட்டு, வெறுக்கப்பட்ட இனமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இஸ்ரேல் நாடு தோற்றுவிக்கப்பட்டபொழுது ஜெர்மனியிலிருந்து ரஸ்யாவிலிருந்து, போலந்திலிருந்து வந்த யூதர்கள் “ஹிபரு” மொழியில் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்களாகக் கற்பித்தல் எவ்வாறு சாத்தியமாயிற்று? அவர்களுடைய இனப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் சுவாசத்திலும் உணர்விலும், உதிரத்திலும் சந்ததி சந்ததியாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் மாளாது வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததுதான். ஈழத்தமிழன் தன் இனத்துவ அடையாளமாகத் தமிழ் மொழியையும், தமிழத்துவத்தையும் கைப்பற்றியுள்ளான். தமிழன் என்கிற அங்கீகாரத்தை விரும்பும் ஓர் இனம், எத்தனை நூற்றாண்டுகள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டாலும் எத்தகைய தோல்விகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தாலும், இனத்துவ கௌரவத்துடன் வாழ்ந்து விடுதலையும் விழுக்கியும் பெறுவதற்குத்

தமிழின் தியானமே மார்க்கமும் மந்திரமும் ஆகும். இலக்கிய வியாபாரிகளுக்கு இந்த சூக்குமம் புலனாவது சிரமமாகக் கூட இருக்கலாம்” என விடை அளிக்கிறார்.

மட்டக்களப்பில் இலக்கியப்பணி

இலங்கை மண்ணிலே கார்திகேசனுக்கு அடுத்ததாக கிருஷ்ணங்குட்டியைத்தவிர அற்பணிப்பு உள்ளத்துடன் மார்க்ஸ்சிய தொண்டாற்றிய இன்னோர் ஊழியனை காண்பது அரிது. எஸ்.பொ.வை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக்கிய பெருமை கிருஷ்ண குட்டியுடையதே! அக் காலத்தில் ஈழத்தமிழ் மண்ணிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரேயொரு கம்யூனிஸ்ட் எம்.பி.யான பொன் கந்தையா சிறுபான்மைத் தமிழர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்களை செயற்படுத்தினார். சிறுபான்மைத் தமிழர்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் சிலவற்றை பெறுவதற்காக சட்டச் சகாயங்களையும் ஏற்படுத்தினார். எஸ்.பொ. கூடுதலாக ‘தேசாபிமானி’ இதழுக்கு எழுதவேண்டும் என்றும் அவ்வெழுத்துக்களின் மூலமும் அக்கறையின் மூலமும் அதையொரு மக்கள் பத்திரிக்கையாக மாற்றிட முயலுதல் வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் கோரிக்கையை எஸ்.பொ. ஏற்றுக் கொண்டு “ஒரே அணி” போன்ற கதைகளை தேசாபிமானியில் எழுதினார். தமிழர் - சிங்களவர் இனக் கலவரம் பற்றித் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட முதலாவது சிறுகதை ‘ஒரே அணி’யாகும்.

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினருடன் எஸ்.பொ. கருத்து வேறுபாடு கொண்டபின்னர், நேர்த்தியான இலக்கிய இராசபாட்டையிலே செல்ல உதவிய இலக்கியக்காரர்களுள் கனக செந்திநாதன் மிக முக்கியமானவர். வழக்குரைஞர் அழகு சுப்ரமணியம் - உலகச் சிறுகதை தொகுதியில் இடம் பெற்ற சிறுகதையை எழுதிய முதலாவது தமிழன் புதுமைப்பித்தன் அல்லன். அவன் சுப்ரமணியம் தான் என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் எங்கனுமே சொல்லப்படுவதில்லை என்று எஸ்.பொ. கூறுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும். அந்த கதையின் பெயர் Mathematician. வாழ்க்கையை மிக நுணுக்கமாக தரிசிக்கும் இயல்பு அழகுவின் கதைகளுக்குண்டு. The Big Girl என்கிற அவரது சிறுகதை தொகுதி ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்து பலரது பாராட்டையும் பெற்றுள்ளது.

மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் அன்புமணி மிக முக்கியமானவர். ஆரையம்பதியை இருப்பிடமாகக் கொண்ட நாகலிங்கம், அன்புமணி என்கிற புனைபெயரிலே நாடறிந்த எழுத்தாளராகப் புகழ் பூத்தவர். எஸ்.பொ.க்குப் பின்னர் ‘திரைகடல்தீபம்’ என்கிற நாடகத்தை எழுதி கலைக் கழகப் பரிசை பெற்றதன் மூலம் மட்டக்களப்பிற்கு புகழ் சேர்த்துள்ளார். கல்கி நடத்திய ஈழத்துச் சிறுகதைப் போட்டியில், அவருடைய சிறுகதை ஒன்று பாராட்டு பெற்றுள்ளது.

மட்டக்களப்பில் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர் எஸ்.பொ. மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் சிறந்த முறையில் நடப்பதற்கு பல வருட காலம் செயலாளராக இருந்து உழைத்துள்ளார். எஸ்.பொ.வின் சிநேகிதிகளுள் சிசுராஜபதி (சிங்களப்பெண்), மிகவும் இனிமையானவள். பால்வித்தியாசங்கள் பாராட்டாமல் நட்புடன் பழகியுள்ளார். எஸ்.பொ.வின் தத்துவார்த்தமான தேடலுக்கான நண்பராய் வாழ்பவள் இராமகிருஷ்ணர். தீமையைக் கண்டு சினந்தெழும் இயல்பினர். இன்று அவுஸ்ரேலியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கிறார். ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் தன்னலம் சிறிதுமின்றி எஸ்.பொ.வின் நலன்களை மட்டுமே முதன்மைப்படுத்தி வாழ்பவர். இவர் 'இளம்பிறை' இதழில் 'பதிமூன்றாம் பக்கம்' என்ற ஒரு பத்தியை எழுதியவர்.

'கடுகைத்துளைத்து ஆழ்கடலை புகுத்திய' என்பது குறளுக்கு மட்டுமல்ல பாலகிருஷ்ணனுக்கும் பொருந்தும் என எஸ்.பொ. பாராட்டுகிறார். (மட்டக்களப்பில்) விஞ்ஞானக் கல்வியின் முன்னெடுத்தலுக்கு நிறையவே பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். விபுலானந்தருக்குப் பிறகு, புலவர் பெரியதம்பி பிள்ளைக்கு அடுத்து நடராசாதான் பெரிய வித்துவான். இவர் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்' என்ற நூலுக்கு 1963இல் ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. மட்டக்களப்பு வித்துவப் பரம்பறை இவரை 'வந்தேறு குடியான்' என்று ஒதுக்கி வைக்க நினைத்த நிகழ்வுகளும் உண்டு.

வீரகேசரி இதழின் நிருபர் செல்லத்துரை உண்மை ஊழியன். தினகரன் பத்திரிக்கையின் ஆசிரியராக கைலாசபதி இருந்த பொழுது செல்லதுரையை தினகரனில் பணியாற்ற அழைத்தது மட்டுமல்லாமல் இரட்டிப்பு ஊதியம் தருவதாகவும் கூறினார். அதற்கு செல்லதுரை மசியவில்லை. 'என்சேவை வீரகேசரிக்கு மட்டுமே' என்று உடம்புப் பிடியாக வாழ்ந்தார். திடீரென்று வீரகேசரி பத்திரிக்கைக்கான அரசாங்க விளம்பரங்கள் அனைத்தும் நிறுத்தப் பட்டன. அரசு வட்டாரங்களை தொடர்பு கொண்டு கேட்ட பொழுது, நிருபர் செல்லதுரையை பணியிலிருந்து நீக்குங்கள் அடுத்த நாள் முதல் அனைத்து அரசு விளம்பரங்களும் வீரகேசரிக்கு கிடைக்கும் என ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார்கள். மகா வல்லபம் பெற்ற ஸ்ரீமாவோ அரசாங்கம் யாழ் நிருபர் செல்லதுரை என்ற தனிமனிதனுக்கு இவ்வாறு நடுங்கிற்று என்பதுதான் பதிவுக்குரியது. செல்லதுரை தமது எழுத்து நாணயத்தை மட்டு மல்லாது பிறர் மனசுகளை நோகடிக்காத நலினத்தைப் பயின்றவர். உண்மைகளை ஏனையோர் மனம் நோகா வண்ணம் எழுதும் கலையை கையாண்டவர்.

கோவையில் எஸ்.பொ.

கோவையில் சுபமங்களா நடத்திய நாடக விழாவிற்கு எஸ்.பொ. வந்த பொழுது ஞானியை சந்தித்தார். கைலாசபதியுடனும் சிவத்தம்பியுடனும் கருத்து

முரண்பட்டு எஸ்.பொ. வாழ்வதற்கான காரணங்களை ஞானி அறிய விரும்பினார். ஞானியின் குரலிலே ஒருவகைத் தேடல் தொனித்ததை எஸ்.பொ. அறிந்துகொண்டு அறஞ்சார்ந்த நியாயங்களை இருவரும் விவாதித்தனர். எஸ்.பொ. பக்கத்து நியாயங்கள் தமிழ் நாட்டில் அறியப் படவில்லை என்பதையும் ஞானி சுட்டிகாட்டினார். அப்பொழுது எஸ்.பொ. தன் நிலைப்பாடுகளுக்கான காரணங்கள் பலவற்றை கூறினார்.

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் 'தேசிய இலக்கியம்' என்று கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் குரல் எழுப்பியது 'அறிவு மோசடி'. தமிழ்த் தேசிய வாதத்தினைச் சித்தாந்த ரீதியாக நிராகரித்து வாழ்ந்த அவர்கள், தேசிய இலக்கியம் என்ற முழக்கத்தின் மூலம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் தொடர் புடைய பண்டைய தமிழ் மரபு முழுவதையும் நிராகரித்துச் சிங்களவர் களுக்கு குற்றேவல் செய்வதோடு, இந்திய எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவிக்கும் அநியாயத்தை வெறுத்ததாகவும், ஈழத்தமிழர்களுக்குத் தமிழ் தேசிய உணர்வும், தமிழத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் மட்டுமே பாதுகாப்பானவை என்பதையும் எஸ்.பொ. ஞானிக்கு விளக்கினார். தமிழ் தேசியத்தையும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்தும் இன்னும் உயிர்ப்புடன் உள்ளத்தமிழ்த் துவத்தையும் நிராகரிக்கும் கைலாசபதி சிவதம்பி ஆகிய இருவரும் இலங்கையின் தமிழ்ப்படைப்பு முயற்சிகளுக்கு பெரிய கேடுகளை விளைவித்தனர் என்பதை அக்கறையுடன் விளக்கினார். எஸ்.பொ. வினுடைய நிலைப்பாடுகள் பலவற்றிலும் நியாயங் கள் இருப்பதை ஞானி ஏற்றுக் கொண்டதாவும் எஸ்.பொ. பதிவு செய்கிறார்.

கோவையில் நடைபெற்ற நாடகவிழாவில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. கோமலின் 'அசோகவனம்' அம்பையின் 'பயல்கள்' பார்வையாளர்களை மகிழ்ச்சி செய்யவில்லை. கருவக்காட்டுக் கலைக்குழுவினர் (அனைவரும் வயலில் வேலை செய்யும் கலைஞர்கள்) 'தல்வார்' என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினர். அந்த நாடகத்தில் கிராமத்து வாசம் அழகாக வீசியது. பாதல் சர்க்காரின் நாடகம் ஒன்று தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு 'தேடுங்கள்' என்கிற மகுடத்தில் நடிக்கப்பட்டது. பார்வையாளர்கள் இருபக்கங்களிலும் ஒதுங்கிநின்று பார்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்தது, நாடகத்தினை நிகழ்த்துவதற்கு மரபுரீதியான மேடை உபகரணங்களை நிராகரிக்கலாம் என்கிற உண்மையை அது நிரூபித்தது.

கோவையில் மேடையேற்றப்பட்ட 'ஏகலைவன்' நாடகம் ஈழத்து நாடக அக்கறைகளை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருந்தது. நாடக விழாவிற்கு கிரீடம் வைத்தது போன்று பேரா. இராமானுஜம் தயாரித்த 'மௌனக்குறம்' அமைந்தது. நாடகக்கலை அவருக்கு உயிரும் சுவாசமும் ஆகும்.

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய அவலங்கள் பற்றியும் அந்த அவலங்களை இலக்கியப் புதிவுகளாக உயர்த்த வேள்வி நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் உயர்வாக எடுத்துச் சொல்ல சுஜாதா என்றும் பின்நின்றதில்லை. மணிரத்தினத்தின் 'கண்ணத்தில் முத்தமிட்டால்' என்ற சினிமா இலங்கைத் தமிழர் நடத்தும் விடுதலைப் போரினைப் பின்புலமாகக் கொண்டதாகும். அதற்கு வசனம் எழுதுதலுக்கு அப்பாலும், கதை அமைப்பிலே சுஜாதா வினுடைய பங்களிப்பு பதிந்திருப்பதை காண முடியும். இந்திய மண்ணிலே அகதிகள் மனித கௌரவங்கள் அழிக்கப்படாது நடத்துகிறார்கள் என்று சுஜாதா அழுத்தமாக நம்பியுள்ளார். ஈழத்துப் போரிலே ஈடுபட்ட பலரும் அடிப்படையில் மண்ணைக்காக்கும் ஒரு போரில் ஈடுபட்டிருப்பதை இலக்கியத்தின் கோலமாக தரிசிப்பதிலும் அடையாளப்படுத்துவதிலும் சுஜாதா முந்தி நிற்கிறார். இதனை 'பார்ப்பன விரோத'க் கண்ணாடி அணியாது தரிசித்தல் யோக்கியமானது என்று எஸ்.பொ. பதிவு செய்கிறார்.

நீலாவணன் நினைவுகள், பனியும் பனையும், '?', முறுவல், ஆண்மை, அம்பி கவிதைகள், அழிவின் அழைப்பிதழ் ஆகிய ஏழு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா சென்னையில் வீ.கே.டி.பாலனின் உதவியுடன் நடைபெற்றது. ஏழு நூல்களுக்கு முன்னுரை வழங்கிய அறிஞர்கள் உட்பட சிவகாமி வாஸந்தி ஆகிய பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர். தஞ்சை பிரகாஷ் ஜெயகாந்தன் ஆகியோரும் அன்றைய கூட்டத்தில் பேச்சாளர்களாக கலந்து கொண்டனர். புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சிகளை தமிழ்நாட்டில் வாழும் எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு எடுக்கப் பட்ட முதல் விழாவாக அது அமைந்தது. இதன் வரலாற்றுப் பேறுகளை அந்தக் கூட்டத்திலே இந்திரா பார்த்தசாரதி, சுஜாதா, சாலையார், தஞ்சை பிரகாஷ், அசோகமித்திரன் ஆகியோர் சுட்டிக்காட்டி பேசினார்கள். தமிழ்நாட்டு ஓவியர்கள் டிராட்டஸ்கி மருது, வீர. சந்தானம், ஆதி மூலம் இன்னும் பல ஓவியர்களை நன்றியறிதலுடன் பாராட்டியதோடு அவர்களின் தனித்திறன்களையும் எஸ்.பொ. பதிவு செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாண மண்மீது சிங்களப்படையினர் குண்டு வீசி அநர்த்தம் விளைவிக்கும் இந்நிலையில் தனக்கு இலங்கை சாகித்தியப் பரிசு ஒருகேடா என அப்பரிசினைத் திருப்பி அனுப்பிய இலக்கியச் செம்மலே ஆவுஷ்ரேலி யாவில் வாழும் சிரித்திரன் சுந்தர். இலக்கிய காளான்கள் சுந்தரின் வாழ்க்கையில் இருந்து பயனுறு பாடங்கள் படித்தல் விரும்பதக்கது என்கிறார் எஸ்.பொ.

எஸ்.பொ.வின் வாழ்க்கையில் வளம் தந்த நாடு நைஜீரியா. அவருடைய ஆற்றல்களை அறிந்து மதித்தவர்கள் அந்நாட்டு மக்கள். எஸ்.பொ.வின் அனுபவங்கள் உலகளாவியதாக விரிவடைவதற்கு அடித்தளம் இட்டது நைஜீரியா.

அவுஸ்ரேலியாவில் பொது வாழ்விலும் நிர்வாகத்திலும் 'சார்' என்ற சொல் வழக்கொழிந்து விட்டது. கீழ்நிலை ஊழியரை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் மேல் அதிகாரி தன்னுடைய மேசைக்கு அழைத்துப் பேசுவதில்லை. ஏதாவது பேசவேண்டுமென்றால் மேல் அதிகாரி நேரிலே அந்த ஊழியரின் மேசைக்குச் சென்று பேசுவார். அவுஸ்ரேலியாவில் குடும்ப வாழ்க்கையின் ஆதாரம் என்பது உடலுறவுதான் என்பதை சட்டம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. உடலுறவு திருப்திகள் குடும்ப வாழ்க்கைக்கு கட்டாயம், கடமை என்று சட்டம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. இந்தக் கட்டாயத்திலிருந்து அல்லது கடமையிலிருந்து விலகுதல் மணமுறிவுக்கு ஒப்பானது. ஓரினச் சேர்க்கை உடலுறவு கொண்டோரும் சட்டரீதியான குடும்பம் என்று கணிக்கப்படும் வசதி அவுஸ்ரேலியாவில் உண்டு.

தமிழினி 2000க்கான பூர்வாங்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாக, அவுஸ்ரேலியாவில் எஸ்.பொ. வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பொழுது திடீரென்று அறிகிறார். 'காலச்சுவடு' என்கிற இலக்கிய இதழும் கவிஞர் சேரனும் இணைந்து ஒழுங்கு செய்வதாகவும் எஸ்.பொ. அறிந்து கொள்கிறார். தமிழினி 2000 விழாவிலே இடம்பெற்ற பல நிகழ்ச்சிகள் 'காலச்சுவடு' பற்றி எஸ்.பொ. கொண்டிருந்த நல்லெண்ணங்கள் பலவற்றை தகர்க்கவே உதவின. உணவு விடுதியின் மத்திய தளத்திலுள்ள பொது அரங்கில் தமிழ்நாட்டின் இலக்கிய அமர்வும், கீழ்தளத்தில் ஈழத்து அமர்வும் நடைபெற்றன. இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியப்படைப்பிலே இரண்டு சாதிகள் உண்டு என்ற ஒரு புதிய தத்துவத்தை முன்வைத்து போன்ற தோற்றத்தை அளித்ததாக பலரும் வருத்தப்பட்டனர்.

முடிவுரை

வாழ்க்கை வரலாற்றை இரண்டாயிரம் பக்க அளவில் சுவைபட எழுதமுடியும் என்பதற்கு இந்நூல் நல்ல வழிகாட்டி. மேலும் இலங்கையின் ஆதிசூழிகளின் வரலாறு, அரசியல், அரசியலில் மோசடி, சதி, ஊழல் பெருச்சாளி, புத்த பிக்குகளின் வேடம், அறிவுமோசடி, இயற்கை பேரழிவு, சாதி துவேசம், காதல், தத்துவம், புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் தமிழ்ப்பற்று, தமிழ்நாட்டின் பிரபலமான கதைஞர்கள், கவிஞர்கள், திறனாய்வாளர்கள், ஓவியக்கலைஞர்கள் இவர்களுடன் எஸ்.பொ.வின் பங்கு பணிகள், உலக நாடுகளில் அவருக்கு கிடைத்த அனுபவங்கள் இன்னும் எத்தனை எத்தனை செய்திகளை இதயம் இனிக்கின்ற வகையில் பொய்மை கலவாது வாய்மை நெஞ்சுறுதியோடு எழுதியுள்ளார். வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களில் இதனை ஓர் அற்புத அதிசய ஆவணம் என்று படித்து நாம் பாதுகாக்கலாம்.

திரு. எஸ். பொ. - தன் விளக்கம்

குறிப்பு:

திரு. எஸ். பொ. அவர்களின் வரலாற்றில் வாழ்தல் என்ற தன் வரலாற்று நூல் வாசகர் மத்தியில் எழுப்பிய சலனங்களை முன்வைத்து, ஆஸ்திரேலியாவில் 'ஞானம்' இதழின் ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு எஸ்.பொ. விரிவான விளக்கங்களைத் தந்தார். 'தீதும் நன்றும்' என்ற நூலில் இவைத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலில் இருந்து எஸ்.பொ.வின் தன் விளக்கங்கள் சிலவற்றை கீழே தருகிறோம்.

1. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நான் உறுப்பினர் ஆக இருந்தது இல்லை:

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நான் அங்கத்தவனாக இருந்ததில்லை என்று முன்னர் ஓர் இடத்தில் சொன்னதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. நான் உண்மையிலே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் அங்கத்தவனாக இருக்க விரும்பவில்லை. கட்சிக்குப் பரம ஊழியனாக இருத்தல் என்பது வேறு; கட்சிக்காக இலக்கிய ஓர்மத்தைச் சமரசஞ் செய்தல் என்பது வேறு. எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில், நான் 1955 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்புவாசியாக மாறியபிறகு, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள்கூட மட்டக்களப்பிலே உள்ள எழுத்து ஆர்வங்களை அணிதிரட்டி ஒரு முற்போக்கு சங்கம் ஏற்படுத்தினால் என்ன என்று என்னைக் கேட்டார்கள். நான் மறுத்துவிட்டேன்.

அடிநாளில் இருந்தே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எழுத்தாளருடைய சுதந்திரத்தை மதிக்கும் ஒரு ஜனநாயக அமைப்பாகச் செயற்படவில்லை; கிளைகள் பிராந்தியத்தில் வாழும் முற்போக்கு எழுத்து சிந்தனையுள்ளவர்களாலே உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்; கட்சியின் சர்வாதிகாரம் எழுத்தாளர் சுதந்திரத்தினைப் பாதிக்கலாகாது என்பதில் தெளிவாக இருந்தேன்.

இந்தப் போக்கு ஆர்வமான எழுத்தை ஊக்கப்படுத்தி வழிநடத்தும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. எனவேதான் நான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலே அங்கத்தவனாகாமலே வாழ்ந்தேன். தமிழ் நாடகப் பிரதி ஆக்கத்திற்கு சொக்கனுக்கு முதற்பரிசும் எனக்கு இரண்டாவது பரிசும் கிடைத்தபொழுது, அந்தப் பரிசின் மூலம் மட்டக்களப்பு எழுத்துக்கு நான் கௌரவம் சம்பாதித்துத் தந்ததாகக் கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் என்னைப் பாராட்டி விழா எடுத்துக் கௌரவித்தார்கள். (பக்கம் 32, 33)

2. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் தமிழ் இலக்கியமும்

முற்போக்கு மகாநாட்டிலே புதிய திசையிலே அந்த மகாநாடு மலரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் சென்றிருந்தேன். அதற்கான காரணம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய தொழிற்சங்கமாக அன்றி, அஃது எழுத்தாளர் இயக்கமாக மாறி, மார்க்சியக் கருத்து வட்டத்திற்கு அப்பாலும் கலை இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள எழுத்தாளர்களையும் எங்கள் அணிக்குள் சேர்த்துக்கொண்டு இலக்கியம், கலை பற்றிய சிந்தனைகளை ஒரு பெரிய வட்டத்திற்கு விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்பதிலே எனக்கு முனைப்பான ஆர்வம் இருந்தது. இந்த முனைப்பான ஆர்வத்திற்குப் பிரதான காரணம், தமிழ் இலக்கியத்தின் சகல சாங்கங்களையும் மார்க்சியத்துக்குள் மட்டுமே, அந்தக் குறுகிய வட்டத்துக்குள் மட்டுமே, தரிசித்து விடமுடியாது என்பதை நான் நேர்மையாக உணர்ந்திருந்தேன். (பக்கம் 70)

3. தமிழ் மரபு

மரபு சம்பந்தமான தேடலிலே நான் தீவிர அக்கறை செலுத்தினேன். பலராலும் தமிழறிஞராக மதிக்கப்பட்ட மகாவித்துவான் F.X.C. நடராஜாவை அணுகினேன். அவரிடம் இலக்கண பாடங்கள் கேட்கும் அற்புதம் வாய்த்தது. அப்பொழுதுதான் தமிழ்மொழியின் பாரம்பரிய மரபுகள் இணையாது, ஆரோக்கியமான தமிழ் இலக்கியத்தை முன்னெடுத்தல் சாத்தியம் இல்லை என்பதை உணரலானேன். கம்யூனிஸ்டுகளின் தேசிய இலக்கியம் பற்றிய கோஷம் மிக அபத்தமான, தவ்வல்தனமான ஒரு கோஷம் என்பதையும் நான் உணரலானேன். அதற்கான காரணம், ஒரு தேசிய இனமாகத் தமிழ் இனம் பிரேரிக்கப்படாத ஒரு நிலையில், ஓர் அடிமைப்பட்ட இனத்திற்குத் தேசிய இலக்கியம் தோன்றும் எனப் பிரேரிப்பது சிந்தனைக்குழப்பம் நிறைந்ததாக இருந்தது. எனவேதான், நான் “நற்போக்கு” இலக்கியம் என்ற ஒரு கோட்பாட்டை முன்வைத்தேன். (பக்கம் 17)

4. பரதநாட்டியம் யாருடைய கலை?

தமிழ்நாட்டில் கர்நாடக இசையும், பரதநாட்டியமும் பிரதானமாக பிராமணப் பெண்களுடைய சொத்தாக இருக்கின்றன. இந்தப் பரதநாட்டியம் பற்றிய ஆய்வினால் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் பத்மா சுப்பிரமணியம். இவர் தகப்பன் பழம்பெரும் இயக்குநர் கே.சுப்பிரமணியம். இவர் இந்த பரதநாட்டியம் என்பது காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கிலே தோன்றியதாகக் கூடச் சொல்லியிருந்தார். ஆனால் உண்மையில் பரதநாட்டியம் தமிழ்நாட்டுக்குரிய ஒரு ஆடற்கலை. தமிழ் நாட்டுப் பாணர் சேரியிலே உறங்கிக் கொண்டிருந்த, முடங்கிக்கிடந்த கலை ஆர்வலர்களின் புத்தெழுச்சியாக சோழர் இந்திய சமுத்திரத்தை தமது தெப்பக்குளமாக மாற்றிப் பெருமை பெற்ற அந்த

உச்சத்திலே, அது சதிர் ஆட்டமாக, நாட்டிய சாஸ்திர நுட்பங்களைப் பேணுவதாகவும் இசையுடன் இணைந்ததாகவும், இசைக்கருவிகளின் வாசிப்புடன் இணைந்த ஆட்டமாகவும் இருந்தது என்பதுதான் உண்மை. (பக்கம் 21)

5. தமிழ்த்துவமும் தமிழ்த் தேசியமும்

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டிலே இந்த நற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிரதான அம்சம் என்பது தமிழ்த்துவம் என்று விளங்கப்படுத்தினேன். இந்தத் தமிழ்த்துவம் என்பது மரபு ரீதியான தமிழ் இலக்கியங்களினுடைய வேரிலிருந்து உறிஞ்சப்பட்டு புதிய இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், தமிழ்மொழியும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்துவங்களும் பேணப்பட வேண்டுமென்றால், தமிழ்த் தேசியஉணர்வும், தமிழ்த் தேசியத்தை வளப்படுத்துவதற்கான சுதந்திர சுயாதீனமுள்ள தமிழ் மண்ணும் இருக்கவேண்டும் என்பதை விளங்கப் படுத்தினேன். (பக்கம் 89)

5. விபுலானந்தருக்கு என்ன நேர்ந்தது?

விபுலானந்த அடிகளாரால் இலங்கையின் தமிழும் தமிழ் வித்துவமும், தமிழ் நாட்டில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிரகாசம் அடைந்தன. அவரது யாழ்நூலும், மதங்குளாமணியும் தமிழ்நாட்டில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிரசுரங்கண்ட முக்கியமான இலக்கிய நூல்கள் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. யாழ்நூலும் மதங்குளாமணியும் இன்றும் எங்களுக்குப் பெருமை தேடித்தருவதாக இருக்கின்றன. இந்த விபுலானந்தரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலக்கிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் மட்டக்களப்பு அறிஞர்களாலும் படைப்பாளிகளாலும் உரியமுறையிலே உள்வாங்கப் படாதது மகா துக்கமானதும் வெட்கக் கேடானதுமாகும்.

முதன்முதலில் பாரதியை உலக மகாகவிஞன் என்று ஒப்புக்கொண்ட பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் விபுலானந்தர் என்பதை நாங்கள் மறந்துவிடலாகாது. அத்தகைய விபுலானந்தர் தமிழ் செய்த மட்டக்களப்பிலிருந்து, அவருடைய கவித்துவ நாடக விளக்கங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு, தமிழ்ப் படைப்பு ஓர்மங்கள் முன்னேறாதது இன்றைக்கும் எனக்குத் துக்கம் தருகிறது. விபுலானந்தருடைய அற்புத இலக்கியப் பங்களிப்பும் கல்விப்பணியும் உரிய முறையிலே ஆராயப்படவில்லை. இன்றும் நாட்டார் பாடல்களும், நாட்டுக் கூத்துக்களுமே ஆய்வுக்குரிய பண்டங்களாக கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் மயங்கிக்கிடக்கிறது. அந்த அளவில் எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா, எம்.ஏ. நுஃமான் போன்ற முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அந்தக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குப் பாடுபட்டார்கள். (பக்கம் 29)

6. ஆறுமுக நாவலர் தமிழ் தேசியவாதியா?

இன்னுமொரு முகமுண்டு நாவலருக்கு. நாவலர் சைவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக கிறிஸ்தவ சமயப் பரம்பலை எதிர்த்து நின்ற ஒரு தூண். அவர் சைவம் என்ற உயிரை வளர்த்தபோது தமிழ் என்ற உடல் வளர்ந்தது போன்று பிற்காலத்தில் வியாக்கியானம் கொடுத்தது உண்மையாக நாவலர் பற்றிய ஒரு சரியான புரிதலாக எனக்குப் படவில்லை. இரண்டாவதாக, இன்று சிங்களவர்கள் மத்தியிலே கிளர்ந்துள்ள சிங்கள இனவாத உணர்வுகளை முதலில் தன் எழுத்துக்களினாலும் தன் வழிகளினாலும், தன் ஊழியத்தினாலும் ஊக்குவித்தவர் அநகாரிக தர்மபால. அநகாரிக தர்மபாலதான் சிங்கள மொழியினதும் இனத்தினதும் பௌத்தத்தினதும் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட தேசியபிதா என்று சிங்களவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

அந்த அளவுக்கு நாவலர் ஒரு தமிழ்த் தேசிய அடையாளம் என்று சொல்லி ஒப்பிட்டு ரீதியாக நிறுவ முயன்றவர் கைலாசபதி. இதற்கு எந்த முகாந்திரமும் இல்லை. ஏனென்றால் ஆறுமுக நாவலர் ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்ததே கிடையாது. ஆங்கில மொழியும் ஆங்கிலேயரும் அந்நியப்படுதல் வேண்டும், தமிழ் மீண்டும் மாட்சிப்படுதல் வேண்டும், தமிழ் மொழியின் மூலம் தமிழ் இனம் பெருமையுற வேண்டும் என்று நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டிலேயோ அல்லது வேறு எந்தநூல்களிலேயோ பகிரங்கப்படுத்தியதையோ, பிரசாரப்படுத்தி யதையோ நம்மால் அறியமுடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது அவருடைய பிரசாரங்களினால் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆட்சியாளராக உயர்ந்தார் என்றும், அவருடைய பிரசாரத்தினால்தான் இந்துக்கள் மத்தியிலே இந்துக்களால் நடத்தப்படக்கூடிய இந்துக் கல்லூரிகள் ஸ்தாபிதம் ஆவதற்கு வழிவகுத்தார் என்றும் பெருமை பேசும்போது, ஆறுமுகநாவலர் எங்கே தமிழ்த் தேசியத்தைக் கண்டுபிடித்தார்? அவர் ஆங்கிலேயத்துக்கு வாழி பாடியதனால் அல்லவா வட இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் நடத்திய பாடசாலைகளையும் மிஞ்சக்கூடியதாக இந்துக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டன? இன்னும் ஒன்றையும் கவனத்தில் எடுத்தல்வேண்டும். தமிழ்த் தேசியம் என்பது தமிழருடைய உரிமைக்காகப் போராடும் ஒரு இயக்கமாகவும் எழுச்சியாகவும் அமைதல் வேண்டும். ஆறுமுக நாவலரால் உருவாக்கப்பட்டு, சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனாலும், பின்னர் ஜி.ஜி பொன்னம்பலம் வரையிலும் தமிழ்த் தேசியம் என்றுமே முன்னெடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் ஆங்கில மொழி மூலம் ஆட்சியிலே தங்களுடைய பங்கினைக் கேட்டார்கள். They did not fight for the rights of Tamils. They only agitated to get a lion's share for the Tamils. இதை உணர்ந்துகொண்டால், ஆறுமுகநாவலர் தமிழ்த் தேசியத்துக்கு வித்திட்ட முன்னோடி என்று சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். (பக்கம் 59, 60)

7. திராவிட இயக்கத்தவரால் ஏன் சத்தான இலக்கியம் படைக்க முடியவில்லை?

இலக்கியத்துக்குத் தேவையான ஏதோ ஒன்றைத் தமிழ்நாட்டு இலக்கியக்காரர்கள் இழந்துவிட்டார்கள். அந்த ஏதோ ஒன்றுக்கு வணிகநோக்கம் மட்டுமல்ல, வேறு பல காரணங்களும் இருந்தன. திராவிட இயக்கங்களினுடைய தலைமைத்துவம் வந்தபிறகு தமிழர்கள், தமிழ்மொழி, தமிழ்ச்சிந்தனை, ஆகியன மேலோங்கும் என்ற ஓர் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனால் அண்ணாதுரை தொடக்கம் இன்றுவரை மாறி மாறித் திராவிடக் கழகங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதிலும், தமிழ் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை இழந்து ஆங்கிலம் பாடசாலைகளில் கல்வி மொழியாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் சூழலிலே தமிழ்நாடு தன் தேசியத்தை, தமிழ்த் தேசியத்தை இழந்துவிட்டது. இன்றும் தமிழர்களிலே பலர் தங்களைத் தமிழர்கள் என்று அடையாளப்படுத்துவதிலும் பார்க்க இந்தியர்கள் இன்று அடையாளப்படுத்த முந்தி நிற்கிறார்கள். தேசிய அடையாளம் தப்பல்ல. ஆனால், தமிழ் மொழியின் மூலமும் தங்களுக்கு ஓர் அடையாளம் இருக்கிறது என்பதைத் துறந்து விட்டார்கள். அந்தத் தமிழ்த் தேசிய உணர்வைத் துறந்தவர்களினால் தமிழ்மொழி மூலம் சத்தான இலக்கியங்கள் படைக்கமுடியும் என்று நான் கருதவில்லை. (பக்கம் 131)

8. மார்க்சியமும் ஆன்மீகமும்

எனக்கு ஏற்பட்ட சில தனிப்பட்ட சோகங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக அல்லது ஏமாற்றங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக, துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக இந்தக் கிதையின்பால் நான் ஈர்க்கப்பட்டேன். மார்க்ஸின்பால் ஈர்க்கப்படுபவர்களும் ஓரளவு ஆன்மீகவாதிகள் என்று நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். மனிதநேயத் தேடல் என்பதுதான் மனிதத்தைத் தரிசிக்கும் முயற்சியே. இருவழியாக விளங்கிக்கொள்ளலாம். மனிதனில் ஆண்டவனையும், ஆண்டவனிலே மனிதனையும் தரிசிக்கும் முயற்சிகள். இது மார்க்ஸிய நம்பிக்கைகளுக்கு அந்நியமானதல்ல என நான் விளங்கிக் கொண்டேன். மார்க்ஸியம் கட்சியாடலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, கட்சியின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், கட்சியின் தலைமைப் பீடத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தை நீடிப்பதற்காகவும், மார்க்ஸியம் திருகப்பட்டு ஓரளவுக்குக் குற்றயிராக்கப்பட்ட வரலாறு சோவியத் நாட்டிலே நடந்து முடிந்துள்ளது. இந்தியநாடு தந்துள்ள இந்த ஆன்மீகம் சார்ந்த சிந்தனைகள் ஒருநாளும் மார்க்ஸியத்திற்கு முரண்பட்ட சிந்தனைகள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. மாறாக, மனிதனுடைய மனதை மண்ணில் இருந்து உயர்த்த, அன்பு சார்ந்து அவர்கள் வாழக்கூடிய ஒரு நெறிமுறைக்கு, இந்த ஆன்மீக வழிகாட்டல் இருந்ததையும் நான் உணர்ந்துகொண்டேன். (பக்கம் 99, 100)

9. மூன்றாம் உலக இலக்கியத்திற்கு நாம் ஏன் முதன்மை தரவேண்டும்?

ஸொயங்கோவினுடைய தனித்தன்மையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதானால், அவருக்கும் ஆங்கில மொழியும் ஆங்கில நாடக மரபுகளும் நன்றாகவே தெரியும். இவை அத்தனைக்கும் மேலாக, அவர் நைஜீரியாவின் ஜொருபா இனத்தைச் சேர்ந்தவர். அதைப் பெருமையாகவும் கருதினார். ஜொருபா இன மக்களிடையிலே Talking Drum என்ற ஓர் இசைக்கருவி உண்டு. பேசும் மத்தளம். அதன் இசைநுட்பங்களையும், ஜொருபா மக்களுடைய தனித்துவமான கலை விழுமியங்களையும் ஸொயங்கோ தன்னுடைய ஆங்கில நாடகத்தில் புகுத்தியபொழுது ஒரு புதிய சுவையினை நாடக ஆர்வலர்கள் அநுபவித்தார்கள். இந்தப் புதுமைகளை ஆங்கில நாடக மேடையிலே புகுத்தியதினாலும், அவர் ஒரு மேதையாகவும் போற்றப்பட்டார். மொழிக்காகவும் இலக்கியத் தேடல்களுக்காகவும் இவர்கள் தங்களுடைய நாட்டின் சுதேச மக்களுடைய இயல்புகளைக் கொச்சைப்படுத்தாமல் அந்த இயல்புகளை மேன்மைப்படுத்தி வந்தனை செய்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, என்னுடைய நைஜீரிய வாழ்க்கையிலே முதலாம் இரண்டாம் உலக நாடுகளின் இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல, மூன்றாவது உலக நாடுகளின் இலக்கியம் என்கிற தனிவகையும் உண்டு என்பதை முழுமையாக உணர்ந்தேன். பிறந்த மண்ணை நேசித்து, அந்த மண்ணிலே வாழும் மக்களை நேசித்து, மனித நேயத்தை முதன்மைப்படுத்தும் புதிய வகை இது. அந்த மனிதநேய இலக்கியத்தை நோக்கித்தான் எதிர்கால எழுத்துக்கள் பயணிக்க வேண்டும் என்ற ஞானமும் எனக்கு நைஜீரிய வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டது என்கிற உண்மையையும் கூறவேண்டும். (பக்கம் 160, 161)

எஸ்.பொ.வின் மாயினி :

சிங்களப் பேரினவாத எதிர்ப்பை முன்வைக்கும் ஓர் அரசியல் நாவல்

க. அறிவன்

இலங்கையின் அரசியல் களம் இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் பேசப்படும் நிகழ்வாக மாறி இருக்கிறது. சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிய தமிழ் இனமக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவலம் மானுடச் சிதைவின் உச்சத்தை தொட்டிருக்கிறது. உலகெங்கும் அலைந்து திரியும் தமிழ் இனமக்களின் புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கையும், சொந்த மண்ணில் தமிழ் மக்கள் உறும் பெருந்துயரங்களும் இந்தியா மற்றும் பிற நாடுகளின் கவனத்தில் நிலை கொள்ளவில்லை. சிங்கள அதிகாரவர்க்கத்தை எதிர்கொண்டு போரிடும் ஆயுதம் தரித்த தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கம் ஒன்று மட்டுமே தமிழ் இன மறுமலர்ச்சிக்கு ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. தமிழ் ஈழத்தில் தமிழ் மக்கள் துயரங்களையும், தமிழ் ஈழச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்கும் ஊடகங்களாக, தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள் என முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் 'நான் எழுத்துச் சமரன். அதிகார மையங்களுக்குப் பணியாத ஓர்மம் உள்ளவன். உண்மையை முன்னெடுக்கும் போராளி. எழுத்து என் இடையறாத ஊழியம். எழுபத்தைந்தாவது வயதிலேயே இதனை எழுதி முடிக்கிறேன்.' என்று தன்னை அடையாளப்படுத்திப் பெருமை கொள்ளும் எஸ்.பொ.வின் நாவல் "மாயினி - ஓர் அரசியல் நாவல்."

நந்தன் என்கிற நந்த மித்திர பண்டார ஆங்கில மருத்துவம் படித்து முடித்த மருத்துவன் என்றாலும் தன் குடும்பப் பாரம்பரியத் தொழிலான சித்த மருத்துவத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு உழைக்க விரும்புகிறான். தன் தந்தை சேகரித்து வைத்திருந்த சித்த மருத்துவம் பற்றி எட்டுச் சுவடிகளைப் படித்து மருத்துவ அறிவைத் திரட்டிக் கொள்கிறான். சித்த மருத்துவத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் 'செந்தூரம்' பற்றிய செய்தியை அவனுடைய தந்தை சொல்ல அறிந்து வைத்திருக்கிறான். வாடம் என்று அழைக்கப்படும் சித்த மருத்துவ நூலில் விதித்துள்ளவாறு செந்தூரம் தயாரித்து அதில் பேன் பிடியளவு உட்கொண்டால் உட்கொண்டவனுக்கு அவனுடைய முன்னைய பிறப்புகள் வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஆகியன தரிசனம் ஆகும். ஆனால் அதைச் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டாம் என்று அவனுடைய தந்தையின் அறிவுறுத்தலையும் மீறித் தன்னைச் சோதனைக் குள்ளாக்கத் துணிகிறான். செந்தூரம் தயாரிப்பதற்கான மூலிகையின் அடையாளங்களை அறிந்திருந்த நந்தன் அதைத்தேடி அடைவதை ஒரு ஞானத்தேடலாகவே எண்ணிச் செயல்படுகிறான். நந்தன்

பகுத்தறிவுவாதியாக இருந்தாலும் நாட்டில் பெருகிவரும் பேரினவாதத்தையும் அதன் மூலத்தையும் அறிய விரும்பினான் என்றும், இனவாதத்தை வளர்ப்பதற்குத் துணைபோகும் புராண நூல்கள் சொல்லும் கதைகளை அவனால் நம்ப முடியவில்லை என்றும், எனவே எப்படியும் உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டும். அத்தேடலுக்கு சித்த மருத்துவத்தில் சொல்லும் அந்த மூலிகை எவ்வளவு தூரம் உதவமுடியும் என்பதை அறியும்

ஆர்வம் நாளாக நாளாக அவனுள் முற்றியது என்கிறார் எஸ்.பொ. நந்தனுக்குத் தான் மலையாளியா? தமிழனா என்ற அடையாளச் சிக்கல் இருப்பினும் தான் தமிழர் மரபில் தோன்றியிருத்தல் சாத்தியம் என நம்புகிறான்.

நந்தன் மருத்துவக் கல்லூரியில் தான் படித்த காலத்தில் உடன் படித்த மல்லிகா என்ற சிங்களப் பெண்ணின் நட்பைப் பெறுகிறான். மல்லிகா இப்போது நட்பு எல்லையைக் கடந்து நந்தனைக் காதலிப்பதாகவும் நந்தனுக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகவும் நந்தனின் தூரத்து உறவானாலும் அவனுடைய நலத்தில் அக்கரை கொள்ளும் சித்தி முறையாகும் இலட்சுமியின் மூலம் அறிகிறான். இந்திரபுரியில் இருக்கும் சித்தி இலட்சுமியிடம் சென்று விருந்தினனாய்த் தங்கியிருந்த நாட்களில் ஒருநாள் மலைப்பகுதியில் எதிர்பாராமல் நந்தன் தேடிக் கொண்டிருக்கும் செந்தூரம் தயாரிப்பதற்கான மூலிகையைப் பார்க்கிறான். அந்தச் செடியைத் தோண்டி அதன் வேரைத் துண்டித்து எடுத்துக் கொள்கிறான். செந்தூரம் உட்கொண்டு தான் செய்யப்போகும் பரிசோதனைக்கு உற்ற நண்பனாய் - தோழியாய் மல்லிகா மட்டுமே இருக்க முடியும் என்பதை உணர்கிறான். எனவே மல்லிகாவை அவன் சந்திக்க வேண்டுமென்ற சித்தியின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி மல்லிகா இருக்கும் பகுதிக்குச் சென்று மல்லிகாவைச் சந்திக்கிறான். நந்தனின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்த மல்லிகா மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று உபசரிக்கிறாள். இருவரும் நந்தனின் தந்தையின் மூலம் அறியப்பட்ட வரத்தையில் வாழும் வைத்தியர்தன முகவேத்துகமவைச் சந்தித்துச் செந்தூரம் செய்முறையை அவர் வாய்மொழி வழியாகவும் அறிகிறான். செந்தூரம் செய்வதற்கான புதிய சட்டியை அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு மல்லிகாவின் வீட்டிற்குத் திரும்புகிறார்கள். நந்தன் தன்னுடைய இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்படும் செந்தூரம் பற்றிய உண்மைகளை மல்லிகாவோடு பகிர்ந்து கொள்கிறான். நந்தனுக்கு உதவுவதற்காக மல்லிகா தன்னுடைய மருத்துவத் தொழிலுக்கு இடையிடையே விடுமுறை அளித்துவிட்டு அவன் வீட்டிற்கு வந்து போகிறாள். வரலாற்றுக் கால நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ள இறந்தகாலத்திற்குள் பயணம் மேற்கொள்வதற்கு முன் மல்லிகாவிற்கு தன்னை உயிர்பிக்கக் கையாளக் கற்றுக்கொடுத்த வர்மக்கலை பற்றியும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறான். பிறகு ஒரு நாள் மல்லிகாவின் துணையோடும், தன்னுடைய அப்பா காலத்திலிருந்து துணையாக இருக்கும் மருத்துவ உதவியாளர் சுப்பையாக் கிழவர் வாழ்த்தோடும்

தயாரிக்கப்பட்ட செந்தூரத்தில் ஒரு பேன் பிடியளவு எடுத்துத் தன் வாய்க்குள் போட்டு, மல்லிகா கொடுத்த சிறப்புப் பானத்தைக் குடித்துப் படுக்கையில் கால்கள் நீட்டினான் என்பதோடு மாயி என்கிற முதல் பாகத்தை முடிக்கிறார் எஸ்.பொ.

செந்தூரம் உட்கொண்ட நந்தனின் புதிய - பரவச அனுபவங்களைச் சொல்வதாக மாயினி என்கிற இரண்டாம் பாகம் தொடங்குகிறது. ஒரு கவித்துவ ஆளுமையோடு தொடங்கி விரியும் குமரி என்ற முதல் அத்தியாயம் பாதியில் கடல் கொண்ட குமரிக் கண்டத்தின் தோற்றம், அழிவு, இடையில் ஆரிய திராவிடப் பண்பாட்டுக் கலப்பு என தொல் தமிழக மக்களின் வாழ்க்கையைத் தொகுத்தளிப்பதாய் விசையொடிந்து போகிறது. நந்தனின் பயணக் குறிப்புகளாக விரியும் இறந்தகாலப் பதிவுகளில் தொல்திராவிட நாகரிகத்தில் தனித்து முகிழ்த்த இலங்கைத் தீவை நந்தன் அடையாளம் காண்கிறான் என இலங்கை அரசியல் களத்தைத் திறந்து வைக்கிறார் எஸ்.பொ.

நந்தனுக்குள் அவ்வை பற்றிய படம் விரிகிறது. “சொல்லை முகர்ந்தேன் கள் மணம் வீசியது” என்றும் ‘சிறகெல்லாம் என் சொல்லாய் முளைத்திருக்கிறது’ என்றும், ‘எல்லோருடைய காதலும் என் காதல்தான்’ என்றும், ‘எந்த மரபு குறித்த உணர்வும் எனக்குக் கிடையாது. என் சொற்கள் கட்டுப் பாடற்றவை. என் முதுமக்களிடமிருந்து தேர்ந்தவை. அவை மரபுசார்ந்தும், மரபு அறியாதவையாயும் இருக்கலாம்’ என்று ஒரு விடுதலைப் பறவையாய் தன் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் அவ்வை, ‘எங்கள் கண்முன்பே எங்கள் வாழ்க்கை தொலைந்து கொண்டிருந்தது’ பெண்களின் அவலத்தை வெளிப்படுத்தும் போது ஒப்புரவு பேணிய குலக்குழுச் சமுதாயத்தின் அழிவும், சங்ககாலத்தைக் காட்சிப்படுத்தலுமான அவ்வை அத்தியாயம் அத்தனையும் இன்னொரு கவிதை. இலங்கையின் வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தேடும் நந்தனின் பார்வைக்குள் இன்குலாப் கண்டெடுத்த அவ்வை ஏன் அறிமுகம் ஆகவேண்டும்? வினையமாய்ப் பொருள் கொள்ள யாதானும் இடமிருந்தால் தேட வேண்டும்.

“மகாவம்சம்” என்னும் இலங்கை வரலாற்றை எழுதிய மகா நாமதேரர் சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்கு அடித்தளமிட வேண்டியதன் தேவையைச் சொல்லி அவரை நெறிப்படுத்தியவன் ஒரு பிராமணன் என்பதை மகா நாமதேரர், பிராமணன் இருவருக்கும் இடையிலான உரையாடலில் எஸ்.பொ. முன்மொழிகிறார். ‘கட்டுக்கதைகள் இல்லாவிட்டால் சிங்களவர் வந்தேறு குடிகளே என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகிவிடும். ஒரு பொய் மீண்டும் மீண்டும் மந்திரகதையில் உச்சரிக்கப்பட்டால் அதுவே உண்மையாகிவிடும்’ என்றும் ‘சிங்களவர் உதவிகேட்டு வராவிட்டாலும், உங்கள் ஆதிக்க அபிலாட்சைகள் வெற்றி பெறுவதற்குப் பரத கண்டத்தின் பிரமாணம் உதவிக்கு நிற்கும். எதிரியின் எதிரி நண்பன் என்கிற அற்புதக் கோட்பாடு பிராமண

மூளையிலேதான் உருவானது என்பதை அறிந்து கொள்' என்றும் பாடம் சொல்லும் பிராமணனின் சொற்களில் ஆரியதிராவிட இன முரண்பாட்டுச் சிந்தனையே நாவலின் அடித்தளம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம்.

நாவலில் திருநாவுக்கரசர், ஞானசம்பந்தர் இருவரின் சந்திப்புக் காட்சியில் சைவ நெறியில் வந்த யாரும் செய்யாத புதுமைகளை சம்பந்தர் செய்திருக்கிறார் என்று நாவுக்கரசர் பட்டியலிடுகிறார். தேவாரப் பாடல்களில், சிவ வழிபாட்டைத் தமிழோடு சம்பந்தப்படுத்தி ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் சம்பந்தர் பாடியிருப்பது. மறைமுகமாக வைதீக எதிர்ப்பாளராக விளங்குவது. வேதநான்கிலும் நம்ச்சிவாய என்னும் நாமமே மெய்ப் பொருளாய் இருப்பதைச் சொல்வது. தமிழரின் இசை மரபை மீட்டெடுத்தது என திருநாவுக்கரசர் தொகுத்துரைப்பது நம்மை சிந்திக்க வைக்கிறது. மேலும் சமணமும், பௌத்தமும் எதிர்காலத்தில் தமிழர்களை அழிக்கும் மதங்களாகவும் உருவெடுக்கலாம் என்னும் சம்பந்தர் கூற்று இலங்கை அரசியலை மனதில் கொண்டே எஸ்.பொ. விவரிப்பது தெரிகிறது.

உடரட்ட அரசின் சிம்மாசனத்திற்கு இரத்த உறவுடைய வாரிசான குசுமாசன தேவி போர்த்துக்கீசரின் அடைக்கலத்தில் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு ஞானஸ்நானம் பெற்று தோன கதரினா எனும் புதுப்பெயரில் வாழ்ந்து வந்தாள். பீட்ரோ டி குசா இலங்கையில் போர்த்துக்கீசருடைய ஆதிக்கத்தை நிரந்தரப்படுத்துதல் வேண்டி கண்டியைத் தங்கள் அதிகார வளையத்துக்குள் கொண்டு வரத் திட்டமிடுகிறான். தோனா கதரினாவை அரசுக்கட்டில் ஏற்றுவதற்காக உடரட்டை மீது படையெடுத்தால் கண்டி நாட்டில் பிரதானிகள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் எனத்திட்டமிட்டு, கோவாவில் வாழ்ந்து போர்த்துக்கீசருடைய நன் நம்பிக்கையைச் சம்பாதித்து அவர்களுடைய போர்கலையிலும் பயிற்சிபெற்றிருந்த கோணப்பு பண்டார என்பவனின் உதவியோடு உடரட்டை மீது படையெடுப்பு நிகழ்கிறது. இந்தப் படையெடுப்பின்போது ஏற்கனவே திருமணமான தோனா கதரினாவைத் தான் மணந்து கொண்டதாக கண்டியின் மூத்த பிரதானிகள் முன் கோணப்புப் பண்டார அறிவிக்கிறான். இதை நம்பாத பிரதானிகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த ஒருவர் 'குசுமாசன தேவி பற்றி பலவகையான கதைகள் வந்துள்ளன. தோனாகதரினா என்னும் பெயரில் மதம் மாறிய அவளை போர்த்துக்கீச இராணுவ அதிகாரி ஒருவன் பலவந்தமாக வதுவை செய்ததாக ஒரு கதையுண்டு. அவள் கரலிட்ட பண்டாராவின் சகோதரிமகனை விவாகம் செய்துள்ளதாகவும் ஒரு கதையுண்டு. இவற்றின் மத்தியில் அவளை நீங்கள் விவாகம் செய்துள்ளீர்கள் என்பதை நாம் எவ்வாறு நம்புவது?' எனக்கேட்கிறார்.

'உங்கள் அன்புக்கும் அபிமானத்திற்கும் பாத்திரமாக வாழ்ந்த இளவரசி குசுமான தேவியை போர்த்துக்கீசச் சிறையில் இருந்து மீட்டு வந்தேன்' என்றும் இதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக அவள் என்னை மறுமணம் செய்து

கொண்டான் என்றும் தெரிவித்த கோணப்பு பண்டார தான் சுத்தோலிக்க மதத்தை தழுவிவிருந்ததையும் மறுத்து விமலதர்மசூரிய என்ற பெயரில் பௌத்தனாகவே வாழ்வதாகவும், அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காகவும் அவனைத் தன் மனைவியென்று நிரூபிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு முன்பாகவே அவளோடு உடலுறவு கொள்கிறான். அதிர்ச்சியில் இருந்து மீண்ட சபா மண்டபம் 'மன்னன் விமலதர்மசூரிய வாழ்க' என்று வாழ்த்தொலி எழுப்பியது.

விமலதர்மசூரியாவின் இந்த வரலாற்றினை வாசித்து முடித்த இளைஞனான பண்டார நாயகாவின் சிந்தனையில் பதவியை அடைவதற்கான வழி எதுவாக இருந்தாலும் விளைவைத்தான் மக்கள் தர்மமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகியது.

சுத்தோலிக்க மதத்தைத் துறந்து மாற்றான் மனைவி எனத் தெரிந்தும் அவளை புணர்ச்சியின் மூலம் தனது மனைவியாக்கி சிம்மாசனத்தை அடைந்தான் விமலதர்ம சூரியா. சுதேச சிங்கள பௌத்த இறைமை மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இம்மண்ணில் வளர்ந்து பிரகாசிக்க வாழ்ந்த மாபெரும் தேசிய அரசன் என்று இன்றளவும் விமலதர்மசூரியா சிங்கள வரலாற்று நூலாசிரியர்களாலே போற்றப்படுகிறான். தானும் தன் கிருத்துவ அடையாளங்களைத்துறந்து பௌத்த சிங்களவன் என்னும் சிங்கள கிராமிய அடையாளத்தை புனைந்தால்தான் சிங்கள மக்கள் தன்னைத் தங்கள் தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகும் என்று முடிவு செய்தான் பண்டார நாயக்க.

விமலதர்ம சூரியாவின் வரலாற்றினைப் படித்துத் தன்னை பௌத்த சிங்களவனாக மாற்றிக் கொண்டு சிங்கள தேசிய அரசியலுக்குத் தன்னைத் தகுதியாக்கிக் கொண்ட பண்டார நாயக்காவின் வாழ்வும் சாவும் சிங்கள மண்ணில் ஒருபுதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வைக்கின்றது.

பொருளாதார அடிப்படையில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களும், முஸ்லீம் வணிகர்களும், கரையார்களும் மேல்நிலையில் இருந்தார்கள். தேயிலை வணிகர்களாக இருந்த முஸ்லீம்களை ஒழித்துக்கட்டி அவர்களுடைய பொருளியல் மேலாதிக்கத்தை வீழ்த்த வேண்டுமென்ற குரல் சிங்களவர்களிடையே எழுந்தது. இதையொட்டி நடந்த கலவரத்தில் முஸ்லீம் இனமக்கள் பெரும்பான்மையில் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்தக் கலவரத்திற்குக் காரணமான சிங்களவர்கள், சிங்கள இனத்தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் முஸ்லீம் மக்களுக்குத் துணைநிற்காமல், கைது செய்யப்பட்ட சிங்களவர்களின் விடுதலைக்கு பாடுபட்டார் பொன். இராமநாதன் என்ற தலைவர். மொழியால் தமிழர்களான தமிழ் முஸ்லீம் மக்கள் தமிழ்த் தலைவர்கள்பால் நம்பிக்கை இழந்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி தமிழ் முஸ்லீம் மக்களை சிங்களத்தலைமையோடு இணைந்து

அரசியலிலும், ஆட்சியிலும் தங்களுக்கான இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று உணர வைத்தது.

‘சமஷ்டி’ என்பது பிரிவினையல்ல. ஒன்றிணைத்தல் என்பதுதான் சமஷ்டியின் ஆதாரத் தத்துவம், கலாச்சார முரண்பாடுகளினால் பிரிந்து செல்லக்கூடிய மனோபாவம் உள்ள மக்களை ஒன்றிணைத்து, ஒரு தேசத்தினை ஒருமைப்பாட்டுடன் இணைக்கும் ஒரு அற்புத அரசியல் ஏற்பாடுதான் சமஷ்டி’ என்று ஒரு கூட்டாட்சி முறைச் சிந்தனையோடு பண்டாரநாயக்க இருந்ததை எஸ்.பொ. தன் நாவலில் தெரிவிக்கிறார். சேன நாயகாவின் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைத் தோற்கடித்து பண்டாரநாயக இலங்கையின் தலைமை அமைச்சராகப் பதவியேற்றதும் சிங்கள மக்கள் யுகம் பிறந்து விட்டதாகவும், எங்கள் நாடு, எங்கள் அரசு என்று கிராமங்கள் தோறும் கொண்டாடினார்கள். பின் 1956 சூன் 5ம் நாள் நாடாளுமன்றத்தில் சிங்கள மொழி மட்டுமே அரசாங்க மொழி என்ற சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தமிழர்கள் நடத்திய போராட்டத்தில் பலநூறு தமிழர்கள் சிங்களவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்தப் போராட்டத்தால் பண்டார நாயக ‘நியாயமான தமிழ் உத்தியோகம்’ என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டி வந்தது. மேலும் பண்டா, செல்வா உடன்படிக்கையின் தொடக்கத்திலேயே தமிழரசுக் கட்சியின் சில கோரிக்கைகளை பிரதமர் ஏற்பது சாத்தியமற்ற தென்பது தெளிவாகியது. கூட்டாட்சி (சமஷ்டி) அரசியல் அமைப்பையோ பிரதேசச் சுயாட்சியை ஏற்படுத்துவது பற்றி பேசுவோ, உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை அழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவோ அரசாங்கத்தின் நிலையில் தன்னால் இயலாது என்று பிரதமர் கூறினார்.

இறுதியாக, இயற்ற உத்தேசிக்கப்படும் சட்டத்தில் இலங்கையின் தேசியச் சிறுபான்மை யோரின் மொழியாகத் தமிழை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றும், உத்தியோக மொழியின் நிலையைப் பாதிக்காத வகையில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாகத் தமிழே இருக்கும் வகையில் பிரதமரின் நாலு அம்சத்திட்டத்தில் ஏற்பாடு இருக்க வேண்டுமென்றும், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசுவோரல்லாத சிறுபான்மையோருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் இருதரப்பினரும் ஒப்புக் கொண்டனர்.

சுதந்திர இலங்கைக்கான சோல்பரியின் 1947 அரசமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த சில மாதங்களிலேயே, 15.11.1948 லேயே இலங்கை நாடாளுமன்றம் இந்திய வம்சா வழியில் வந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியுரிமை அடியோடு பறிக்கப்பட்டிருந்த நிலையை மாற்றி இந்திய வம்சா வழியினருக்கு இலங்கைக் குடியுரிமை வழங்குவது பற்றியும் குடியுரிமைச்சட்டம் பற்றியும் தமது கருத்துக்களை இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் பிரதமருக்கு எடுத்து விளக்கி, விரைவில் இப்பிரச்சனை

தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினர். இப்பிரச்சனை விரைவில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று பிரதமர் அறிவித்தார்.

இம்முடிவுகளின் காரணமாகத் தமது உத்தேசச் சத்தியாகிரக நடவடிக்கையைக் கைவிடுவதாகத் தமிழரசுக் கட்சி அறிவித்தது இந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வரக்கூடாது என்பதில் பிடிவாதமாக இருந்த பவுத்த குருமார்களும், சிங்கள அரசியல் தலைவர்களுமாக சிங்கள இனம் சினந்தெழுந்து பண்டார நாயக்காவின் வீட்டை முற்றுகையிட்டனர். 'ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறி' என்ற பெளத்தபிக்குகளின் முழக்கத்திற்கு பணிந்த பண்டாரநாயக்க Pxc என்று வழங்கப்பட்ட பண்டார செல்வா ஒப்பந்தத்தை கிழித்தெறிந்தார்.

1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 25ம் நாள் சோம ராமதேரர் என்ற பெளத்த பிக்கு ஒருவனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

நாவலில் இதுவரை ஒரு பார்வையாளனாகவே அறியப்படும் நந்தன் இறந்துபோன பண்டார நாயக்காவை நேர்காணல் செய்கிறான். அவர் அரசியல் வாழ்க்கை தொடங்கி, சிங்கள - தமிழ் இனப் பிரச்சனை, இலங்கை அரசியலில் அவர் நிகழ்த்திய சாதனைகள் தமிழ்த் தலைவர்களின் தமிழர் விரோதச் செயல்பாடுகள் மற்றும் அவருடைய அக வாழ்க்கை என நேர்காணல் விரிகிறது.

சிரிமாவோ காலத்தில் இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட 'தரப்படுத்தல்' என்ற புதிய சட்டம் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டுமானால் சிங்கள மாணவர்களைக் காட்டிலும் அதிக மதிப்பெண் தமிழ் மாணவர்கள் பெறவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இது தமிழ் மக்களிடையே அதிகக் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. மகாவம்சத்தின் விஹாரமாதேவி யாக்கப்பட்டுக் கொண்டாடப்பட்ட சிரிமாவோவினால் கொண்டுவரப்பட்ட 'தரப்படுத்தல்' சட்டத்தை எதிர்த்து தமிழர்களிடையே போராட்டம் வெடித்தது. சிவகுமாரன் என்ற மாணவன் சிரிமாவோ அரசாங்கத்தின் உதவிக்கல்வி அமைச்சர் சோமவீர சந்திரபூர் காருக்கு குண்டு வைத்தான். அந்த நிகழ்வே இலங்கையில் தமிழ் ஈழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு முதல் நிகழ்வாக அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து போர்க்குணம் மிக்க ஓர் அமைப்பாக 'தமிழ் இளைஞர் பேரவை' உருவாகியது. இன்று சிங்களப் படைகளை எதிர்கொள்ளும் முகமாக தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளின் போர் படையின் வெற்றிகள் ஈறாக நாவல் விரிவான செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

தமிழ் ஈழ விடுதலையில் ஆர்வம் கொண்ட அனைவரும் தமிழ் ஈழத்தின் குருதி தோய்ந்த வரலாற்றை அறியும் படியாக சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அத்து மீறல்களைச் செய்தித்தாள்களின் வழியாகவும் தொலைக்காட்சிகள்

புலிகளின் குரலாய் ஒலிக்கும் வானொலி மற்றும் இணையத்தளங்கள் போன்ற ஊடகங்கள் மூலமும் உண்மைகளை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்திய அமைதிப்படை தமிழ் மக்கள் மீது நடத்திய படுகொலைகள், படுகளக்காட்சிகள் குறுந்தகடுகளாகவும் வெளியிடப்பட்டு இந்தியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வரை வழங்கப்பட்டன. இந்தியச் செய்திகள் நமக்குச் சொல்லும் உண்மைகள் அனைத்தும் இலங்கை அரசு என்பது அரசுத் தலைமைக்கு அப்பால் அதை இயக்கும் சக்தி சிங்கள ஆரியபௌத்தச் சமயத் தலைமையே என்பதான இனவெறிச் சான்றுகளே. மாயினியில் பக்கங்கள் தோறும் இவை விரவிக் கிடக்கின்றன.

இலங்கை, சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்கே உரிமையுடைய நிலம் என்பதை மறுப்பதற்கான நியாயங்களை வரலாற்றின் அடிப்படையில் நாவலில் முன்வைக்கிறார் எஸ்.பொ. சிங்களப் பேரினவாதிகள் தங்கள் கூற்றிற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளும் மகாநாமதேரர் என்பவரால் எழுதப்பட்ட நூல் மகாவம்சம் என்ற நூல். துட்டகாமனி என்ற சிங்கள மன்னனுக்கும் எல்லாளா என்ற தமிழ் மன்னனுக்கும் நடந்த போரில் துட்ட காமனி வெற்றி பெற்ற வரலாறு மகாவம்சத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் செய்தியின் அடிப்படையில், சிங்கள இன அடிப்படைவாத அறிஞர்கள் சிலர் தமிழர் சிங்களர் என்ற இன அடிப்படையில் நடந்த போராக இதைக் கற்பிதம் செய்கிறார்கள். ஆனால் 'மகாவம்சம்' என்ற நூல் இலங்கையின் வரலாறு முழுவதையும் விளக்க எழுதப்பட்ட ஒன்றாக ஏற்கமுடியாது. இலங்கையின் சிங்கள இனக்குழு தனக்கென ஓர் அடையாளம் பெற்ற இனக்குழுவாக இலங்கையிலேயே ஆக்கம் பெற்றது. 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன் இலங்கையில் வாழ்ந்த பல்வகைப்பட்ட இனக்குழுக்களின் சேர்க்கையின் விளைவாக இந்த இனக்குழு உருவாகியது. இதேபோல இலங்கையின் இன்னொரு இனக்குழுவான தமிழர் இனக்குழுவும் உருவாகியது. தமிழ் இனக் குழுவின் பரிணாம வளர்ச்சியும், சிங்கள இனக்குழுவின்

பரிணாம வளர்ச்சியும் அக்கம் பக்கமாக ஏற்பட்டன. ஆதி இரும்புக் காலத்தில் (தமெட/தமிள) தமிழர் இலங்கையில் வாழ்ந்தனர் என்பதற்குப் பானி வரலாற்று மூலங்களும், மிக முற்பட்ட கல்வெட்டு மூலங்களும் சான்று பகருகின்றன" என்று அறிஞர் கா. இந்திரபால தன்னுடைய 'இலங்கையில் தமிழர்' நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

'எல்லாளன் ஆட்சிக்குப் பின் எடுத்துரைக்கப்படும் துட்ட காமினி மன்னன் வரலாறு மகாவம்ச நூலில் மற்ற மன்னர்களுடைய ஆட்சி பற்றிக் கூறும் அமைப்புக்குப் புறம்பான வகையில் மிக நீண்ட காவியத் தன்மை கொண்ட வரலாறாகக் காணப்படுகிறது. இப்பகுதியின் மொழிநடை மற்றும் அமைப்பு ஆகியவற்றை ஆராயும் போது இது மகா நாமதேரர் தன் நூலை எழுதி முடித்த பின் இடைச்செருகலாக வேறொருவரால் சேர்க்கப்பட்ட பகுதியாகத்

தோன்றுகிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார் கா. இந்திரபால. உண்மை வரலாற்றுச் செய்திகளைத் திரித்து சிங்கள ஆரிய பௌத்தர்களுக்கே இலங்கை சொந்தம் என்பதாக மகாவம்சம் நூல் இயற்றப்படவேண்டும் என்று மகாநாமதேரருக்கு உபதேசிக்கும் ஒரு பிராமணனை எஸ்.பொ. நாவலில் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

பண்டார நாயக்காவை நேர்காணல் செய்யும் நந்தன், தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டு புத்த - சிங்கள இனவாதத்தை எழுப்பி, அரசியல் அதிகாரம் சூகித்த ஒரு பதவி வெறியன் என்று பண்டாராவைக் குற்றம் சுமத்துகிறான். பண்டார நாயக்க தன்னை பிரித்தானியர் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தையும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தையும் தங்கள் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருந்தார்கள். அவற்றை அவர்களிடமிருந்து மீட்டு இந்நாட்டு முழு இறைமையை நாட்டியவன் என்று சொல்லும் பதில் பொருந்துவதாக இல்லை. எஸ்.பொ.விற்கு ஏன் இந்தத் தடுமாற்றம்?

தமிழர்களின் வீழ்ச்சிக்கும், அழிவுக்கும் சோல்பரி ஆணைக்குழுவுக்கு முன் 50:50 என்பதை முன்மொழிந்த ஜி.ஜி. பொன்னம்பலமே காரணம் என்றும் தமிழ்த் தலைவர்கள் என்றுமே தமிழர் தேசியத்தை முன்னெடுப்பவர்களாக வாழவில்லை. அவர்கள் தனிநாடு அல்லது கூட்டாட்சி என்ற கோரிக்கைகளையும் முன்வைக்கவில்லை. அவர்கள் மேல்தட்டு வர்க்க அரசியல் நடத்தியவர்கள் என்ற பண்டாரநாயக்காவின் குற்றச்சாட்டில் ஓரளவு உண்மை இருப்பினும், சமஷ்டி அரசு என்ற கூட்டாட்சியைத் தான் முன்மொழிந்ததாகக் கூறிக்கொள்ளும் பண்டார நாயக்கா செல்வநாயகாவின் தமிழரசுக் கட்சி கொண்டுவந்த கூட்டாட்சிக் கோரிக்கையை பின் ஏன் மறுக்க வேண்டும். மேலும் நந்தன் சொல்வது போல் புத்தபிக்குகளின் வற்புறுத்தலுக்குப்பணிந்து செல்வநாயகத்தோடு செய்து கொண்ட Pxe ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்த பண்டார நாயக்கா தலைமை அமைச்சர் என்ற போதிலும் தமிழர்களின் உயிர், உடைமை, உரிமைகளுக்கு எப்படிப் பாதுகாப்புத் தரமுடியும் என்ற கேள்வி எஸ்.பொ.விற்கு வரவில்லையா?

“நான் விரும்பியது இலங்கை தேசியம். அதைச் சாத்தியமாக்கிய பொழுது அது சிங்கள தேசியமாக மாறிற்று. சிங்கள தேசியமும் தமிழர்த் தேசியமும் ஒருங்கிணைந்து இந்த நாட்டில் ஓர்

இலங்கை தேசியம் உருவாகலாம் என நம்பினேன். அதற்கிடையில் என் மரணம் நிகழ்ந்துவிட்டது” என்று சொல்லும் பண்டார நாயக்காவின் பதில் கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்குப் பொருந்தியதுதான் என்றாலும் ‘பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்கான கதை’ என்ற எளிய பழமொழியைத்தான் நினைவுபடுத்துகிறது. பண்டாவின் பதில்கள் ஏதேனும் அடிப்படைகளின் மூலமா அல்லது அவரின்பால் எஸ்.பொவிற்கு இருக்கும் பரிவினாலா (Soft Corner) ஆவிகளோடு பேசுதல் என்று சொல்வது பேசுபவர் தனக்குள் இருக்கும்

பதில்களைத் தோண்டிக் கண்டடைவதன்றி வேறில்லை.
படைப்பனுபவத்திற்கு இது பொருந்துமா?

நாவலில் பெண் பாத்திரங்களாக அறிமுகமாகும். காமனியின் தாய் விகார மகாதேவி, குசுமாசன தேவி, சிரிமாவோ, விமலா, சந்திரிகா, மல்லிகா அனைவரும் சிங்களப் பெண்கள். சிங்களப் பெண்கள் உடல்உறவு பற்றி எஸ்.பொ.வின் பார்வை, படைப்பிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இல்லை.

“சிங்களத்திகள் பயிலும் உடலுறவுக்கலை...”

“நிர்வாணமாக அந்த விகாரபதி புத்திரக்கிதாவுடன் அவள் சகித்த சல்லாபங்கள் கொஞ்சமல்ல. மதுவும் உடலுறவுமாக இருந்த அவளை நான் பார்த்த கோலங்கள் மிக அருவருப்பானவை...”

“இளகிய மனசுக்காறிகளாகவே, தமது படுக்கை அறைப் பிரீதிகளைத் திருப்தி செய்து கொண்ட அடிமட்டச் சிங்களத்திகளாகவே நடந்து கொண்டார்கள்...” என்று சிங்களப் பெண்களின் பால் உறவு சார்ந்த விமர்சனம் ஆண்களின் சார்பற்று பெண்கள் தனித்துத் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதுபோல ஒரு தோற்றத்தை உண்டாக்கும். ஆண்மையப் பார்வையன்றி வேறில்லை.

தன்னைச் சுகப்படுத்துவதற்கென்றே பிறந்தவளாக ஒரு பெண்ணைக் கற்பனை செய்து கொள்வதும் ஆண்வர்க்கப் பார்வையே. இப்படி சராசரி நாவல்கள் தமிழில் நிறைய எழுதப்பட்டுவிட்டன. நந்தன் மல்லிகா இருவருக்கிடையேயான காதல் அனுபவங்கள் இதமாய்த் தான் இருக்கின்றன. “தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே” என்ற தேவாரப் பாடல் வரியின் அச்சாகப் படைத்து நந்தனே தனக்கு எல்லாம் என்று தன் வாழ்க்கையை நந்தனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் நந்தன் பக்தையாக மல்லிகா. நா.பா. அகிலன் வகையராக்களை நினைவுபடுத்துகிறது. நந்தன் செந்தூரம் உட்கொண்டு தனது வரலாற்றுக் காலப் பயணத்தில் இருந்து திரும்ப உயிர் பெற வேண்டுமானால், அவனை உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு நம்பிக்கையான துணை உறுதியாகத் தேவை. இந்த அடிப்படையில் அவனன்றித் தனக்கு வாழ்வில்லை என்பதான ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்திருக்கிறார் எஸ்.பொ. என்று புரிந்து ஆறுதல் கொள்ளலாம்.

உண்மையில் மல்லிகாவின் பாத்திரம் தெளிந்த சிந்தனையும், மிகக் கூர்மை வாய்ந்த அறிவும் நிரம்பிய பாத்திரம். சிங்கள தமிழர் இனப்பிரச்சனைகளை மிகத் துல்லியமாகக் கணிப்பதில் நம்மை

வியப்பில் ஆழ்த்தும் பாத்திரம். ஆனால் காதலிக்கவும், இறுதியில் நந்தனை உயிர்ப்பிக்க வேண்டி வரமக்கலையில் உடலின் சில மர்மப் புள்ளிகள் பற்றி அறிவுறுத்தப்பட்டவள் என்று சிறுத்துப் போகும் பாத்திரம் மல்லிகா என்று

உணர்வது எத்தனை பெரிய அவலம்! நாவலின் இறுதியில் சொல்லப்படும் சந்திரிகா இட்லர் இருவருக்குமிடையில் நிகழும் சந்திப்பு, உரையாடல்கள். இட்லரால் யூதர்களை ஒழிக்க முடியாமல் போனதைப் போல சந்திரிகாவால் தமிழர்களையும் ஒழிக்க முடியாது. யூதர்களுக்கு ஒரு தனி நாடு கிடைத்ததைப் போல தமிழர்களுக்கு தனிநாடு கிடைப்பதாக இருக்கலாம் என்ற கூற்றில் நாசி சிந்தனையின் தொடர்ச்சிதான் இலங்கையில் துட்டகாமினி முதல் சந்திரிகா வரை செயல்படும் சிங்கள இனவாதம் என்பதாக நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. 'இன்றைக்கு இலங்கைப் பேரினவாத அரசால், பௌத்தர்களின் நாயகனாய்ப் போற்றப்படுபவர், பள்ளிப் பாடப்புத்தகங்களையும், தபால் தலைகளையும் ஆக்கிரமித்துள்ள அநன்காரிக தர்மபால என்ற மகாவம்சத்தின் நவீனகால வாரிசான இவர்தான் புதிய இலங்கையின் பௌத்த பேரினவாதத்தின் கர்த்தாவானார். சிங்கள இனத்தைச் சார்ந்த கிருத்துவ மதத்தவரான இவர், ஆரிய பௌத்தப் பேரினவாகக் கொள்கைகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பினார். மேடம் பிளாவட்ஸ்கி என்ற மேற்கத்தைய தத்துவ ஆசிரியரின் நேரடியான மேற்பார்வையில் உருவான அநாகரிக தர்மபால தமிழர்களைத் திராவிடர்கள் என்றும் சிங்களவர்களை ஆரியர்கள் என்றும் வகுத்து, ஆரியர்களை ஆளப் பிறந்தவர்கள் என்று தமது ஆசிரியரின் கொள்கைகளைப் பரப்பி மக்களைக் கூறுபடுத்தினார். மேடம் பிளாவட்ஸ்கி என்று பிரபலமான கெலனா பெட்ரோவ்னாஹான் அல்லது கெலனாபிளாவட்ஸ்கி என்ற தத்துவவியலாளரின் எழுத்துக்களால் அநாகரிக தர்மபால மட்டுமல்ல இட்லர் உட்பட மற்ற உலகத்தலைவர்களும் கவர்ந்திழுக்கப் பட்டிருந்தனர்" என்று சபாநாவலன் தன்னுடைய 'தேசிய இனப்பிரச்சனையில் ஏகாதிபத்தியங்களின் சதி' என்ற நூலில் விரிவாக எழுதுகிறார். நந்தனின் இறந்தகால வரலாற்றுப் பயணத்தில் தவறவிட்ட பாத்திரம்" மேடம் பிளாவட்ஸ்கி.

இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் இந்திய அரசின் நிலைப்பாடு பற்றி எஸ்.பொ. மிகச்சரியாகவே கணித்து வைத்திருப்பதை உணர முடிகிறது. 'பாக்குநீரிணையின் வடபால் தமிழ் உணர்வாளர்களை என்று சொல்லும் தவளைகள் எவ்வளவு கூப்பாடு போட்டாலும், ஆட்சிகள் எப்படித்தான் மாறினாலும் பாதுகாப்பு வெளியுறவுக் கொள்கைகள் என்றும் மாறாது. அங்கு ஆரிய மேலாதிக்கம் மட்டுமே செல்லும்... எல்லாம் ஆரிய பௌத்த சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்கு அனுசரணையாகவே உள்ளன" என்ற இட்லரின் கூற்றாகச் சொன்னாலும் உண்மை என்னவோ அப்படித்தான் உள்ளது. தென்கிழக்கு ஆசியத்திவகளை மேலாதிக்கம் செய்யும் துணைவல்லரசாகத் தன்னை வளர்த்துக்கொள்வதில் அக்கரை கொண்டிருக்கும் இந்தியாவுக்கு இலங்கையில் இனப்பிரச்சனை எளிதாகத் தீர்க்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற தன் நடைமுறைகளைத் தவறவிட்டால் இந்தியாவின் வல்லரசுக் கனவுக்கு என்ன பொருள் இருக்க முடியும்?

‘மாயினி’

தமிழில் முதல் அரசியல் நாவல்:
சமகாலச் சரித்திரமும் யுகப் புரட்சியும்

த.பழமலய்

இலங்கையில் மதத்தையும் அரசியலையும் முடைந்தும் இணக்கியும் வரும் ஆளும் வர்க்க அதிகாரச்சதுராட்டமும் சதுரங்க ஆட்டமும் தொற்றிய செய்திகள் இன்றைய தலைமுறையினருக்குப் போலவே நாளைய தலைமுறையினரின் சிந்தனைக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் தேவை ஆகின்றன. வேர்களுக்குப் போலவே விழுதுகளுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய வரலாறு.

இதனை எப்படிச் சாதிப்பது? யாரால் முடியும்? எவ்வளவு கடினமான எழுத்துப்பணி? சார்பில்லாத? நடுநிலையான தேடலையும் தெளிவையும், பார்வையையும் பரிந்துணர்வையும் வேண்டும் சவால்! தவறியும் அவமானப் புனைவுகளும் அபகாரக் கற்பனைகளும் புகுந்து விடக்கூடாது. எஸ்.பொ. வால் முடிந்திருக்கிறது! முதன்மைகளைச் சாதிக்கும் அவருடைய அதிரடியான அண்மை வெளியீடாக ‘மாயினி’ வெளிவந்திருக்கிறது. படுமுடிச்சுகளால் சிக்கலாகிவிட்ட வரலாறு மற்றும் அரசியலின் நுனி நாலைக் கண்டுபிடித்து இழுத்துக் கட்டுகிறார். பிரச்சினைகள் உள்ளே - மகா உள்ளே - கருமையத்தில் - நுழைந்து வெளி வருகிறார்.

‘அந்தமே தெரியாத இருள் மட்டுமே சூழ்ந்த ஒரு குகையினுள் பயணிக்கும் ஓர் அவஸ்தை’ ‘இரை மீட்டு அசைபோடுதல்’. சமகாலச் சரித்திரங்களில் மறைக்கப்பட்ட பகுதிகள். சரித்திரங்களிலே பதிவு பெறாத அரிய காட்சிகள். எல்லைக் கட்டுடைய எழுத்துச் சுதந்திரத்துடன் எழுதியுள்ளார். எஸ்.பொ. எழுத்தின் சரளமும் இலக்கிய ஊக்கமும் வற்றிவிடவில்லை என்பது அவருக்கு மட்டும் அல்ல, படிப்பவர்களுக்கும் திருப்தி தருவது.

நந்தனின் ‘செந்தூரப் பயணம்’ இலங்கையில் ஈழத்தமிழர்களின் ‘தமிழ்த் தேசியம்’ யாரால், எவ்வாறு உருப்பெற்றது என்பதையும் பேசுகிறது. குறிப்பாக, எதிர்மறையாக இது ஆரிய பவுத்த சிங்கள அரசியல் வாதிகளாலும் பவுத்தப் பிக்குகளாலும் நேர்ந்தது. நிறுவுகிறார் எஸ்.பொ. தமிழர்கள், ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்று பரந்த மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தவர்கள். இன்றும் வாழ்பவர்கள். இவர்கள் தமிழ்த் தேசியம் பேசுவது, உண்மையில் இவர்களால் அல்ல. இவர்கள் போரும் தற்காப்புக்கு ஆனதே, தாக்குதல் அல்ல. ‘பிரிந்து போவதைப்’ பற்றி யோசிப்பது, யோசனை கூட அல்ல, மனக்கலக்கம்!

இந்த உண்மையை உரியவர்கள் எண்ணவும் ஏற்கவும் இந்நூல், சிங்களத்திலும் இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் இன்னும் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்படுதல் வேண்டும். தொலைந்து போன தமிழ்த் தேசியத்தைத் தேடி அலைபவர்களுக்குத் தொப்புள் கொடி உறவு பேசுவோரின் உறவும் இல்லை, உதவிகளும் இல்லை. இது ஏன்? பொது நலம் பேசுவோர் தனி நலம் பேணுவதுதான்! இது தந்தை பெரியார் சிந்தனை. இதையே தான் எஸ்.பொ.வும் இந்தப் புதினத்தின் அடிநாதமாக எதிரொலிக்கிறார்.

இருட்டில் மறைந்து கொள்வதற்கு விளக்கை அவிக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் இருட்டிலேயே கடைசி வரையில் இருந்து விட முடியாது. எஸ்.பொ.வின் ‘மாயினி’, மகாகவி பாரதி பாடிய ‘யுகமாயினி’, மாகாளி. அவள் நம்மீது கடைக்கண் வைப்பது இருக்கட்டும். நாம் ‘மாயினி’ மீது கண் வைப்போம். ‘யுகப் புரட்சி’ ஆகா என்று எழப் பார்க்கலாம்!

மாயினி - ஒரு வரலாற்றுத் தேடல்

அருந்திசு. முனைவர் ரிலிப் சுதாகர்

தமிழ் சூழ மக்கள் அரசற்ற மக்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆண்டுகள் பல உருண்டோடினாலும் இவர்கள் இன்று வரையில் அரசியல் துன்புறுத்தலின் பலியாடுகள். சொந்த மண்ணில் சுதந்திரமாக வாழ முடியும் என்னும் இவர்களின் நம்பிக்கை நசிவடைகிறது. வாழத் தகுதியற்றவர்கள் எனவும் தேசவிரோதிகள் எனவும் ஒரு இனமே பூண்டோடு நசுக்கப்பட்டும் ஒழித்துக் கட்டப்பட்டும் வருகிறது.

குருட்டாட்டம் ஆடுகிற சிங்கள அதிகார எந்திரத்தின் கோரப்பற்களுக்கு இவர்கள் நாளும் இரையாகிறார்கள். இலங்கையில் மனித உரிமைகளின் காலம் என்றைக்கோ முடிவடைந்து விட்டது. மனிதர் என்பதைத் தவிர அனைத்து உறவுகளும் தொடர்புகளும் அறுத்தெறியப்பட்ட நிலையில் இவர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். எங்கெங்கும் நாசிகளையும் இட்லர்களையும் இவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சூழத் தமிழரின் அரசியல் வாழ்க்கை அழிவுறுகிறது. இவர்களின் உலகம் இவர்களிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது. தமிழ் சூழத்தின் அழிவைத் தகவல்களாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற செய்திக் கைதிகள் நாம். அழித்தொழிப்பை அன்றாட அரசியல் செயல்பாடாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிற சிங்கள இனவெறிக் காடையர்கள் பிறரின் அடையாளங்களை அழிப்பதைத் தங்களின் அடையாளங்களாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். அடுத்தவரை ஏற்க மறுக்கும் சிங்களச் சிக்கல் தீர்வதாகவும் தெரியவில்லை.

எழுத்துச் சமரன் எஸ்.பொ.வின் 'மாயினி' நாவல் சூழமக்களின் வாழ்வியல் துன்பங்களை அரசியல் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் விவரிக்கிறது. நந்தனின் சித்த வைத்திய மீட்டெடுப்பின் தேடல் இலங்கை வரலாறு பற்றிய தேடலாகவும் நகர்கிறது.

மலைநாட்டிற்கு அருகிலுள்ள சப்பிரகமுவாவை ஆண்ட எகேலப் பொல கண்டியை ஆங்கிலேயனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தான். 1815இல் கண்டி சுதந்திரம் இழந்தது. அதற்கு 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே போர்த்துகீசியரிடம் கோட்டை வீழ்ந்தது. அதற்குக் காரணமான துரோகிகளை மூலிகையைப் பயன்படுத்திக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று நந்தன் நம்பினான்.

சீதவாக்கின் அரசன் மாயா துன்னையின் மகன் இராஜசிங்கன் நாட்டின் சுதந்திரத்தில் அக்கறையற்றவர்களாக வாழ்ந்த பிக்குகளை வெறுத்தான். சுதந்திரத்தை நேசித்த இம்மாவீரனைக் 'கொடுங்கோலன்' என்றெழுதி வைத்தனர் வரலாற்றுப் புரட்டர்கள். எதிரிலி பண்டார என்ற சேரர் தமிழன் இம்மன்னனின் போர்ப்படைத் தளபதி நந்தனின் முழுப்பெயரும் நந்தமித்ர பண்டார எதிரிலியைப் போன்றே நந்தனும் சுதந்திரக் காற்றைச் சிறைப் பிடிக்க

முனையும் பேரினவாதிகளின் பிடியிலிருந்து தேசத்தை மீட்கப் போராடுகிறான். பௌத்த துறவிகளை அவர்களுக்குரிய இடத்தில் வைக்காததால், 'இது பௌத்த நாடு மற்றவர் வந்தேறு குடிகள்' என்று நஞ்சு உமிழ்ந்தனர்.

மார்க்சியத்தை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்திய பிலிப் குணவர்த்தனாவும் கூடப் பொதுமேடையில் வகுப்பு வாதத்தைக் கக்கினார். 'சிங்களம் மட்டும்' சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட போது எதிர்த்த இடதுசாரிகள் விரைவில் சாயம் வெளுத்தனர். சிறிமாவோவிடம் சரணடைந்தனர். தோசை, வடைத் தமிழர்கள் என்று நையாண்டி செய்தனர்.

'இரு மொழி ஒரு நாடு, ஒரு மொழி இரண்டு நாடு' என்று 1956ஆம் ஆண்டு முழங்கிய கொல்லின் ஆர்.டி.சில்வாவும் அமைச்சரானவுடன் சிங்கள இனமே இலங்கையின் முதன்மைக் குடிமக்கள் என்கிற புதிய சட்டத்திற்குக் காவடி தூக்கினார். தமிழர்கள் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து முற்றாக அந்நியப்பட்டனர்.

சிதறிக் கிடந்த தமிழருக்குத் தமிழ்த் தலைமைத்துவம் திசைகாட்டவில்லை. குழம்பிய அமிர்தலிங்கம் தேர்தலில் பங்கேற்கவில்லை. தமிழ் ஈழ விடுதலை முன்னணி தேர்தலைப் புறக்கணித்தது. ஜெயவர்த்தனாவின் வெற்றிக்குத் தொண்டமானும் தோட்டத் தொழிலாளரும் துணை போயினர். 1983ல் தமிழினப் படுகொலை செய்த ஜெயவர்த்தனாவிற்குக் கைகொடுத்த தமிழர்கள் வெள்ளவத்தையில் இன்றும் வாழ்கின்றனர். நம்பிக்கை யாவும் தீர்ந்து இருகிவிட்ட நிலையில் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் குதித்தனர்.

இடது சாரிகள் நாடாளுமன்ற இருக்கைகளுக்காகக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டனர். சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்தே இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் குடி உரிமை இழந்தனர். சிங்களம் ஆட்சி மொழி ஆனது. பண்டார நாயக்காவின் காலந்தொட்டு வகுப்புக் கலவரங்கள் தொடருகின்றன. மலைமக்கள் சூறையாடப்படுகின்றனர்.

'நாடு சிங்களர்க்கு, இது பிடிக்காதோர் நாட்டை விட்டு வெளியேறுக' என்பது இலங்கையின் தேசிய நிலைப்பாடாகியது. மரணக்குழிகளில் மனங்கள் புதைபட்டன. உரிமை கோரும் போராளிகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக 'சமாதானத்துக்கான போர்' தொடங்கியது. வறுமையை ஒழிக்க முடியாத அதிகார வெறியர்கள். அதி நவீன அழிவு ஆயுதங்களில் அடைக்கலம் தேடினர்.

இசுராயேல் மக்கள் இடம் பெயர்ந்தது போன்று, ஒரே இரவில், ஒடுக்கமான நாவற்குழிப் பாலத்தின் ஊடாக ஐந்து இலட்சம் தமிழர்கள் வன்னிக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். இம் மாபெரும் அவலத்தைச் சர்வதேச சமுதாயமும் காந்தி பிறந்த தேசமாம் இந்தியாவும் வாய்மூடி, கண்மூடிக் கிடந்தது ஏன் என வினவுகிறார் எஸ்.பொ.

யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற மேற்கொள்ளப்பட்ட சூரியக்கதிர் நடவடிக்கையில் தமிழ் மக்கள் பட்ட துயரங்கள் கொஞ்சமா? கோணேசுவரியின் யோனியில் துப்பாக்கியை வெடித்தவர்களை நாம் மனிதர்கள் என்போமா? பெட்ரோல் இல்லை. மின்கலம் இல்லை. மின்சாரம் இல்லை. மயக்கமருந்து இல்லாமல் அவசர சிகிச்சை. அத்தியாவசியப் பொருட்களும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

நாவலில் வரும் நந்தன் புத்தபிக்குகள் முதல் அரசியல்வாதிகள் வரை தமிழரின் வாழ்வரிமையை மறுக்கும் வகுப்புவாதிகளாக எப்படி நோயுற்றார்கள் என்பதைக் கண்டறிய விரும்புகிறான். புத்தர் பிறந்த முழு நிலவு நாளாம் 'வெசாக்கை'க் கொண்டாடாத தமிழர்கள் உண்டா? புத்தரின் காலடியில் பூக்கொய்து வைக்கும் அதே பெளத்தர்கள் தான் 1983ல் தமிழரின் தலைகளைக் கொய்தனர். உடமைகளைக் கொளுத்தினர். சதைத் துண்டங்களாக்கிப் பாலித்தீன் பைகளில் கட்டி அரசியல் வாதிகள் தமிழர்களைப் பலிகொடுக்கின்றனர்.

அடிமட்ட சிங்கள மக்கள் போரை விரும்பவில்லை. நாட்டு மக்களை அரசே கொன்று குவிக்கிறது. கொல்லப்பட்டோரை கிரிக்கெட் ஸ்கோர் போன்று குற்ற உணர்வின்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. வளங்கொழிக்கும் நாட்டை வன்முறைப் போர்களால் கடுகாடாக்குகிறது.

தங்கள் கைகளால் முட்டையை உடைப்பதைக்கூடப்பாவம், உயிர்க் கொலை எனக் கருதுகிற சிங்கள பெளத்தர்கள் மற்றவர் உடைத்துக் கொடுத்தால் அதைப் பொரித்துச் சாப்பிடத் தயங்கமாட்டார்கள். இந்தச் சமயப் பித்தலாட்டம் சமூகத்தின் எல்லாத் திக்குகளிலும் எதிரொலிக்கிறது. தமிழர்களைக் கொல்லும்படி அரசியல்வாதிகளும் பணம் படைத்த முதலாளிகளும் சாமானிய மக்களைத் தூண்டிவிடுகின்றனர்.

மொழி, சமயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையில் இரு தேசிய இனங்கள் உள்ளன. ஆங்கில ஆட்சி பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியைக் கையாண்டு பகை வளர்த்தது. கல்வியிலும் வணிகத்திலும் தமிழர்கள் முந்தினர். சிங்களர் பிந்தினர். அநாகரிக தர்மபாலா புத்தசமயத்தின் பெயரால் சிங்கள இனவெறியைத் தூண்டினார். எதிர்வினையாக ஆறுமுக நாவலர் தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னெடுத்தார். 'தமிழை வளர்க்க சைவம்' என்றார். சைவவேளாளரின் சர்வாதிகாரம் அதற்குள் பொதிந்திருந்தது. பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர், கரையார் உள்ளிட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சாதியரை இழிவுபடுத்தினார். தமிழ் சமுதாயத்தை சாதி, மத ரீதியில் பிரித்தார்.

நாவலரிடம் அரசியல் நடை பயின்ற சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் சிங்கள தமிழ் மேட்டுக்குடிகளின் குரலொலி ஆனார். 1915ல் கம்பளையிலும் கண்டியிலும் முஸ்லீம் தமிழரின் பொருளியல் வளங்கள் சூறையாடப்பட்டன.

சிங்கள இனவெறியரை ஆங்கில அரசு சிறைபிடித்தபோது, இராமநாதன் அவர்களுக்காக வாதாடி வெற்றி பெற்றுத் தந்தார். இவ்வாறு இவரும் தமிழ்த் தேசிய உணவைத் தன்னால் முடியுமட்டும் மழுங்கடித்தார். முஸ்லீம் சமூகம் சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதைவிட சண்டைக்காரன் காலில் விழுவது நலம் என்று கருதும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

தமிழ் மக்களின் குரலாகவும் தலைவராகவும் தம்மை உயர்த்திக் கொண்ட ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் தமிழர் தலைமை தம்மை விட்டுப் பறிபோகாதிருக்க டி.எஸ். சேன நாயக்காவின் அமைச்சரவையில் சேர்ந்தார் அதிகார சுகத்திற்கு விலையாக மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமையைக் காவு கொடுத்தார். இராமநாதனால் தமிழ் முஸ்லீம்களும் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தால் மலையகத் தமிழரும் சொந்த மண்ணில் அந்நியராயினர். இவ்வாறு ஒரு நூறு ஆண்டுகளாக தமிழ்த் தலைவர்கள் அதிகாரத்திற்காக ஆங்கில அடிமைகளாயிருந்தனர். தமிழ் மொழியின் உரிமையில் அக்கறையற்றோராயிருந்தனர். இவர்களின் ஒத்துழைப்போடுதான் சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சிமொழி என்ற பேரினவாதம் தலைதூக்கியது.

கூட்டாட்சியே தமிழரை வாழ்விக்கும் என்று முதல் முழக்கம் எழுப்பியவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவரைச் சொந்தத் தொகுதியிலேயே தோற்கடித்தவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் சைவமும் தமிழும் என்ற நாவலரின் சமயக்குரலை உடைத்தெறிந்து திரிகோணமலைக்குத் தெற்கிலும் மட்டக்களப்பு பகுதியில் இருப்பவரும் தமிழரே என்பதை உணரச் செய்ததால் தமிழர் நெஞ்சில் செல்வநாயகம் வாழ்கிறார்.

துப்பாக்கிக்குண்டு விளையாட்டுக்குண்டு, தூக்குமேடை பஞ்சமெத்தை, தமிழரசு அன்றேல் பிணமரசு என்றெல்லாம் முழங்கிய சிவசிதம்பரம், செ. இராசதுரை, அமிர்தலிங்கம் போன்றோர் பதவிகளுக்கும் சொகுசுகளுக்கும் பல்லிளித்தனர். அரசியல் குள்ளநரி ஜே.ஆர். செயவர்த்தனாவோடு சேர்ந்து போர்க்குண இளைஞர்களை அமிர்தலிங்கம் காட்டிக் கொடுத்தார். 1983 கலவரத்துக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தார். இத்தகையோர் தமிழையும் நேசிக்கவில்லை. தமிழரையும் நேசிக்கவில்லை. 'பேச்சால் அல்ல சுடுதிறன் வீச்சால் வெல்வோம் தமிழ் ஈழம்' என்று போர்ப்பரணி தோன்றிய பிறகுதான் உண்மையான தமிழர் தேசிய உணர்வு மலர்ந்தது.

தனிச் சிங்களச் சட்டம் வந்த பிறகுதான் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் தங்களின் ஆங்கில மோகத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றார்கள். அரசியலிலும் சமூகத்திற்குத் தலைமை தாங்குவதிலும் ஊழலற்ற, சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதிலும் உள்ளூர் மார்க்சியர்கள் பரிதாபமாகத் தோற்றனர்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம் முழுவதையும் அரசு தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்து விட்டதாக ஜெயசிக்குறா (வெற்றி

நிச்சயம்) இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் அறிவித்தது. சிங்கள முதலாளிகளால் நடத்தப்படுகிற செய்தி ஏடுகள் சிங்கள வெறியை நெய்யூற்றி வளர்த்தன. போரில் முதலாவது கொல்லப்படுவது உண்மை தான் என்பதை எண்பித்தன. சர்வதேச சமுதாயத்தை ஏமாற்றும் வேலையில் மும்முரம் காட்டின. போர்களின் போர் எனப்படும் ஜெயசிக்குறுவிற்குப் பதிலடியாக விடுதலைப் புலிகள் 'ஓயாத அலைகள்' என்ற பெயரில் பதினைந்து கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள இலங்கை இராணுவ முகாம்களை முற்றாகச் சேதமாக்கினர். மூவாயிரம் இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டாயிரம் படையினர் படுகாயமுற்றனர். இவை ஒரு வரிச் செய்தி யாகக் கூட வெளிவராமல் அரசு பார்த்துக் கொண்டது. உண்மை நிலவரம் படைவீரர்களுக்குத் தெரியாதா? இதுவரையில் பதினைந்தாயிரம் இராணுவ வீரர்கள் படையைவிட்டு விலகி ஓடினார்கள். ஊழல் பெருத்த உயரதிகாரிகள் போரினாலும் பணம் சம்பாதிக்கின்றனர்.

இவை அனைத்திற்கும் மூலவேர் "நாடு சிங்களர்க்கு மட்டுமே" என்று வாதிட்டு வருவதுதான் விஜயனும் அவனோடு எழுநூறுபேரும் வந்து குடியேறி சிங்கள இனத்தைத் தோற்றுவித்ததாகக் கூறுகின்றனர். வந்தேறிய குடிகள் என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

இலங்கையின் ஆதிசூழ்ச்சியை அரசாண்டவர்கள் இயக்கர்கள். விஜயனுக்கு முன்பாக வாழ்ந்து செழித்தவர்கள் நாகர்கள் எலு என்னும் தமிழ்ச் சொல் ஈழம் ஆகியது. சமுதாயத்தில் ஒட்டுண்ணிகளாக வாழும் புத்த பிக்குகள் இவ்வுண்மைகளை இருட்டடிப்புச் செய்கின்றனர். சிங்கள வெறியூட்டி பண்டாரநாயக்காவைப் பிரதமராக்கிய அதே புத்தரக்கித் தேரோதான் அவரைக் கொலை செய்யச் சதித்திட்டம் தீட்டி நிறைவேற்றி னார். அந்தக் கொலைதான் புத்த பிக்குகள் காமுக்களாகவும் கொலை வெறியர்களாகவும் நடமாடுவதை அம்பலப்படுத்தியது.

தீபவம்சம் என்னும் புத்த நூல் இத்தீவு பௌத்த சிங்களருக்கும் உரியது என்கிறது. சேனன், குத்திகள் ஆகிய இரண்டு குதிரை வியாபாரிகள் அனுராத புர ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள் என்கிறது. குதிரை வியாபாரிகள் அந்நியர்கள். எல்லாள் சோழன் என்கிறது மகாவம்சம். வரலாற்றில் கொடியவனாக வாழ்ந்த துட்ட காமினி காவிய நாயகனாக்கப் பட்டான். தமிழருக்குக் கப்பம் செலுத்தி வந்த கோழை காக்கலண்ணை தீகன் எப்படி வீரனாவான்? மகத நாட்டின் எல்லைகளைத் தாண்டாத புத்தன் இலங்கைக்கு மும்முறை வந்து சென்றதாகக் கதை பரப்பப்பட்டது. சுதேசியான குவண்ணாவை மயக்கி இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய விசயன் சிங்கத்தைக் கொன்றதால் சீகபாகு எனப்பட்டான் சீகளா தான் சிங்களம் ஆயிற்று எனக் கதைகள் பரப்பப்பட்டன.

இத்தீவிற்குரியோரான இயக்கர்களும் நாகர்களும் திராவிட இனத்தின் மூத்த

குடிகள். இவர்கள் பேசிய ஹெலு மொழிதான் ஈழம் என்றாயிற்று. வடக்கில் வாழும் தமிழர்களின் தொன்மை உரிமைகளைச் சிதைக்காமல் தெற்கில் வாழும் பௌத்தர்கள் உயிர் வாழ முடியாது. எனவே தமிழர் விரோதக் கருத்துப் பரப்பலும் சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழ் இனத்தைச் சங்காரம் செய்வதும் தொடங்கியது.

1498ல் வாஸ்கோடகாமா என்ற போர்த்துக்கீசிய மாலுமி இந்தியா விற்குள் நுழைந்தான். 1505ல் கொழும்பிற்குள் போர்த்துக்கீசியர் அடி யெடுத்து வைத்தனர். அப்போது தீவின் மத்திய மலைப் பகுதிகளை அடக் கிய உடரட்ட நாடு, தென்மேற்கே கோட்டை நாடு, வடக்கே தமிழரின் யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மூன்று தனித்தனி நாடுகள் இருந்தன. பங்காளிச் சண்டையால் கோட்டை நாடு இரண்டாகியது. பிரிந்து நாடாகிய சீத்தவாக்கையின் மன்னர் மாயதுன்னை போர்த்துக்கீசரை உறுதிபட எதிர்த் தார். அவரின் மகன் ராஜசிங்கன் உடரட்ட நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டி விஜயசிங்க பண்டாராவைக் கொன்றான். கொலையுண்டவரின் மகன் கோணப்பு போர்த்துக்கீசியரின் உதவியை நாடினான்.

பதினாலாம் நூற்றாண்டிலும் போர்த்துக்கீசியர் உள் நுழைந்த பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் பின்னர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் மூன்று நாடுகள் இருந்து வந்துள்ளன. ஒல்லாந்தரிடமிருந்து பிரித்தானியர் தந்திரமாக ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். மலைநாடான கண்டியைக் கைப் பற்ற அவர்கள் முனைந்த போது தமிழ் மன்னனான விக்கிரமராஜசிங்கன் கடுமையாக எதிர்த்து நின்று போராடினார். ஆனால் சிங்களரின் துரோகச் செயல்களால் இம்மன்னன் வீழ்ந்தான்.

சிங்களவர் சோம்பேறிகள். உடல் உழைப்பை விரும்பாதவர்கள். ஒரு தென்னை மரமும் ஒரு பலா மரமும் சொந்தமாக இருந்தால் சிங்களவன் வேறு வேலைக்குப் போகமாட்டான் என்று பிரித்தானிய அதிகாரிகள் குறிப் புப் எழுதியுள்ளார்கள். தென்தமிழ் நாட்டவர்கள் பெருந்தோட்டக் கூலிக ளாகவும் அடிமைகளாகவும் இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

ஆங்கில ஆட்சியில் முதல் இனக்கலவரம் முஸ்லீம் தமிழருக்கும் கொவிகமச் சிங்களர்களுக்கும் இடையில் மூண்டது. வேளாளரையும் கொவிகமச் சதியாரையும் முன்னிலைப்படுத்தி இலங்கையின் முதலாவது சட்டசபைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பொன்னம்பலம் இராமநாதன் படுகொலை செய்யப்பட்ட முஸ்லீம் தமிழருக்குக் குரல் கொடுக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்து வேளாளர்கள் இசுலாமியத் தமிழரை அந்நியப்படுத்தியதால் அவர்களும் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து தங்களை முழுவதுமாக விலக்கிக் கொண்டார்கள்.

அனைவருக்குமான வாக்குரிமையே இலங்கையின் அரசியல் முன்னேற்றத்துக்கு உதவும் என்பதை முதலில் எடுத்துரைத்தவர் இராமநாதனின்

தம்பி அருணாச்சலம். ஏ.ஈ. குணசிங்கா, சி.ஈ.விக்டர் கொரியா போன்றோர் இக்கருத்தை ஆதரிக்கும் முக்கிய அரசியல் தலைவர்களாக விளங்கினர். இத்தகைய சூழலில், 1926ன் தேர்தலில் 27 வயது பண்டாரநாயக்கா வெற்றிபெற்றார்.

1803ல் உட்பட்ட என்ற கண்டி பிரித்தானியரிடம் வீழ்ந்தது சிங்களர்களால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டான் மன்னன் இராஜசிம்மன். பிடிபட்ட மன்னனை பிரித்தானியர் இழிவுபடுத்த முனைந்தபோது அவர்களைப் பண்டாரநாயக்கா தடுத்தார். 'மனிதனை மனிதனாக நடத்துவதே உண்மையான வீரம்' என்றார். தனது முன்னோர்களில் ஒருவர் இத்தகைய மனிதாபிமானத்தோடு நடந்ததை நினைத்து வியந்தார் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா. 1948ல், டி.எஸ். சேனநாயக்கா பிரதமரானார். பண்டார நாயக்கா அவை முதல்வரானார்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சங்கிலியன் போரில் வெல்ல முடியாதவனாக இருந்தான். போரில் சங்கிலியனைக் கட்டித் தழுவிய காக்கை வன்னியன் போர்த்துக்கீசியரிடம் சங்கிலியன் பிடிபட உதவினான். நானூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலான யாழ்ப்பாணத்தின் தமிழராட்சி ஒழிந்தது.

இலங்கையில் வாழும் ஒருவரின் தந்தை வழிப்பாட்டானும் இலங்கையில் பிறந்தவர் என்பதை நிரூபிக்கக் கூடியவரே இலங்கையின் குடிமக்களாக முடியும் என்ற சட்டம் ஒரே நாளில் இலட்சக்கணக்கான தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் குடியுரிமையைப் பறித்தது. இந்திய அடை யாளங்களை இழந்து விடாதீர்கள் என்று ஓயாமல் கூறிவந்த நேரு குடியு ரிமை இழந்தோருக்காக ஒரு துரும்பைக் கூடத் தூக்கிப் போடவில்லை.

பண்டாரநாயக்கா பிரதமராகி இரண்டு மாதங்களுக்குள் 'சிங்களம் மட்டுமே அரசு மொழி'ச் சட்டம் நிறைவேறியது. யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து தமிழர்கள் கொழும்பு வந்து குவிந்தார்கள். சட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டோர் மீது சிங்களர்கள் தாக்குதல் தொடுத்தனர். அமைதி வழியில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் அதற்கும் அடிதடியா என்று அவர்களோடு தரையில் அமர்ந்து நீதி கேட்டார் அகில உலகத் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு அடியுரமிட்ட அருள்திரு. தனிநாயகம் அடிகள். இவர் ஒரு கத்தோலிக்கக் குரு. 'எங்கள் நாடு. எங்கள் அரசு' என்ற முழக்கத்தோடு தமிழ்க் கிராமங்களை எரித்துப் பொசுக்கினர். சிங்களத்தில் தேர்ச்சி இல்லாதவர்கள் வேலை இழந்தனர். தமிழர்கள் என்றைக்குமே எழுந்துவிடாதபடி மரணஅடி தரத்துடித்தனர் சிங்கள விருப்புவாதிகள். தமிழர்களான வர்த்தகர்களும் அரசு ஊழியர்களும் கொல்லப்பட்டனர். கரும்புத் தோட்டத் தமிழர்களுக் கெதிராகவும் வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது. கொழும்பார் எனத் தம்மை அழைத்து மகிழ்ந்த தமிழர் உடுத்த மாற்றுத் துணியின்றி அகதிகள் முகாமில் அடைக்கலம்

தேடினர். சிங்களர் தொடங்கிய இக்கலவரம் தான் தமிழர்களை 'வடக்கும் கிழக்கும் எமது தாயகம்' என்று கூற வைத்தது. தமிழர்களை அடக்கியொடுக்கி இந்நாட்டை எவரும் ஆளமுடியாது என்பதையும் ஆட்சியாளர்கள் புரிந்து கொண்டனர்.

பண்டாரநாயக்காவும் செல்வநாயகமும் ஒப்பந்தம் செய்தனர். தமிழர் பகுதிகள் ஏற்கப்பட்டன. அங்கு சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நிகழாது என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது. ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறி என்று பிக்குகள் பண்டாரநாயக்காவின் வீட்டுக்கு முன்பாக ஆர்ப்பறித்தனர். அவரும் வெளியில் வந்து அவர்களுக்கு முன்பாக ஒப்பந்த நகலைக் கிழித்தெறிகிறார். கருணையும் அமைதியும் பயில வேண்டிய பிக்குகள் தமிழர்கள் இரத்தம் குடிக்கும் வெறியர்களாக மாறினார்கள். சோமராம தேரர் என்ற பிக்கு பண்டாரநாயக்காவைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொன்றான். தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, புத்த சிங்கள இனவாதத்தை எழுப்பி அரசியல் அதிகாரம் சகித்த ஒரு பதவி வெறியன், அவன் வளர்த்த மந்தைக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனாலேயே சுடப் பட்டான்.

அறிவில்லாத, புத்த பிக்குவின் உடையிலே வந்த ஒருவர் தன்னைச் சுட்டதாகக் கூறினார். சாகும் வேளையிலும் அவர் புத்த பிக்குகளைக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, புத்த - சிங்கள இனவாதத்தை எழுப்பி அரசியல் அதிகாரத்திற்கு வந்த ஒருவர் அதற்குத் தானே புலியானார். கிராமங்களில் மண்ணின் விழுமியங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய சங்க உறுப்பினர்களாகிய பிக்குகள் தரம் தாழ்ந்த அரசியல் வாதிகளானார்கள். தமிழர்களும் சிங்களர்களும் நிம்மதியாக வாழ முடியாத நிலையை உருவாக்கினார்கள்.

காட்சி மாறுகிறது. சிறிமாவோ வடித்த கண்ணீர் அவர் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற உதவியது. முன்பு விகாரமகாதேவி என்னும் சிங்கள இளவரசி தமிழர் இரத்தம் பருகத் துடித்தாள். துட்ட காமினியை ஈன்றாள். தமிழ் வீரன் தம்பனை வெல்ல முடியாத சிங்களப் படை இந்தப் பெண்ணை அனுப்பியது. மெய்மறந்த தம்பனை இவள் சுட்டாரியால் குத்துகிறாள். நவீன விகாரமகாதேவியாக சிறிமாவோ யாழ்ப்பாணத் தமிழ்க் குருதி குடிக்க இராணுவத்தை ஏவுகிறார். அவர் ஆட்சிக்கு வர உதவிய தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளைச் சிறைபிடிக்கிறார். எந்தச் சிங்களத் தலைவர்களையுமே நம்ப முடியாது என்ற நிலைக்குத் தமிழ்மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர்.

துன்பச் சுமைகள் தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் கூடிக் கொண்டே போனாலும் அவர்கள் தங்களின் ஒரே சொத்தான கல்வியை விடவில்லை. அதற்கும் வேட்டு வைப்பதற்காகத் தரப்படுத்துதல் என்ற புதிய திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன்படி சிங்கள மாணவர்களைக் காட்டிலும் தமிழ் மாணவர்கள் அதிக

மதிப்பெண் பெற்றாக வேண்டும். இதனால் அவர்களின் எதிர்காலம் குனியமாகியது.

தமிழரை இரண்டாம் குடிகளாக்கிய அரசின் கெடுபிடிகளை மாணவர்கள் ஆயுதந்தாங்கியாவது எதிர்க்கும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டார்கள். உதவிக் கல்வி அமைச்சர் சோமவீர சந்திரசிறீகாருக்குக் குண்டு வைத்தார் சிவகுமாரன் என்ற மாணவர். இவ்வாறுதான் 1970களில் அரசு அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் வெடித்தது. விடுதலைப் போராட்டத்தின் முதல் ஆயுதப் போராளி சிவகுமாரன். 1974ல் தமிழ் புதிய புலிகள் இயக்கம் செட்டி என்றழைக்கப்பட்ட தனபாலசிங்கத்தி னால் தொடங்கப்படுகிறது. செட்டி கைதான பிறகு பிரபாகரன் முன்னிலை பெறுகிறார். 1976மே 5 ஆம் தேதி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்று மறுபெயர் சூட்டப்படுகிறது. பிரபாகரன் தலைமையேற்கிறார்.

நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினைக் கொழும்பில் நடத்தத் துடித்த அரசின் தந்திர வலையில் விழாமல் அமைப்பாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கூட்டுகின்றனர். கடைசி நாளில் கலவரம் மூழ்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ ஆட்சி நடைமுறைக்கு வருகிறது.

சிறீமாவோவைத் தொடர்ந்து ஜே.ஆர். செயவர்த்தனாவின் யூ.என்.பி. ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. மலையகத் தமிழரைத் துன்புறுத்திக் கொண்டே தொண்டமானுக்கு தம் அமைச்சரவையில் இடம் தருகிறார். அமிர்த லிங்கம் தலைமை இளைஞர்களுக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. 1979ல் ஜெயவர்த்தனா பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார். 1982ல் குட்டிமணி என்ற செல்வராஜா யோகச சந்திரன், தங்கத்துரை, ஜெகன் ஆகிய மூவரையும் அரசு கைது செய்கிறது. நீதிபதி மரண தண்டனை விதிக்கிறார்.

1983 ஜூலை 23ஆம் நாள் கண்ணி வெடியில் இராணுவ வண்டி சிக்கியது. இராணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டது. சிங்களர் கறுப்பு ஜூலைக் கலவரத்தைத் தொடங்குகின்றனர். தமிழ் மக்கள் உயிருடன் கொளுத்தப் படுகின்றனர். தமிழர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு இலங்கை உகந்த இடம் அல்ல என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. வலிக்கடை சிறையில் குட்டிமணியின் கண்கள் பிடுங்கப்பட்டு 'இவைதான் தமிழ் ஈழம் காணும் கண்கள்' என்று காலில் மிதிக்கப்படுகிறது.

ஜெயவர்த்தனாவைக் கட்டுப்படுத்த இந்திராகாந்தி அவர்கள் நரசிம்மராவையும் ஜி. பார்த்தசாரதியையும் இலங்கைக்கு அனுப்புகிறார். தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு இந்தியாவில் இராணுவப் பயிற்சியளிக்க கழுக்க ஏற்பாடு செய்தார். பொற்கோயில் நடவடிக்கையால் சீக்கியரின் சேற்றத்திற்கு இந்திரா பலியானார். அவர் மகன் இராசீவ் அனுபவமற்றோரை உடன் அமர்த்தினார். அனுபவமற்றோரை மடக்குவதில் ஜெயவர்த்தனாவிற்குச் சிரமம் இல்லை.

‘பூமாலைப் போர்’ என்று முரண்பாடான சொல்லால் இராணுவ நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டது. வடமராட்சி இராணுவ முகாமில் தன்னந்தனியாக மில்லர் என்ற போராளி நடத்திய தற்கொலைப்படைத் தாக்குதலே முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதல். இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தி புலிகளை முறியடிக்க ஜெயவர்த்தனா முனைந்தார். அமைதி காக்கும் படை என்ற பெயரில் இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்கு வந்தது. முன்னதாக ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதற்காக ராஜீவ் கொழும்பு வந்தார். இராணுவ அணி வகுப்பில் கடற்படை வீரன் ஒருவன் தனது துப்பாக்கிப் பிடியினால் ராஜீவைத் தாக்கினான். சிங்களரின் இந்திய எதிர்ப்பு மனநிலையை அது பிரதிபலித்தது. எனினும் அடுத்த நாளே பலாலி முகாமிற்கு இந்திய ராணுவம் தீபேந்திரசிங்க தலைமையில் வந்தது.

யாழ் மக்கள் இந்தியப் படையை உற்சாகமாக வரவேற்றார்கள். விடுதலைப் படைகளை முட்டுக்கட்டை போடவில்லை. குழுக்கள் ஆயுதங்களோடு நடமாடுவது அமைதிப் பணியைப் பாதிக்கும். எனவே, ஆயுதங்களை ஒப்படைப்புகள் என்று அமைதிப்படை கூறியது. சில கோரிக்கைகளோடு புலிகள் அதனை ஏற்றனர். பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் சிறைப்பட்டோர் விடுவிக்கப்பட வேண்டும், தமிழர் தாயகத்தில் சிங்களர் குடியேற்றம் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் காவல் நிலையங்கள் திறக்கப்படக்கூடாது உள்ளிட்ட புலிகளின் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டதாக இந்திய இராணுவம் ஏமாற்றியது.

இந்நிலையில், திலீபன் எனப்படும் இராசையா பார்த்தீபன் காந்தியின் அறவழிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். ஒரு சொட்டு நீரும் அருந்தாமல், உயிரிழந்தார். இந்தியாவின் போக்கில் ஒரு மாறுதலும் இல்லை. யாழ் மக்கள் திகைத்தனர். புலேந்திரன், குமரப்பா உள்ளிட்ட முன்னணிப் போராளிகள் பனிரெண்டு பேர் கைதாயினர். ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் மன்னிக்கப்பட்டவர்களைக் கைது செய்தது மட்டுமின்றி, கொழும்பிற்குக் கொண்டு போய் துன்புறுத்தவும் செய்வர்த்தனா முனைந்தபோது இந்திய அரசு கைகட்டி வேடிக்கை பார்த்தது. பன்னிருவரும் சயனைடு அருந்தி வீரச்சாவைத் தழுவினர். புலிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டன. இந்தியப் படைத் தளபதி சுந்தர்ஜீ புலிகள் மீது போர்தொடுக்க அமைதிப்படையை ஏவினார். அமைதியை அல்ல அவதியைக் கொண்டு வந்த அந்தப் படை இந்தியாவின் போலி முகத்தைக் கிழித்தெறிந்தது. ஜெயவர்த்தனையை அடுத்து வந்த பிரேமதாசாவும் எதிரிகளை ஒழிப்பதில் குறியாக இருந்தார். இந்திய அரசின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சு நடத்த அமிர்தலிங்கம் விட்டு வைக்கப்படவில்லை. ஆட்காட்டி வேலை செய்தவருக்கு அப்படியொரு முடிவு ஏற்பட்டது.

இந்திய இராணுவத்தின் பினாமிகளாகச் செயற்படக்கூடிய ஆயுதக்

குழுக்களை இந்திய இராணுவம் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. தமிழ்த் தேசிய இராணுவம், குடிமக்கள் தன்னார்வப் படை என்னும் பெயர்களில் இந்திய இராணுவம் உருவாக்கிய அமைப்புகள் ஒரே மாதத்தில் புலிகளால் நிரீழலமாக்கப்பட்டன. பிரேமதாச இந்தியப் படையை வெளியேறப் பணித்தார். இந்தியாவிலும் ராஜீவ் ஆட்சி முடிந்து வி.பி.சிங் வெற்றி பெற்றார். 24.3.1990ல் இந்தியப் படை மிகுந்த அவமானங்களுடன் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியது. அமைதிக்காக வந்ததாக கூறித் தமிழர்களின் விடுதலை உணர்வினை நசுக்கப் போராடித் தோற்று வெறுங்கையோடு இந்தியா திரும்பியது. 93ல் பிரேமதாசா படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவரை அடுத்து வந்த விஜயதுங்கா சிங்கள வெறியிலும் தமிழின அழிப்பிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தினார். தமிழர்களின் எதிர்பார்ப்போடும் ஆதரவோடும் ஆட்சி பீடமேறிய சந்திரிகாவும் 'அமைதிக்காகப் போர்' என்று தொடங்கினார். யாழ்குடா நாட்டைப் புலிகளிடமிருந்து மீட்க முப்படைகளையும் ஏவினார். ரத்தவெறி தலைக்கேறிய அவரின் மாமனார் அனூரத்த தத்வத்தை யுத்த வெறியர். பேரழிவைத் தூண்டும் பெரும்படையிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக புலிகள் மக்களோடு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேறினர். வரலாறு காணாத அளவில் ஐந்து இலட்சம் மக்கள் யாவற்றையும் துறந்து காட்டிற்குச் சென்றனர். யாழ்மக்களின் துன்பம் இந்தியாவை உறுத்தவில்லை. எவருமில்லாத நகரில் புகுந்த சிங்களப்படை மாவீரர் துயிலுமிடங்களை, கல்லறைகளைச் சிதைத்து தனது மனித நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்தியது. தடுப்பரண்களைக் கட்டி வைத்தது. ஆண்டுகள் கழிந்து வன்னிக் காட்டை விட்டு மக்கள் திரும்பினாலும் படையினரின் வெறிச் செயல் தொடரவே செய்தது.

இராணுவத்தால் கிருசாந்தி என்ற பத்தொன்பது வயது மாணவி பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்டார். அவரும் அவரைத் தேடிச்சென்ற தாயும் சகோதரரும் கொலை செய்யப்பட்டனர். பெரும் கொந்தளிப்பை உண்டாக்கிய இந்தக் கொலைகளால் உலகினர் உலுக்கப்பட்டனர். சிலருக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. அதில் ஒரு படைவீரன் 'கிருசாந்தி மட்டுமல்ல இன்னும் நானாறு பேர் செம்மணியில் புதைக்கப்பட்டுள்ளனர்' என்று நீதிமன்றத்தில் உண்மையைக் கக்கினான். தோண்டும் இடத்திலெல்லாம் மனித எலும்புக் கூடுகள். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற கோட்பாடுகளை உலகிற்கு அளித்த பிரான்ஸ் நாட்டில் படித்த சந்திரிகா சிங்கள வெறியரானதை இடலரோடு ஒப்பிடுகிறார் எஸ்.பொ. ஒரு இனத்தைப் பூண்டோடு அழித்தொழிக்க இருவரும் முயன்றனர். தோல்வி கண்டனர்.

நத்தனின் தீவிரமான தேடலில் பல வரலாற்று உண்மைகள் நம் முன் வந்து விழுகின்றன. இலங்கை சிங்களவெறி நாடானது எப்படி என்பதை நாவல் உணர்ச்சி பொங்கச் சித்தரிக்கிறது. நோய்க்கான வேர்கள் ஆழமாக ஊடுறுவிச்

செல்கின்றன. சிங்கள அரசியல்வாதிகள் சமூகத்தை மேன்மேலும் சிக்கலானதாக்குகிறார்கள். ஈழத் தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் போட்டிபோட்டு மக்களையும் போராளிகளையும் காட்டிக் கொடுக்கின்றனர். பௌத்த சிங்கள வெறிக்கும் சோடைபோகும் தமிழ் அரசியலுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைக்காமல் இரண்டு இனங்களின் விடியலுக்கும் இடைக்கால நிவாரணம் கிடைக்கவும் வழியில்லை. இலங்கைத் தமிழருக்கு இந்தியா செய்து வரும் தொடர் துரோகத்தை மன்னிக்க முடியாது. அயலுறவில் இந்தியா அடியோடு தோற்றது. போராளிகள் ஈழத்தமிழரின் கடைசி நம்பிக்கை ஆனார்கள். நத்தன் மூலமாக எஸ்.பொ. தனது இனத்தின் சோகங்களையும் வேகங்களையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

நத்தன் மல்லிகாவைக் கைப்பிடிக்க நாவல் முற்றுப் பெறுகிறது. தமிழ்க் குடும்பங்களின் போர்க்கால அவலங்கள் மட்டுமின்றி அவர்களின் அன்றாட வாழ்வே கொடிய சித்தரவதையாக மாறியுள்ளதை நாவலை வாசிப்போர் இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பர். சின்னஞ்சிறு தேசத்திலும் கூட இரண்டு இனங்கள் அருகருகே அமைதியோடு வாழ முடியாத நிலைமையை எஸ்.பொ. நாவலாக்குகிறார். 'சத்யமேவ ஜெயதே' என்று திரும்பும் இடங்களிலெல்லாம் எழுதி வைத்துப் புல்லரிக்கும் இந்தியாவின் நெற்றிப் போட்டில் அறைந்தாற்போல உண்மைகளை எஸ்.பொ. எழுதிச் செல்கிறார். பாரதமாதாவிற் றுள் பேய்த் தன்மையைக் குடியேற்றிய குற்றவாளிகளையும் அவர் சுட்டிக்காட்டத் தயங்கவில்லை. எத்தகைய நிலையிலும் ஈழத்திற்காக வாய்திறவாத கல்நெஞ்ச இரும்புத் தலையர்களாகி நிற்கும் தமிழக அரசியல்வாதிகளின் போக்குகளாலும் இந்தியா தலைகுனிவதை நாவல் அழுத்தமாகப் பதியவில்லை. பிணத்தைக் காட்டியும் அரசியல் நடத்துவதில் தமிழக அரசியல்வாதிகள் ஈடிணையற்றவர்கள். ஈழ மக்களை நெஞ்சில் நிறைத்து உணர்வுகளில் பூட்டி வைத்திருந்த தமிழ் மக்களை அந்நியப்பட வைத்தவர்கள் இவர்கள். தமிழ் இனத்திற்கு இவர்கள் புரியும் அட்டூழியங்களை அடுக்கினால் அது வானளாவ விரியும் நாவல் ஆகலாம் என்பதனால் கூட எஸ்.பொ. எழுதாமல் விட்டிருக்கலாம். உயிரோடிருக்கும் போதே செத்துப் போனவர்களைப் பற்றி எழுதாமலிருப்பதும் நல்லதற்குத்தான் எஸ்.பொ.வின் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் இவர்கள் இடம் பெறாதது வியப்பில்லை. தமிழக மண்ணில் ராஜீவ் படுகொலை ஈழ ஆதரவிற்குப் பெருத்த பின்னடைவாக அமைந்ததையும் நாவல் சுட்டிக்காட்டவில்லை.

நாவலுக்கு மாயினி எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. மாயி என்பது காளி, மகமாயி, துர்க்கை எவராலும் தோற்கடிக்கப்பட முடியாதவள். மண்டையோட்டு மாலை அணிந்த காளி. மிகப் பழமையான தாய்வழி மரபு தோற்றுவித்த நாகரிகத்தின் முதன்மை அடையாளம். எஞ்சிய தமிழினத்தின் நம்பிக்கைப் பேரொளி. தொல் மரபின் காலத்தை ஊடறுத்துச் செல்வதற்குத்

துணை நிற்கும் பெரும் அடையாளம்.

காளியின் தொடர்ச்சியாக ஓளவையை எஸ்.பொ. முன்னிறுத்தி ஓரிடத்தில் கூறுகிறார்: 'பாடினியே, இது உன் உலகமன்று. என் உலகமும்ன்று. ஒரு காலத்தில் இது பெண் உலகமாக இருந்தது. இப்பொழுது ஆடவர் உலகம். நான் கண்ட நல்ல மானுடரை ஆடவராகக் கண்டேன். ஆனால் தொடரும் ஆடவருக்குக் கூறுகிறேன். இந்த உலகத்தை நல்லபடியாக வைத்திருங்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படி வைத்திருப்பார்களா என்று. பெண்ணே ஒன்று செய். உனக்கொரு சொல் இருக்கிறது. பண் இருக்கிறது. நீ நம் உலகத்தை உருவாக்கேன்'.

நாவலின் முத்தாய்ப்பான பகுதியாக இதனைக் கருதுகிறேன். எல்லோருக்குமான இனிய உலகைப் படைப்பதில் இலங்கையின் ஆணாதிக்க அரசியல் தோற்றது. இந்தியாவிலும் தோற்றது. உலகமும் சமநிலை கெட்டது. உலகம் பேரழிவின் விளிம்பிற்குச் சென்றுவிட்டது. இந்நிலையில் பாடினியின் உலகம் உருவாக வேண்டும் என்பதை வரலாற்றுக் கட்டாயமாகவும் தீர்வாகவும் நம்பிக்கையாகவும் எஸ்.பொ. முன் மொழிகிறார். தேவைப்படும் மாற்றத்தையே மாயினியாக உருவகப்படுத்துகிறார். கண்முன்பே வாழ்க்கை தொலைவதை ஏற்க மறுப்போர் மாயினிகளாக மாறுவது தவிர்க்கவியலாதது. சுழத்துப் போரியலின் அடையாளச் சொல்லாகவும் மாயினி அமைகிறது.

தாய்வழி மரபின் பாரிய வெற்றிக் குறியீடாக மாயினியை அடையாளப்படுத்தும் எஸ்.பொ. பிறிதொரு இடத்தில் பெண்ணியத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். பெண்ணியத்தைப் பெண்ணின் உரிமைகள் என்று சுருக்குகிறார்.

காதலும் துணிச்சலும் மிக்க மல்லிகா வீட்டிற்கு அழகைக் கொண்டு வந்தாள். வண்ணத்தைக் கொண்டு வந்தாள். இசையையும் சுருதியையும் கொண்டு வந்தாள். ஒளியைக் கொண்டு வந்தாள். ஆனந்தச் சிரிப்பைக் கொண்டு வந்தாள். உயிர்ப்பையும் மலர்ச்சியையும் கொண்டு வந்தாள். இவை பெண்ணின் ஆளுமைகள் என்கிறார். ஆனால் இவை பெண்ணியத்தில் அடங்காதவை என்கிறார். பெண்ணின் ஆளுமைகளை உதறியெறியும் பெண்ணியம் எவ்வாறு பெண்ணின் உரிமைகள் பற்றி மட்டும் எடுத்துரைக்க முடியும்? உலகை அழிவிலிருந்து காக்கும் மேன்மையான வாழ்வியல் மெய்யியலாகப் பெண்ணியத்தை முன்னிறுத்தும் போதுதான் மானுடம் புவியில் வாழும் தகுதியைப் பெற முடியும்.

அரசியலிலும் சமூகத்திற்குத் தலைமை தாங்குவதிலும் ஊழலற்ற, சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதிலும் மார்க்சியவாதிகள் தோற்றுப் போனார்கள் என்கிறார் எஸ்.பொ. உண்மைதான். அதற்கான காரணம் மார்க்சியவாதிகள் ஆண்களாக இருந்ததும் மார்க்சியத்தை ஆணாதிக்கக்

கண்களால் அலசியதும் தான். ஆணாதிக்க மார்க்சியர்கள் பெண்ணியம் பேசினால் மார்க்சியமும் மாசுபடும். பெண்ணியமும் கெட்டழியும் என்று வேண்டுமானால் கூறலாமேயொழிய பெண்ணியம் என்பது வெறும் முழக்கம் என்ற முடிவிற்கு வரமுடியாது.

குடும்ப வாழ்க்கை, பாலுறவு குறித்து மிகவும் ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளும் நாவலுக்குள் வந்துவிடுகின்றன. குடும்பங்களை உருவாக்காத புத்த பிக்குகள் குடும்பங்களுக்குச் சமையாக இருப்பதையும் குடும்பங்களைக் கொல்லும் கொலையாளிகளாக உருவெடுப்பதையும் நாவல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இலங்கை உண்மையில் இந்துமாத் கடலின் அற்புத முத்தாகத் திகழ வேண்டுமானால் அது பிக்குகளின் பிடியிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற முத்தாய்ப்பான சிந்தனையையும் நாவல் முன் வைக்கிறது. சமயப் போர்வையில் ஒளிந்து மக்களின் சங்கறுக்கும் சதியாளர்களைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வருவது சமயத்தை உண்மை என்றும் கருணை என்றும் அன்பு என்றும் அர்த்தப்படுத்துகிற அனைவரின் உடனடி வேலையாகிறது. கடவுள் நம்பிக்கையற்ற மார்க்சியவாதிகளும் சமயம் சமய ஆதிக்கரின் பிடியிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பாடுபட்டாக வேண்டும்.

தன்னைத் தீக்கிரையாக்கிய புத்தபிக்கு வியட்நாமின் விடுதலையை வேகப்படுத்தினார். மியன்மரில் மக்களாட்சி மலர்வதற்கு நூற்றுக்கணக்கிலான புத்த பிக்குகள் இராணுவக் கொடுங்கோலாட்சியை எதிர்த்துப் போரிட்டு இன்னுயிர் ஈவது இன்றும் அங்கு நடக்கிறது. வியட்நாமிலும் மியன்மரிலும் அமைதிக்காக உயிர்க்கொடையளிக்கும் புத்த பிக்குகளைக் கண்ட பிறகும் இலங்கையின் பிக்குகள் இனவெறியோடு துப்பாக்கி ஏந்துவது அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் சீரழிந்துள்ளனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒட்டுமொத்த இலங்கையின் அமைதிக்கும் வேட்டு வைக்கும் இந்த ஆபத்தான பிக்குகள் அரசியலிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும் என்பதையும் எஸ்.பொ. எடுத்துரைக்கிறார். இலங்கை அரசு பிக்குகளைக் கொண்டு ஒரு படைப்பிரிவை உருவாக்கினால் தமிழினத்தைப் பூண்டோடு ஒழித்துக் கட்டலாம் என்று சந்திரிகாவிற்கு இட்லர் அறிவுரை கூறுவதாகவும் நாவல் நகர்கிறது. அழிவிற்கு உலகை உந்தித் தள்ளும் ஆண்கள் எனப்படும் வன்முறையாளர்களுக்கு மாயினி ஒரு மாற்று மருந்து. மானாடம் வெல்லும் என்பதும் மாயினி வெல்லும் என்பதும் ஒன்றுதான் என்பதையும் நாவல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. வரலாற்றுப் பாத்திரங்களைக் கொண்டு அரசியல் நாவல் படைத்தளித்துள்ளார் எஸ்.பொ.

வரலாற்றுப் புனைவை கட்டுடைக்கும் எஸ்.பொ.வின் 'மாயினி'

க.வேணுகோபால்

எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய மாய யதார்த்தவாத படைப்புகளின் இலக்கிய வெற்றி சந்தேகத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது. 'மாய யதார்த்தவாதம்' என்ற சொல்லாடலின் இன்றைய மௌனக்கு முன் அது பற்றிய அறிதல் இல்லாமலேயே தமிழில் சில சாதனைகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அசோகமித்திரனின் 'இன்னும் சில நாட்கள்' புதுமைப்பித்தனின் 'கபாடபுரம்' லா.ச.ராவின் 'புத்ர' மௌனியின் 'மாறுதல்' 'பிரபஞ்சகானம்' என்று சில நல்ல உதாரணங்கள் தரமுடியும்.

எஸ்.பொ.வின் மாயினி ஒரு அரசியல் நாவல். ஈழத்தின் அரசியல் வரலாற்றை ஆராய முற்படுகிறது. சிங்களவர்களால் புணையப்பட்ட வரலாற்றின் மீது ஒரு கட்டவிழ்ப்பை நிகழ்த்துகிறார். மறைக்கப்பட்ட மாற்று வரலாறு ஒன்றை அதன் வழி உருவாக்கிக் காட்டுகிறார். துரோகங்களால் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான ஒரு இனத்தின் பல நூற்றாண்டு கால தவிப்புகள் இந்த கட்டவிழ்ப்பின் வழி முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. இதனைச் சொல்ல கூடுவிட்டு கூடு பாயும் ஒரு உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறார். பாரதிதாசன் சஞ்சீவிபர்வத்தின் சாரலில் மூலிகை உட்கொண்டு வெளிநாட்டவர் குரல்களையும் காட்சியையும் கேட்பதாக எழுதியிருக்கிறார். அம்மாதிரி மூலிகையை உட்கொண்டு இலங்கை அரசியல் வரலாற்றை ஆராயும் கதை மாந்தனாக நந்தன் இருக்கிறான். இந்நாவலில் ஒரு உத்தி என்ற அளவில் மட்டும் அது தொழிற்பட்டிருக்கிறது.

சுதரங்க ஆட்டத்தைப் போல குறுக்கும் மறுக்கும் வரலாற்றை ஊடறுத்துச் செல்லாமல் நேர்கோட்டுப் பாதையிலேயே செல்கிறது. அதீத உணர்ச்சிகள் புறந்தள்ளப்பட்டு அரசியல்களத்தின் சூதுகளையும், வஞ்சங் களையும், துரோகங்களையும் புனைவுகளில் இருக்கும் பொய்மைகளையும் தோண்டி முன்வைத்தபடி செல்கிறார். இந்த அம்சம் நாவலின் முக்கிய பயணமாகச் செல்கிறது. பின்நவீனத்துவ நாவல்களாக அறியப்படும் இன்றைய மேற்கத்திய நாவல்களில் வரலாற்றுள் புனைவின் பங்கு இருப்பதை எதிர்கொள்பவையாக இருக்கின்றன. இந்நாவல்கள் புனைவின் வழி ஒரு வரலாற்றை கட்டமைக்கின்றன. மாயினி புனைவின் வழி மாற்று வரலாற்றை உருவாக்கவில்லை. மாறாக, இலங்கை வரலாற்றினை கட்ட விழ்த்து பொய்புனைவுகளை அடையாளம் காட்டுகிறது. எஸ்.பொ. இந் நாவலில் ஒரு ஆய்வாளனின் வேலையை செய்திருக்கிறார். 'மகாவம்சம்' 'சிங்க இனம்' என்ற மகத்துவமான படிமங்களின் அடியில் ஓடுவது தீமையின் விஷ நதிதான்

என்பதைப் பிளந்து காட்டுகிறார். இன்றைய அவலசூழலுக்கு நிறைய அரசியல்வாதி மட்டும் காரணமல்ல. பல நூற்றாண்டு இனமோதலின் கொதிப்பு காரணம் என்பதை உணர்த்த வரலாற்றின் பின் சென்று காட்டுகிறது. கொடூரமான அரசியல் சூழல் நிலவும் இலங்கை மண்ணில் பிறந்தவர் எஸ்.பொன்னுத்துரை. ஈழத் தமிழர்களின் இன்றைய வேதனைகளுக்கு வரலாற்றின் பக்கங்களில் வெறுப்பின் திட்டுகள் எவ்வெவ்வாறு படிந்து இனமோதலாக உருவாகி வந்திருக்கிறது என்று காட்ட முயல்கிறார். மாயினி புனைவல்ல. அரசியல் ஆவணம். இனிமேலே நாம் இலங்கை மக்கள் தங்கள் வாழ்வை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா? என்ற மௌனம் மிக்க வெளியை காட்டுகிறது. வரலாற்றை உணராமல் இருக்கும் சிங்களவர்களையும் தமிழர்களையும் திரும்பிப் பார்க் கச் சொல்கிறது. இருவரும் வரலாற்றை அதித உணர்ச்சிகளை நீக்கிவிட்டு உணர்ந்து கொள்வார்களேயானால் அதன் விளைவு மேன்மையாக இருக்கும்.

இந்நாவலை வாசித்தவுடன் சரித்திரம் குறித்த மாற்று பார்வை துலக்கம் பெறுவதை அறியமுடிகிறது. தூரத்திலிருந்தோ, செவிவழியாகவோ, செய்தி கள் வழியாகவோ பரப்பப்பட்ட கருத்துகளுக்கு வேறுவிதமான உண்மைகள் இந்நாவலின் வழி முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்த புதிய அனுபவத்தை மாயினியின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பாக நாம் கணக்கிடலாம்.

குமரிக்கோடிலிருந்து தமிழர் நாகரிகம் விரிந்து பரவுகிறது. பார்ப்பனிய எதிர்ப்பில் தொல்திராவிட பண்பாட்டு மரபுகளும் அழிக்கப்பட்டன. முக்கியமாக இசைத்துறையும், நாட்டியத் துறையும் தமிழர்களின் செல்வங்கள். பார்ப்பனிய எதிர்ப்பில் அவை ஆரியர்களின் பூர்வீக சொத்துப் போல பாவிப்பதற்குத் திராவிட இயக்கத்தவரின் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையும் காரணமாகி உள்ளது. கருப்பு நிறம் கீழ்மைக்குரியது என்ற எண்ணம் ஆரியர்களின் வருகையால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. 'கருப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்' என்று தொல்காப்பியமும் 'கார்மேக வண்ணன்' என்று ஆழ்வார் பாசுரங்களிலும் பெருமைக்குரிய நிறமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. தொ.பரமசிவம் கருப்பு என்ற தலைப்பில் தமிழர் நிறத்தின் குணத்தை ஆய்வு செய்துள்ளார். தமிழரின் மரபு இந்த பார்வை யுடன் 'மாயினி'யில் அடியோட்டமாக காட்டப்படுகிறது.

பார்ப்பனியர்களின் கருத்தியல் ஆதிக்கத்திற்குமுன் சுதந்திர உணர்வுடன் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒளவையின் ஆளுமை வழி காட்டுகிறார். இது ஆடவர் உலகமாக பார்ப்பனர்களின் வரவால் மாற்ற முறுவதை அவ்வவையின் பார்வையிலிருந்து காட்டுகிறார். ஒளவை ஒரு பாடினி. கல்விமான். கட்டுக்களுக்கு உட்படாது பாடித்திரிந்த வள். ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச் சமூகத்துப் பெண்கள் சங்ககாலத்தில் அப்படி இல்லை என்றுதான் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. அழகிய பெண்ணை

பெற்றெடுத்தத் தாயின் பயத்தை சங்கப் பாடலில் பார்க்க முடிகிறது. கொள்ளை அடித்துவந்த பெண்களை பகிர்ந்து கொண்டது பற்றி தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. ஒன்று சொல்லலாம் பார்ப்பனிய கருத்தியல் தமிழர்களின் காதல் அறத்தை அடியோடு அழித்தது எனலாம்.

மகாவம்சம் என்பது முற்று முழுதான வரலாறு அல்ல. சிங்கள இனத்திற்கு சாதகமான ஒரு புனைவு வரலாறு. இந்தப் புனைவு பார்ப்பனர்களின் சதியோடு கூடியதொன்று என்று எஸ்.பொ. புனர்மாணம் செய்கிறார். திராவிட இனத்தை வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ள சிங்கள இனச் சார்பு கொண்டு பார்ப்பனன் முன் வைக்கும் சதித்திட்டத்தின் உருவாக்கம் தான் மஹா நாம தேரர் உருவாக்கியுள்ள மகாவம்சம் என்பதை புனைவு வரலாறாக உடைத்துக் காட்டுகிறார். இப்படிப் பார்ப்பதற்கு படைப் பாளிக்கு நிச்சயம் சுதந்திரம் உண்டு. பார்ப்பனன் தன் இனம் சார்ந்த கருத்தியலை வஞ்சக எண்ணத்தோடு உருவாக்கியதை வெளிப்படையாகக் கூறுவானா? என்ற கேள்வி எழும். மஹா நாமதேரரை தன்பால் இழுக்க பார்ப்பனன் அப்படியும் செய்யக்கூடும் என்று சமாதானம் அடையவும் இடமிருக்கிறது.

மகாவம்சத்திற்கு முன்தோன்றிய தீபவம்சத்தில் சிங்களவரும் இத்தீவின் மக்கள் என்கிறது. தொல் திராவிடர்களான இயக்கர்களும் நாகர்களும் அதற்கும் முன்னமிருந்தே குறிப்பாக தீவின் வடபுலத்தில் இருந்துள்ளனர். மகாவம்சத்தில் சிங்களவர் மட்டுமே இத்தீவின் ஆதிக்குடிகளாக ஆக்குவதற்கு புரட்டுகளை உட்படுத்துகிறது. தீபவம்சத்தில் சிங்களவரும் ஓர் இனம் என்பது மகாவம்சத்தில் சிங்களவர் மட்டுமே தொல்குடி என்று பதிவு பெறுவதின் பின் உள்ள அரசியலை ஆராய்கிறார். இதில் பார்ப்பனனின் கைங்கர்யம் செயல்பட்டிருக்கக்கூடும் என்பதுதான் எஸ்.பொ.வின் கருத்து. இதற்கு இன்னும் வலுவான காரணங்களை எஸ்.பொ. முன்வைத்திருக்க வேண்டும். மகாவம்சத்தில் ஆரிய மூளையின் குரூரத்தினால் இவ்விதம் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்பது எந்தளவு பொருத்த முடையது என்பது தெரியவில்லை. இந்திய இலக்கியத்தின் மகத்தான காவியமான மகாபாரதம் வேடுவனான வியாசர் உருவாக்கியது. அவ்விதம் உருவாக்க அவனுக்கு ஆன்மபலம் இருந்திருக்கிறது. அதில் பிராமணிய கருத்துக்கள் காலங்காலமாக படிந்திருக்கிறது. இடைச்செருகல் நிகழ்ந்திருக்கிறது. நான் சொல்லவருவது மகத்தான காவியத்தை பிராமணன் அல்லாதான் உருவாக்கியிருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லத்தான். எனவே மகாவம்சத்தில் சிங்கள இனச்சார்பு இருக்கிறது. அது ஏன் மகாநாமரிடமே தோன்றியிருக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

இருப்பினும் புனைவின் சாத்தியங்களை மறுக்கமுடியாது. அது படைப் பாளியின் சுதந்திரம். திராவிட மக்களின் பண்பாடு, நெறிமுறைகள், உறவு உள்ளியக்கம் போன்றவை ஆரியத்திற்கு நேர்மாறான ஒன்று. திராவிடம் நீண்ட பாரம்பரியம் கொண்டது. ஆரியப் பண்பாடு வளர வேண்டுமானால்

திராவிடர்களை அழிக்க வேண்டும். இந்த அழிப்பின் கர்த்தாவாக மகாவம்சத்தின் பின்நின்று இயங்கியவன் பிராமணன் என்று எஸ்.பொ. காட்டுகிறார். மகாவம்சத்தில் வேறொரு கருத்தியல் அரசியலும் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்கிறார் எஸ்.பொ. சைவத்தின் எழுச்சி மெல்ல ஈழத்தமிழர்களிடம் முளைவிடுவதை அழிக்க மகாவம்சம் புனையப்பட்டது. சைவம் தமிழர்களின் மதமாக இருக்கிறது. ஆரியரின் வைதீகம் எழுச்சியுற வேண்டுமென்றால் சைவ-பௌத்த இனமோதல் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற அரசியல் மகாவம்சத்தில் இருப்பதாக கலைத்து அடுக்கு கிறார். எஸ். பொ. வின் ஆய்வுப்பார்வை இவ்விடத்தில் சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றும் தமிழக சிவாலயங்களில் இருக்கும் ஆச்சாரியார்களுக்கும் ஆரிய பிராமணர்களுக்கும் மணமுறை இல்லை. அவர்கள் தமிழ் சிவாச்சாரியார்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' எந்நாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி என்று புகழப்படும் தமிழ் சைவ மரபிற்கும் வடபால் உள்ள சைவமரபிற்கும் திராவிட ஆரிய வேறுபாடுகள் இருப்பதைக் காணமுடியும். இவ்விடத்தில் ஒன்று முருகன் திராவிட அடித்தள மக்களின் கடவுளாகவும் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறான். இது பற்றி எஸ்.பொ. என்ன நினைக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. மகாவம்சத்தை எஸ்.பொ. கலைத்துப் போட்டிருப்பதை சிங்கள அறிஞன் எப்படி எதிர்கொள்வான் என்ற ஆவலும் தோன்றுகிறது. ஒன்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். உலகம் முழுக்க ஆதிக்கவாதிகளின் விருப்பத்தின்படியே வரலாறு புனையப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் ஞானசம்பந்தன் என்ற பிராமணனால் சைவம் தளைத்தோங்குவதைக் காட்டுகிறார். எஸ்.பொ. காட்டும் மகாவம்சத்தில் பிராமணன் திராவிடத்திற்குத் தீமையாளனாக வருகிறான். இது முரண்போல தோன்றும். ஞானசம்பந்தன் தமிழ்ச் சிவாச்சாரியாராக இருக்கக்கூடும் அல்லவா? ஆரிய பிராமணனாக இருக்க வாய்ப்பில்லை போலத் தோன்றுகிறது. சமஸ்கிருதத்தை அவர் தெய்வமாகப் போற்றவில்லை. 'தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்' என்றுதான் கூறுகிறார். 'நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்' என்று பின் வந்த நாயன்மார்கள் புகழ்ந்துள்ளனர். இலங்கையில் மகாவம்ச காலத்திலிருந்து சைவ-பௌத்த இனமோதல் இருப்பதை அறிகிறோம். அதேசமயம் தமிழகக் கடற்கரையோர நகரமான நாகப்பட்டினம், ராமேஷ் வரம், கன்னியாகுமரி, மணப்பாடு பகுதிகளில் நீண்டகாலமாக ஈழத்தோடு கொள்வினை கொடுப்பினை இருந்து வந்திருக்கிறது. மதமோதல் ஒரு புறம் இருக்க உறவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சிலம்பில் இலங்கையின் கயவாகு மன்னன், கண்ணகி கோட்டம் அமைத்த போது வந்து சென்றதாகக் குறிப்பு வருகிறது. மணிமேகலையில் ஸ்ரீவிஜயம்

பகுதியை ஆண்ட (இலங்கை) மாஹாவிஜயதுங்கவரமன் தனது தந்தை சூடாமணிவரமனின் நினைவாக, சூடாமணிவிகாரை நாகப்பட்டினத்தில் நிறுவியதாக செய்தி இருக்கிறது. அதற்கு இராஜராஜனும் உதவுகிறார். இதற்கு இராஜராஜவிகாரை என்ற பெயரும் உண்டு. இரு அரசர்களும் ஒத்து இயங்கியதற்கு காரணம் என்ன? மண உறவுகள் ஏற்பட்டிருப்பதையே இது காட்டுகிறது. 'உதயகுமாரன் அம்பலம் புக்க காதை'யில் குச்சரக்குடிகை என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குச்சரக்குடிகை என்பதை 'குசல குண்டிகை' என்று உச்சரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சைவமும் பௌத்தமும் ஈழத்தில் முரண் கொண்டிருந்ததை ஞான சம்பந்தர் இயல்பிலேயே தெரிந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. மணிமேகலை உதயகுமாரனிடமிருந்து தப்பித்து மணிமேகலா தீவிற்குச் சென்றது என்பது இலங்கையாக இருக்கலாம். ஏனெனில் பௌத்தம் அங்கு பெரும்பான்மை மக்களின் மதமாக இருப்பதால் பாதுகாப்பாக இருந்திருக்கும். ஜெயமோகன் கிட்டத்தட்ட தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு அருகில் உள்ள (மடகாஸ்கர் தீவு போல) ஒரு தீவிற்கு வந்ததாகக் கொற்றவையில் புனைந்துள்ளார். இவ்வளவு நெருக்கமுள்ள இலங்கைத் தீவில் நிகழும் எல்லா அரசியல் நிகழ்வுகளும் தமிழகத்திற்கு இயல்பாகவே வந்து சேரும். அதேபோல தமிழக நிகழ்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் இலங்கையில் தாக்குற்றிருக்கும். கி.பி.1400க்குப் பின் விஜயதுங்கவரமன் (விஜயசிங்க பண்டார நாயக்கன்) குசுமாசனதேவி (குசலகுண்டிகை) பெயர்களுக்கு ஒருபுடை (அடைப்புக் குறியில்) பெயர்கள் சிலம்பு, மேகலை காலத்திலிருந்து புழங்கப்பட்டிருப்பதை அறியமுடிகிறது. அநுராதபுரத்தை ஆண்ட தமிழர் ஆட்சியில் தம்பன் என்ற மாவிரனை விஹாராமாதேவி காம வலையில் வீழ்த்திக் கொள்கிற மகாவம்ச செய்தியையும் சேர்த்துப் பார்க்கலாம். இருபுற தொடர்பும், மோதலும் நிகழ்ந்தவண்ணமே இருந்திருக்கின்றன.

எனவே, ஞானசம்பந்தர் ஒரு அரசியல் நிலைப்பாட்டை எடுத்திருக்கலாம். எஸ்.பொ. மேற்சொன்ன தொடர்புகள் குறித்துப் பேசவில்லையாயினும் ஞானசம்பந்தர் வரும் பகுதியை இவ்விதத்தில் அணுக அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது. தமிழர்கள் சைவர்கள் அவர்களின் மொழி தமிழ். மொழியைப் போர்க்கருவியாக கையில் நாவுக்கரசர் கையில் எடுத்திருக்கலாம். திருநாவுக்கரசர் ஞானசம்பந்தரை 'தந்தையே' என்றழைப்பது கூட இதன் உள்ளார்ந்த செயல்பாட்டால்தான். எஸ்.பொ. ஞானசம்பந்தரை ஒரு ஆரிய பிராமணன் என்ற நிலையிலிருந்து பார்க்கிறார். அவர் சைவ சிவாச்சாரியாராக இருக்க அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது. வேதவிற்பன்னர்களுக்கு அவர் மாற்றாகவும் இருக்கவேண்டிய சூழல் வரும் போதுதான் 'வேதம் நான்கிலும் மெய்ப் பொருளாவது, நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே' என்ற கருத்திற்கு வந்திருக்க முடியும்.

ஞானசம்பந்தரையும் திருநாவுக்கரசரையும் எஸ்.பொ. சந்திக்க வைக்கும் பகுதி புதிய வெளிச்சத்தைத் தருகிறது. ஞானசம்பந்தரை ஒரு கொலை

வெறியன் போல கடந்த 100 ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகின்றனர். 'ஆயிரம் ஆயிரம் சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்ற வேண்டும்' என்று தம் பதிகங்களில் பாடியுள்ளதை எடுத்துக்காட்டி, மதுரையில் சமணர்கள் பெரிய அளவில் கழுவேற்றம் என்ற வகையில் படுகொலை செய்யப்பட்டதாக சொல்கிறார்கள். இந்த வெறுப்பு எங்கிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பதை எஸ்.பொ. மாற்றுப் பார்வை மூலம் முன்வைக்கிறார். ஒன்று தமிழர்களின் இசைமரபை, பிற கலைமரபை சமணர்கள், பௌத்தர்கள் போற்றாமை, தமிழனில் உரைந்திருக்கும் கலைவாழ்வை கொண்டாடாமை, என்கிற புறத்தள்ளலுக்கு மாற்றாக ஞானசம்பந்தர் இயங்க வேண்டிய சூழல். அதனை மீட்டெடுத்து தமிழிசையையும் சைவத்தையும் முன்னிறுத்துவதாக எஸ்.பொ. காட்டுகிறார். இது ஞானசம்பந்தரின் அரசியல். இதன் அடிப்படையிலேயே சமண காழ்ப்புணர்வு தோன்றியிருக்க வேண்டும். 'இதனை ஒரு வரலாற்றுக் கடமை'யாக ஞானசம்பந்தன் செய்திருப்பதாக எஸ்.பொ. அழுத்தியதில் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. பௌத்தசிங்கள பேரினவாதத்தின் அழித்தொழிப்பின் காயம் காரணமாகத்தான்.

இவ்விடத்தில் ஒன்று, சமண பௌத்தர்களுக்குக் கலைமீது மரியாதை இல்லை. அதனை மதத்தின் அழிவு சக்தியாகக் கூட பார்த்திருக்கின்றனர். நெறிமுறைகளைக் குலைப்பவை இந்த கலைகள் என்பது அவர்களின் எண்ணம். சமண நூல் என்று நாம் குறிப்பிடும் 'சிலம்பு' இசையையும் நாட்டியத்தையும் ஆற்றல் மிக்க கலையாக முன்வைக்கிறது. எல்லா தமிழர் இனக்குழு பண்பாட்டையும் மதிக்கிறது. கவுந்தியடிகள், மாடலமறையோன் போன்ற மதத்தில் பிடிப்புள்ளவர்களும் வருகின்றனர். சிலம்பில் அவர்களுக்குத் தனித்த அதிகாரம் ஏதும் இல்லை. சிலம்பை சமணக் காப்பியம் என்று சொல்லமுடியுமா என்று தெரியவில்லை. சமண காப்பியம் பெண்ணை தெய்வமாகப் போற்றுமா? சிலம்பு தமிழர் காப்பியம்.

சிங்கள அரசனும் சிங்கள மக்களும் சைவத்தைத் தழுவுவதும், தமிழர்கள் பௌத்த சிங்களவர்களாக மாறுவதும் வரலாறு முழுவதும் நிகழ்ந்திருப்பதை எஸ்.பொ. காட்டுகிறார். 1500க்குப் பின் சீதவாக்கை ஆண்ட இராஜசிங்கன் சைவத்தைத் தழுவியிருக்கிறார். அதேபோல சேரர் தமிழர் சிங்களவர்களாக மாறியும் உள்ளனர். சுகுமாரன் நாயர் பாத்திரம் தன்னை சிங்களவராக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவதைப் பார்க்கலாம். குழந்தைகள் பௌத்தப் பண்பாட்டை விரும்புவதை ஊக்குவிக்கிறார். தமிழர்கள் சிங்களப் பகுதியைப் பிடிப்பதும் சிங்களவர் படை வலுவும் போது தமிழர் பகுதியைப் பிடிப்பதும் தீபவம்ச காலத்திலேயே நிகழ்ந்திருக்கிறது. (சேனன், குத்திகன்) சோழ அரசுப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த எல்லாள் நீண்ட காலம் (40 ஆண்டுகள்) அநுராத புரத்தை ஆண்டிருக்கிறான். 1500க்கு முன் கண்டியைத் தமிழ் அரசன் இராஜசிம்மன் ஆண்டிருக்கிறான். அவனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர். இவ்வளவு நீண்ட தொடர்ச்சியுடைய

தமிழரின் மண்ணுரிமையை சிங்களர் இல்லை என்று மறுதளிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எஸ்.பொ. வரலாற்றின் மற்றொரு பக்கத்தை இவ்விதம் திறக்கிறார். ஒரு பிரச்சினைக்கு ஒரு பக்கம் மட்டும் இல்லை அதற்கு மறுபக்கம் என்ற ஒன்று இருக்கும். இதனையும் உணர்த்துவதுதான் மனிதனின் முதன்மையான அறிவுத்திறம் என்பது. சிங்களவர் காட்டும் வரலாற்றிற்கு மறுபக்கம் இது.

சிங்களவர் தம் இனவாதத்தை முன்வைத்தே ஆட்சிபீடத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். கத்தோலிக்கனாக மாறிய கோணப்பு பண்டார நாயக்கா உடரட்ட அரசபீடத்தை அடைய குசுமாசன தேவியை வன் புணர்ச்சி மூலம் அரசியாக்குகிறான். தன் கத்தோலிக்க மதத்தைத் துறந்து பௌத்த சிங்களனாக மாறுகிறான். குசுமாசன தேவி அணிந்த மேலைநாட்டு ஆடைகளை உருவி எறிந்து அதன் மீது சாய்த்து உறவு கொள்கிறான். போர்த்துக்கீசிய பண்பாட்டை சிதைத்துக் கொள்வதாகக் காட்டுகிறான். சிங்கள இனவாதம் மட்டுமே ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு எடுபடும் என்பதை கோணப்பு செய்து காட்டுகிறான். ஆர்.டி. பாண்டார நாயக்கா, கொல் வின்.ஆர். டிசல்வா போன்ற கம்யூனிஸ்டுகள், பொன்னம்பல ராமனாதன் போன்ற தமிழர்கள் பதவிக்காக சிங்க இனவாதத்துடன் கைகோர்த்தால் முடியும் என்பதை உணர்ந்து செயல்பட்டவர்கள் என்று தனது விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறார் எஸ்.பொ. இது கசப்பான உண்மையாகத்தான் இருக்கிறது.

தமிழர்களின் மண்ணுரிமை மீது பல அரசியல் அடிகள் விழுந்திருக்கின்றன. எஸ்.பொவிற்கு இருக்கும் வரலாற்றுணர்வு மாயினிக்கு வனப்பை அளிக்கிறது. கோல்புருக் விசாரணைக்குழு பல நாடுகளைக் கொண்ட தீவை அழித்து மாற்றி வரைகிறது. போர்த்துக்கீசியர் காலூன்றிய 14ஆம் நூற்றாண்டிலும் ஒல்லாந்துகாரர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய 16ஆம் நூற்றாண்டிலும் இலங்கைத் தீவு மூன்று நாடுகளாக இருந்திருக்கிறது. இக்காலத்தில் (16நூ) கண்டியை ஆண்ட தமிழ் மன்னன் ஸ்ரீவிக்கிரம ராஜசிங்கனை ஆங்கில அரசு வீழ்த்தித்தான் கோல்புருக் நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படுகிறது. இந்தியாவில் ஹைதராபாத் நிஜாம், காஷ்மீர் மன்னர் போன்ற சுதேச தேசங்கள் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் இருந்தன. இலங்கையில் தமிழர் வீழ்ச்சிக்கு ஆங்கில ஆதிக்கமும் காரணமாகிறது.

ஈழ வேளாளர்கள் தமிழ் உணர்வை முதன்மைப்படுத்தாமல் சாதி மேலாண்மையை முதன்மைப்படுத்தியதால் விளைந்த வரலாற்றுப் பிழைதான் இன்றைய ஈழத்தமிழர்களின் அவல நிலைக்குக் காரணம் என்பதை மிக்க அரசியல் புரிதலோடு முன்வைக்கிறார். ஆறுமுகநாவலரின் சைவபற்றுகூட பார்ப்பனிய கூட்டணி அமைத்துக் கொள்ளத்தான் என்கிறார். காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் பணியாளர்களாக வந்த இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களைக் கீழ்சாதியராக ஒதுக்கி வைத்தது, கொழும்பில் பெரும்

வியாபாரிகளாகத் திகழ்ந்த தமிழ் முகமதியர்களைச் சிங்கள இனவாதம் பொறாமை காரணமாக அழித்தொழிப்பில் ஈடுபட்டபோது வேளாளத் தமிழர்கள் சிங்கள கொவிச சாதியருடன் சேர்ந்து கொண்டது, வேளாள சாதியார் மட்டுமே முதன்மையான அதிகாரம் பெற வேண்டும் என்று செயல்பட்டது முதலிய பிழைகளால் தமிழ் தேசியத்தை ஈழத்தில் வென்றெடுக்க முடியாது போனதற்குரிய காரணங்களாக முன் வைக்கிறார். இத்தனை கோணல்களும் 1900த்தின் ஆரம்ப காலத்திலேயே நிகழ்ந்துவிட்டன. இது பின்னாளில் மிகப்பெரிய பாதகமான அரசியல் விளைவை விளைவித்தது என்பதாக நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இன்று கரையான சிங்களச் சாதி? கொவிச சிங்களச்சாதி, கிறித்துவ சிங்களசாதிகளுக்கிடையே பொருளியல் மோதல் இல்லை. மொழியால் ஒன்று பட்டுத் தமிழர்களைத் தாக்கமுடிகிறது. தமிழர்களிடையே மொழி ஒருமைத் துவம் ஏற்படாமல் சாதிகளாக, மதமாக பிரிந்து கிடப்பதை நுட்பமாக உணர வைத்திருக்கிறார்.

பெரும்பான்மை இனமக்கள் வறுமையிலும் சிறுபான்மை இனமக்கள் செல்வந்தர்களாகவும் பெரும் வியாபாரிகளாகவும் இருக்கும் போது சமூகக் கலவரம் நேரத்தான் செய்யும். அதனைப் பொறாமை குணம் என்று மட்டும் சொல்லமுடியாது. சிறுபான்மையினரின் மேட்டிமைத்தனம் பெரும் பான்மை ஏழை மக்களை அவமரியாதை செய்திருக்கும். எஸ்.பொ. வேறொரு இடத்தில் ஜெர்மானியர்கள் யூதர்களிடம் பெற்றகடனுக்கு வட்டிகொடுத்து துன்புற்றதை இவ்விடத்தில் நினைத்துப் பார்க்கலாம். பொருளியல் அழுத்தமும் அவமானமும் தான் ரஷ்ய புரட்சிக்கு வித்திட்டது. மாறாக ஹிட்லர் கால ஜெர்மனியில் நடந்ததும் இலங்கையில் எழுபதுக்குப்பின் நடப்பதும் இந்தியா, பங்களாதேஷில் நடக்கும் இனக் கலவரங்கள் பொறாமை குணத்தின் பாற்பட்டது. இதன் அடியில் மதம் ஒரு இனவெறிச் செயலின் கர்த்தாவாக இருக்கிறது. பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வு அரசு அதிகார வாய்ப்பில்லாததன்மை, இனமேட்டிமை எல்லாம் ஒன்றுதிரண்டு கொவிசமசிங்கள சாதியாரின் பொறாமை சக்தியாக உருவாகி அழிவுக்கு வித்திடுவதை வரலாற்றின் நிகழ்விலிருந்து திரட்டி இனம் காட்டு கிறார். இதனை வேளாளர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெளிவு படுத்துகிறார் எஸ்.பொ.

இந்தியா போன்று இன எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பிரதிநிதித் துவத்தை இலங்கை அரசியலில் யாரும் முன் வைத்துள்ளனரா என்று பார்க்கும் போது சிரிமாவோ தரப்படுத்தல் என்ற நிலையை எடுத்துள்ளார். ஆனால் அது இனச்சார்பான ஒன்று. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் ஐம்பதிற்கு ஐம்பது விழுக்காடு தமிழருக்குக் கேட்கிறார். படிந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் வேளாளத் தமிழர்கள் என்பது உலகறிந்த ரகசியம். எழுபது சதவிகித சிங்கள மக்கள் உள்ள பிரதேசத்தில் ஐம்பத்திற்கு ஐம்பது என்பது சமூக மோசடி. அவர் ஆளுமைமிக்கத் தமிழர் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். சமஷ்டி ஆட்சியைப் பெற்றிருக்க முடியும். அவர் பாராளுமன்ற பதவி சுகத்தில் வீழ்ந்துவிட்டார்

என்பது எஸ்.பொ.வின் விமர்சனம் சரிதான். பின்தங்கிய சிங்களவர் பகுதிக்கு வாய்ப்புகள் தரவேண்டும் என்ற குரல் எழுவதை நாவலில் அறிய முடிகிறது. அந்தப் பக்கம் எஸ்.பொ. அழகான பார்வையைச் செலுத்த முடியவில்லை. தமிழர்களின் காயத்தின் வடு காரணமாக இருக்கலாம்.

போராட்ட வடிவங்களின் பின் உள்ள சுயநல அரசியலை மாயினி காட்டுகிறது. அநகாரிக தர்மபால துவக்கிய 'சிங்கள தேசிய எழுச்சி', சேனநாயக்கா சகோதரர்கள் தொடங்கிய 'மது ஒழிப்பு இயக்கம்' இவற்றின் பின் உள்ள அரசியல் இனவாத வெறி சார்ந்தவை என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகிறது. இந்தியாவில் காந்தி தொடங்கிய தேச எழுச்சிக்கும், மது ஒழிப்பு இயக்கத்திற்கும் நேர் எதிரானதாக இருக்கிறது. தேசிய எழுச்சில் பாரதியின் கருத்துக்கள் மீது சந்தேகம் கொள்ள முடியாதளவு இருக்கிறது. 'பறையருக்கும் புலையருக்கும் விடுதலை என்று ஒரு ஆவேச நிலையை பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தந்தை பெரியாரும் அவ்விதமே. அம்பேத்காரும் அவ்விதமே. இந்திய போராட்ட வடிவங்கள் இலங்கையில் போலி சமூகப்புரட்சி வடிவங்களாக வலம் வந்திருக்கின்றன. சிங்கள கௌவிகம சாதியாரின் நலன் சார்ந்து இந்த இயக்கங்களின் பின் அரசியல் இயங்குவதைப் புரட்டிப்போடுகிறார் எஸ்.பொ. மதுவிற்பனையில் கரை யார சாதியார் செல்வந்தர்களாக மாறியதும், வியாபாரிகளாக தமிழ் இசுலா மியர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றதும் சாதிமேலாண்மை கொண்ட கௌவிகம இனமக்களின் தாக்குதலுக்குரிய வடிவமாக உருவெடுக்கிறது. இந்த வெளிப்பாடுகளுக்குப் பின் உள்ள உளவியல் முக்கியமானது. எஸ்.பொ. சிங்களர் உளவியலை முற்றாக நிராகரித்துள்ளார். படைப்பாளியாக உளவியலுக்கு நியாயம் சேர்த்திருக்க வேண்டும்.

இலங்கை அரசியலில் ஒரு தனித்த ஆளுமையாக மாயினியில் ஆர்.டி. பண்டாரா நாயக்கா காட்டப்படுகிறார். படைப்பாளியின் இறுக்கம் தளர்ந்து சுயம்புவோடு எழுந்திருப்பவர் பண்டார நாயக்காதான். பண்டார நாயக்காவின் தந்தை சேர்சொலமன் பண்டார நாயக்க ஆங்கில உயிர் அதிகாரிகளுக்குக் கீழ் பணியாற்றிய பின்புலம். கிறித்துவராக தந்தை இருந்ததில் உள்ள அனுகூலம், மகனை கிறித்துவப்படி வளர்த்தது. இங்கிலாந்தில் சட்டம் படிக்க வைத்தது, என்கிற பின்புலங்கள் பண்டார நாயக்காவிற்கு அரசியலில் நுழைய ஏற்றதாக அமைந்துவிட்டது.

1925-ல் இலங்கைக்கு பாரிஸ்டராக திரும்புகிற பண்டார நாயக்க தன் ஒவ்வொரு செயலையும் எதிர்காலத்தைக் குறிவைத்து நகர்த்துகிறான். இலங்கை அரசியலில் பெருந்தலைவனாக உயரவேண்டும் என்பது அவன் எண்ணம். சிங்கள மக்களின் நன்மதிப்பை பெற யோசிக்கிறான். கிறித்துவ மதத்தைத் துறந்து சிங்கள பௌத்தனாக மாறுகிறான். இந்த செயல்திட்டத்திற்கு இனப்பெரும்பான்மை, பிக்குகளின் செல்வாக்கு, பண் பாட்டு அடையாளம்

இலங்கையின் சிங்கள இன வரலாறு உதவுகிறது.

இத்தோடு இன்னொரு பரிணாமம் இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து வழக்குரைஞர் தொழிலை விட்டு இந்திய அரசியலில் கோலோச்சிய காந்தியின் செயல்பாடுகள், பண்டித ஜவகர்லால் நேருவின் செயல்பாடுகள் உந்துதலைத் தந்திருக்கலாம். லண்டனில் படித்தவர்கள் இந்தியாவில் மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் போது இலங்கையில் தான் செல்வாக்குப் பெற வேண்டும் என்ற கனவு உருவாகியிருக்க வேண்டும். மற்றொரு விதத்தில் பார்க்கப்போனால் சூழல் உண்டாக்கியிருக்கலாம். ஆகஸ்டுமாதம் பல்கலைக்கழகத்தில் யூனியன் செயலராக வெற்றிபெற்ற மூன்றாவது மனிதன் பண்டார நாயக்க. அங்கு கசப்பான அனுபவங்கள் பெற்றிருக்கலாம். நிறுவெறியால் அவமானப் பட்டிருக்கலாம். கிறித்துவ பண்பாட்டில் வளர்ந்தவன் இலங்கை வந்தவுடன் பெளத்தத்தைத் தழுவி வெறுமனே பதவிமோகம் மட்டும் காரணமாக இருக்கமுடியாது. மறு ஆண்டிலேயே (1926) தேர்தலில் வெற்றியடைகிறான் வயதின் துடிப்பு ஒரு காரணம்.

இந்தியாவில் ஓங்கியிருக்கும் தேசிய எழுச்சி பண்டார நாயக்காவை சிங்கள கதேசி இனத்தவனாக மாறச் செய்திருக்கலாம். இளம் வயதில் தோன்றும் சமூகப்புரட்சிக்கான மன எழுச்சி என்பது உணர்வுபூர்வமானது. பின் எதிர்கால ஆசைகளுக்குத் திட்டமிடல் அழுத்தம் பெற்றிருக்கலாம். திரு.மு.கருணாநிதி, எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் போன்றோரின் ஆரம்பகால போராட்டங்கள் உணர்வு பூர்வமானவை. இவர்களின் நாற்பது வயதிற்குப் பின்னான வாழ்க்கையில் திட்டமிடல் நிகழ்ந்திருப்பதைக் காணமுடியும்.

பண்டார நாயக்கா கொழும்பை வாழ்விடமாக தேர்ந்தெடுத்தது: வழக்கறிஞர் தொழிலைத் துறந்து அரசியலைக் கையில் எடுப்பது; கிறித்துவத்தை துறப்பது; சிங்கள மேட்டுக்குடியினர் போல உடை உடுத்துவது; இன்னபிற செயற்பாடுகள் எல்லாம் எதிர்காலப் பதவியைக் குறிவைத்துத்தான் என்ற எஸ்.பொவின் பார்வையை மறுப்பதற்கில்லை. இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் பண்டார நாயக்காவின் முகம் வேறொன்றாக இருக்கும். அந்த படிமத்தைக் கலைத்து நமக்குச் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

பண்டார நாயக்காவைப் பற்றி மேலதிகமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் உலக சாளரத்தைத் திறந்து பார்ப்பதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு. பிரிட்டன், அயர்லாந்தை அடிமையாக்கி ஆட்சி செய்து வந்த வரலாற்றையும் படித்திருப்பான். எனவே இலங்கை தீவில் பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டு அடிப்படையில் மூன்று அலகுகளாக உருவாகும் சமஷ்டி என்பதே சரியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்திற்கு வந்திருக்கலாம். அடுத்து? கண்டி சிங்கள இனத்திற்கும் தமிழக நாயக்க இனத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட கலப்பு அடிப்படையில் தனித்தப் பண்பாடாக உருவாகி வந்ததையும், நாயக்க

வம்சத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சேரநாட்டுத் தமிழர்களோடு உறவு ஏற்பட்டதையும், கிறித்துவ மதம் கோலோச்சிய கரைநாட்டு சிங்களத்தவர்களிலிருந்தும் வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் கொண்டவர்கள் கண்டி இனமக்கள். எனவே பண்பாட்டின் அடிப்படையில் வேறுபட்ட யாழ்ப்பாண தமிழ்ப்பகுதி ஒரு பகுதியாகவும், தமிழர் கலப்பின பண்பாடு கொண்ட கண்டி ஒரு பகுதியாகவும், தென்கிழக்குப் பகுதி ஒரு பகுதியாகவும் பகுத்து சமஷ்டியாக அமைத்து அதிகாரம் தர நினைத்தது நல்ல முடிவுதான். இன்றளவும் இப்பிரச்சனையின் தீர்விற்கு அதுவே சிறந்தது என்பதை எஸ்.பொ. வரலாற்றுக் கண்கொண்டு ஆராய்கிறார்.

1800-ல் கண்டி மன்னன் வீழ்ந்ததும் அரசிகளை எக்நெல்லிகொடை அவமானப்படுத்துவதும் அதனை தடுத்து டயஸ் பண்டார நாயக்க காப்பாற்றுவதும் முக்கியமான பண்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. டயஸ் பண்டார நாயக்க சிங்கள தமிழ் கலப்பு வம்சத்தவன். ஸ்ரீவிக்கிரம சிங்களின் இராணியார்களின் காதுகளை அறுத்து பன்றிகளைப் போல இழுத்துச் செல்ல எக்நெல்லிகொட முயலுவதை டயஸ் தடுக்கின்றான். ராணிகளுக்கு குப் புரியும்படி தமிழில் பண்டார நாயக்கா பேசி ஆற்றுப்படுத்துகிறான். கண்டி சிங்களவர்கள் ஓரளவு தமிழையும், தமிழர்கள் ஓரளவு சிங்களத் திதையும் புரிந்து கொண்டு உரையாடுவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந் திருக்கின்றனர். அரசியல் மாற்றங்களால் உலகெங்கும் இந்த மொழிக் கலப்பும் இனக்கலப்பும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சி தமிழகத்தில் காலான்றியபோது தெலுங்கும் தமிழும் கலந்த மக்களை உதாரணம் காட்டலாம். திருமலை நாயக்க மன்னன் தன் மகள் மீனாட்சியை சைவ பாண்டிய வம்சத்தானுக்கு மணமகளாகத் தந்து அரசியல் கொந் தளிப்பை அடங்கச் செய்ததாக குறிப்பு இருக்கிறது. மதுரை அங்கையர் கன்னி மதுரை மீனாட்சியாக மாறியதற்கும் இதில் பங்கு இருக்கலாம். இன்றைய கர்நாடகப் பகுதியான ஹம்பி பகுதியில் தெலுங்கர்கள் இருப்பதற்கு விஜயநகரப் பேரரசு நிலைகொண்டது ஒரு காரணம்.

டயஸ் பண்டார நாயக்க அரசிகளுக்கு உதவியதும் தமிழர் ரத்தபந்தம் சம்பந்தப்பட்டது தான். கண்ணுச்சாமி ஸ்ரீவிக்கிரமசிங்கன் என்று சிங்களர் விரும்பும் பெயரை வைத்துக் கொண்டதும் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறத்தான். ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க இந்த கொள்வினை கொடுப்பினை யின் நீண்ட வரலாற்றை உணர்ந்ததால்தான் மூன்று பகுதிகள் கொண்ட ஒன்றிணைந்த சமஷ்டியாக இலங்கை தீவைப் பிரிக்க எண்ணியிருக்க வேண்டும். இதிலும் கண்டி பிரதேசம் தமிழ் நாகரீகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட ஒன்று என்பதை எஸ்.பொ. பலவிதங்களில் எடுத்துக் காட்டு கிறார். தமிழக நாயக்க மன்னர்களுக்கும் கண்டி சிங்கள அரசவம்சத்திற்கும் இடையில் மணஉறவுகள் ஏற்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

மாயினியில் 'பண்டார' என்ற பட்ட பெயர் குறித்த சொல்லில் உள்ள தமிழ்நாட்டுத் தொடர்பை சிறு குறிப்பாகச் சொல்கிறார், எஸ்.பொ. ரத்வத்தை திலாவை பரம்பரையைச் சேர்ந்த சிறிமாவோ, கண்டி தமிழ் சிங்கள மரபினர். 1815-ல் நடந்த மாநாட்டில் தமிழில் கையொப்ப மிட்டவர் இவரின் முன்னோர். வீட்டு மொழி தமிழ். சிறிமாவோவின் கணவர் ஆர்.டி. பண்டார நாயக்க தமிழ் கலப்பின் வம்சத்தார். இந்த உறவைச் சொல்லி 'நாயக்க பண்டார' என்பதுதான் பிற்காலத்தில் 'பண்டார நாயக்கா' என்று மாறியதைக் காட்டுகிறார்.

'பண்டாரம்' என்ற சொல் சமூக வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய ஒன்றாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பண்டாரத்தார் என்பவர் கோயில் நகைகளைப் பாதுகாத்து வந்த வழி வழி மரபினர். அவர்களை மூல பண்டாரத்தார் என்று வழங்கும் வழக்கமும் உண்டு. பண்டம் என்றால் நகைப்பெட்டி என்ற பொருளில் வழங்கியுள்ளனர். கோயில் நகைகளைப் பாதுகாக்கும் மரபு அதிகாரிகள் பண்டாரத்தார் என்று வழங்கப்பட்டுள்ளனர். சைவத் திருமுறைகளில் பல இடங்களில் பண்டாரம் என்ற சொல் வருகிறது. திருமூலர் பண்டாரம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பண்டிதர் என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தியுள்ளார். பிற்காலத்தில் பார்ப்பன பூசாரி களின் ஆதிக்கத்தால் கோவில் பூசாரிகளாக இருந்த பண்டாரர்கள் கோயி லுக்கு வெளியே பூத்தொடுக்கும் தொழிலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர் என்று தொ. பரமசிவம் தன்னுடைய ஆய்வில் குறிப்பிடுகிறார். ஈழத்தில் தமிழருக் கும் சிங்களருக்கும் நிகழ்ந்த கலப்பின் குறிப்புகளே 'நாயக்க' 'பண்டார' என்ற சொற்களின் பின்முன் ஒட்டுக்களாக இருக்க சாத்தியமிருக்கிறது. இதேபோல 'செம்புமல் குமாரயாவா' என்று சிங்கள மக்கள் கொண்டாடும் பெயரை 'செண்பகப் பெருமான்' என்ற சேர அரசனைக் குறிப்பதாக சொல்லாராய்சியின் வழி காட்டுகிறார். சிங்கள இனத்தாய்மை மீதுள்ள புனைவுகளை எஸ்.பொ. இவ்விதம் கட்டவிழ்க்கிறபோது இலங்கை இனப்போர் என்பது மாபெரும் அபத்தமாகப்படுகிறது.

பாகிஸ்தானிலிருந்து கிழக்கு பாகிஸ்தான் பிரிந்தது. பாகிஸ்தான் இசுலாமியர்கள் ஆப்கானிஸ்தான் இசுலாமியர்களின் பண்பாட்டுடன் நெருக்கம் மிக்கவர்கள். கிழக்கு பாகிஸ்தானியர்கள் வங்காளி வம்சத்துடன் நெருக்கமானவர்கள். இந்தப் பிரிவினையை இப்படி எடுத்துக் கொள்வது தான் சரியாக இருக்கும். கொர்ப்ச்செவ்வின் இறுதி ஆட்சிக்காலத்தில் ஜார்ஜியா, லாட்வியா, உக்ரைன், லுதுவேனியா என 15 குட்டி நாடுகள் ரஸ்ய கூட்டமைப்பிலிருந்து பிரிந்தன. ரஸ்யாவின் பலத்தை இந்தப் பிரி வினை குறைத்தது உலக அரங்கிற்கு இழப்புத்தான். முக்கியமாக அமெரிக் காவிற்கு மமதை, ஏற்பட இது வழிசெய்தது. இருப்பினும் ரஸ்யர்களின் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து அவை விடுபட்டு சுயம்புவாகத் தங்கள் பண்பாட்டை புனருத்தாரணம் செய்யத் தொடங்கியது நல்ல அம்சம்தான். இக்கட்டுரையில்

நான் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, வரலாறு குறித்து விரித்து சொல்கிற பகுதிக்கு ஏதுவாக நாவலின் வேறொரு பகுதியில் எஸ்.பொ. தொட்டுத் தொட்டுச் சென்றிருக்கிறார். வாசித்து வரும்போது உருவாகும் கேள்விகளுக்கு வேறொரு இடத்தில் பதில்கள் இருக்கின்றன.

மாயினி நாவலில் வரும் நந்தன் தமிழ்ப் பண்டார இனத்தானாக வருகிறான். சிங்கள இனப்பெண்ணான மல்லிகா அசலான தமிழ்ப்பெயரால் வருகிறான். பழைய வரலாற்றின் எச்சங்கள் தான் நந்தனும் மல்லிகாவும் சேரர்கலப்பு, தமிழர்கலப்பு, நாயக்கர்கலப்பு என்ற ஏதோ ஒன்றின் உறவு மல்லிகாவின் மூத்தோர்களால் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்று யூகிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

இலங்கையின் முதல் பிரதமமந்திரியான டி.எஸ். சேனநாயக்காவின் வரலாற்றை எடுத்துத் துருவை அகற்றிப்பார்க்கிறார். அவர் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து சிங்கள இன எழுச்சியை மூட்டுபவராக இருந்து வந்துள்ளார். அநாகரிக தர்மபால போன்ற சிங்கள பிக்குகளுடன் தொடர்புடையவராக இருக்கிறார். இந்த இனப்பற்று அவர் விரும்பியதுபோல பிரதம மந்திரி பதவிக்கு உதவுகிறது. மன்னார் (சிறிறம்பலம்) வவுனியா (சுந்தரலிங்கம்) தமிழ் எம்.பிகளுக்கு அமைச்சர் பதவி கொடுத்து பதவியைக் கைப்பற்றுகிறார். பதவி சுகம் எல்லா வகையான தர்ம நியாயங்களையும் உதறித்தள்ள தயாராகவே இருக்கிறது. அயோக்கியத்தனமான எந்த கருத்தியலுடனும் கூட்டுவைத்துக் கொள்கிறது. அரசியல் ஒரு சதுரங்க விளையாட்டு. நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் இடமிருப்பதில்லை. மாபெரும் சூதாட்டம், எல்லாவிதமான அநீதியாலும் அதனை வருணிக்கலாம்.

1947-ல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தமிழர்களிடம் ஒற்றுமை இருந்ததில்லை, என்பதைக் காணமுடிகிறது. ஒட்டுமொத்தத் தமிழர்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. அந்தந்த பகுதியில் செல்வாக்கு மிக்க குட்டித் தமிழ்த் தலைவர்கள் வென்றுள்ளனர். பெருந்தலைவர் என்பதற்கு ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி தமிழர் பகுதியில் அதிக இடங்களில் வெற்றி பெறுகிறது. இடதுசாரிகள் தொழிலாளர் கட்சியுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீநிசங்காவை பிரதமராக்க முயன்று தோற்கிறது. யூ.என்.பி கட்சித்தலைவர் சேன நாயக்கா தமிழ் எம்.பிகளுக்கும், ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவிற்கும் பதவி கொடுத்து சாதிக்கிறார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி காய் நகர்த்திப்பார்க்கிறது. பலிக்கவில்லை. சேனநாயக்கா ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்திற்கு மந்திரி பதவியை அழைத்துக் கொடுத்துத் தன் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார்.

சேனநாயக்காவிற்கு மலையத்தமிழர்கள் வாக்களிக்கவில்லை என்பது வெளிப்படை. வந்தேறு குடிகளான மலையகத் தமிழர்கள் தங்கள் வாக்குரிமையால் தனது அரசியல் கனவை இடது சாரிகளுடன் சேர்ந்து சிதைக்கப்பார்த்தவர்கள் என்ற கோவத்தின் விளைவாக நிகழ்ந்த அரசியல்

நடவடிக்கையாக குடியுரிமைப் பிரச்சனையை எஸ்.பொ. கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார். பதவியேற்ற சேனநாயக்க மலையகத் தமிழர்களுக்கு ஒரு நெருக்கடியைக் கொடுக்கிறார். பேரனின் தாத்தா இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும். அவ்விதம் அல்லாதவர்களுக்கு குடியுரிமை இழக்கச் செய்யும் அரசியல் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார். ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் எதிர்க்கவில்லை மாறாக. இச்சட்டத்தை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களுக்கு இது நல்ல திட்டம் என்று நினைக்கிறார். அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் வேளாள சாதிகளுக்கு வந்தேறி தமிழன் இடையூறாக இருக்கக்கூடாது. சேனநாயக்காவின் இத்திட்டத்தை மறைமுகமாக ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் விரும்புகிறார். பண்டார நாயக்கா வருங்காலத்தில் பிரதம மந்திரியாகக் கூடாது. தனது மகன் டட்லி வரவேண்டும். இது சேனநாயக்காவின் திட்டம். இந்த இருட்டுப் பேரத்தில் ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் வீழ்கிறார். தமிழர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடவேண்டியவர்கள் பதவிக்காக சிங்களத் தலைமைக்கு முட்டுக்கால் கொடுப்பவர்களாக மாறியுள்ள ரகசியம் அம்பலத்திற்கு வருகிறது.

ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் போன்றவர்கள் சேனநாயக்காவுடன் கூடிக் கொண்டதால் பண்டார நாயக்கா தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. தமிழர்களுக்கான சமஷ்டி வேண்டும் என்று விரும்பிய பண்டார நாயக்க பிக்குகளுடனும், இனவாத மக்களுடனும் இணைந்து ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைத் தொடங்குகிறார். 1956-ல் வெற்றி கிடைக்கிறது. வெற்றி தந்தவர்களுக்குச் சாதகமாக சிங்களம் மட்டுமே அரசாங்க மொழியாக செயல்படும் என்ற சட்டம் கொண்டு வருகிறார். தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் கலவரம் வெடிக்கிறது. உரிமைப் பிரச்சனையில் தமிழர்களைக் கொண்டு குவிக்கின்றனர். உள் நாட்டுக்குள் புலம் பெயர்கின்றனர். சிங்களம் அறியாத தமிழர்கள் அரசு பதவிகளை இழக்க நேரிகிறது. பேரழிவிற்குப் பின் பண்டார நாயக்க தவறை உணர்கிறார். சமஷ்டி என்ற சொற்பிரயோகம் இல்லாமல் தமிழர் தலைவர் செல்வாவுடன் சேர்ந்து பண்டார நாயக்கா தமிழர்களுக்கு நியாயமான உரிமை வழங்க புதுசட்டத்தைக் கொண்டு வரும்பொழுது சிங்கள இன எதிரி என்று பிக்குகள் கோஷமிட்டு அதனை முறியடிக்கிறார்கள். இந்த அரசியல் பயணத்தில் சூது மாறிமாறி செயல்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது. தமிழர்களுக்கு எதிராக தமிழர்களும் துணை போயிருக்கக்கூடிய வஞ்சம் தெரிய வருகிறது.

200 ஆண்டு குறுகிய வரலாறு கொண்ட சிங்கப்பூர் தமிழர்களுக்கு ஆட்சிமொழி அதிகாரம் கிடைத்திருக்கிறது. மலேய, சீன மக்களைப் போல மண்ணின் மக்களாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கை மண்ணோடு தமிழர்களுக்குத் தொடர்பு இருந்து வருகிறது. சைவத்திருத்தலம் தோன்றியிருக்கிறது என்று நேர்ப்பேச்சில் தேவ காந்தன் குறிப்பிட்டார். அதற்கும் முன்னே இயக்கர்களும் நாகர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். கடலுக்கு அடியில் நாகலோகம் இருப்பதாக தமிழர்

களிடம் ஒரு சொல்வழக்குண்டு. கடல்குழந்து - கடலுக்குள் இலங்கை இருப்பதால் இலங்கையை நாகலோகம் என்று குறிப்பிட்டதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மகாவம்சம் தோன்றுவதற்கு முன் தமிழ் அரசன் இலங்கையை ஆண்டிருக்கிறான். துட்டகாமினி என்ற சிங்கள மன்னனுடன் போரிட்டிருக்கிறார். மன்னர் காலத்தில் அரசியல், பண்பாடு, வறுமை காரணமாக வேற்றிடங்களுக்கு புலம் பெயர்ந்திருக்கின்றனர். ஆரியர், முகமதியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்ததை நினைத்துப் பார்க்கலாம். சென்ற நூற்றாண்டில்தான் மக்களரசு உலகம் முழுவதும் மலர்ந்திருக்கிறது. நேருவை வேற்று தேசத்தான் என்று குறிப்பிடுகிறார். அதை அப்படி எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. முகமதியர்களுக்கு முன்னமே ஆரிய வருகை நிகழ்ந்திருக்கிறது. காஷ்மீரில் முகமதியர்கள் பெரும்பான்மையினர். அவர்களின் ஆதிக்கத்தால் பண்டிட்டுகள் கீழிறங்க வேண்டிய நிர்பந்தம். கிட்டத்தட்ட இலங்கை இனப்பிரச்சனைப் போன்றது. தலைகீழ் வரலாறு கொண்டது. முசாரப் ஆக்ரா பகுதியில் பிறந்தவர். பாகிஸ்தானின் அதிபராக இருக்கிறார். நேருவை வேற்று தேசத்தான் என்று கணக்கிட்டால் இலங்கை தமிழ் மக்களை சிங்களவர் வேற்று தேசத்தவர் என்று குறிப்பிடுவது நியாயமாகிவிடும்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் ஆங்கிலேயர் குடியுரிமை பெற்றிருக்கின்றனர். தென்னாப்பிரிக்க குடிமக்களாக இருக்கின்றனர். நாடற்றவர்களாக இருந்த யூதர்களுக்கு இஸ்ரேல் நாடு கிடைத்திருக்கிறது. இலங்கை அரசியலில் ஜனநாயகம் பேசிய கம்யூனிஸ்டுகள் ஓட்டுக்காகப் பெரும்பான்மை மக்களின் சார்பாளர்களாக மாறிப் போகின்றனர். மனித உரிமை பற்றிப் பேசினால் அவர்கள் அரசியலில் காணாமல் போய்விடுவர். இலங்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பே பதவியைத் துச்சமென மதித்தத் தலைவர்கள் தோன்றாதது ஒரு காரணமாகத் தெரிகிறது. காந்தி, பெரியார் போன்ற ஆளுமைகள் பெரும்பான்மை சமூகத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். சிறுபான்மை இனத்தில் தோன்றிய ஆளுமையின் கருத்தியல் பெரும்பான்மை சமூக மக்களுக்கு உவக்காது. எனவே சிங்கள இனத்தில் வள்ளலார் போன்ற ஆளுமைகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். இனிமேல் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பில்லை. கொல்லாமை பேசிய புத்தபிக்குகளே இன வெறியர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். எனக்கொரு ஆகை. தமிழ் மண்ணின் அத்தனை தேசிய இனங்களையும் கொண்டாடிய சிலப்பதிகாரம் போன்ற இலக்கியம் சிங்கள இலக்கியத்தில் இருக்கிறதா? உண்மையில் இளங்கோ, வள்ளுவன், பாரதி மாமேதைகள் தான். மாயினியைப் படிக்கும் போது இவ்விதமாக எண்ணங்கள் தறிகெட்டு ஓடுகின்றன. உலக இலக்கிய மேதைகளில் இருந்து உடனடியாக நினைவுக்கு வரும் பெயர் லியோடால்ஸ்டாய்.

பண்டார நாயக்கா, சோமராம தேரர் என்ற புத்த பிக்குவால் சுடப்பட்டு இறக்கிறார். பிக்குகளின் முன் செல்வா உடன்படிக்கையைக் கிழித்துப் போடுபவராகத்தான் இருக்கமுடிகிறது. நியாயத்தின் பக்கம் நின்று உயிர்

துறந்திருந்தால் மகாத்மாவாக மாறியிருப்பார். அந்த வாய்ப்பு எந்த சிங்கள அரசியல்வாதிக்கும் வாய்க்கவில்லை. இருப்பினும் பண்டார நாயக்கா மற்ற சிங்கள அரசியல்வாதிகளிலிருந்து பல வழிகளில் வேறுபட்டவராக இருந்திருக்கிறார். அரசியலில் உறுவு பாராமை, தேசிய இனங்களின் மீது மதிப்பு, தேசிய கலைகளுக்கு ஊக்கம், விவசாயிகள் மீது நல்லுணர்வு, ஜனநாயகத் தன்மை என நல்லம்சங்களைக் கொண்டிருந்தும் முழுமையாக செயலாக்கம் செய்ய முடியாதுபோன அரசியல் சூழலில் நீந்தியவராக ஒரு மாற்று அகத்தை எஸ்.பொ. அற்புதமாக மீட்டிக் காட்டுகிறார். நாவலில் புனைவும் மனித ஆற்றலும் அற்புதமாக கூடிவந்த இடங்களில் இதுவே முதன்மையான பகுதியாகும், புனைவின் பிற சாத்தியமான பகுதிகள் ஞானசம்பந்தர் - நாவுக்கரசர் சந்திப்பு ஸ்ரீமாவோ - அனுர சந்திப்பு, கோணப்பு பண்டார நாயக்காவின் மூர்க்கமான பகுதி. இவைபோன்ற பகுதி களைச் சொல்லலாம். மகாநாம தேரர் - பிராமணன் சந்திப்பு, ஹிட்லர் - சந்திரிகா சந்திப்பு முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட கருத்தியல் பகுதியாக அமைந்து விட்டன. எஸ்.பொ. பண்டாரநாயக்கா குறித்துச் சொல்லும் ஒரு சொற் றொடர் ஒரு மனிதனின் ஆகப்பெரிய ஆளுமை வடிவமாக எனக்குத் தெரி கிறது. “நான் விரும்பியது இலங்கை தேசியம். அதை சாத்தியமாக்கிய பொழுது அது சிங்கள தேசியமாக மாறிற்று” அர்த்தமிக்க வரி இது. ஒரு படைப்புக் கலைஞன் வரலாற்றை எழுதும் போது அதனுள் தனித்த அர்த்தங் கள் கூடி வருகின்றன. நேரு இறக்கும்போது கூட நான் பிறக்கவில்லை. ஏனோ இந்த இடத்தில் அவரின் உருவம் நினைவிற்கு வருகிறது.

பண்டார நாயக்காவின் சமநிலைகுணத்திற்கு (ஒரளவுதான்) லண்டன் படிப்பு, மார்க்சியம் மேலைநாடுகளில் புத்தெழுச்சியோடு உருவாகி வந்த காலத்தை உணர்ந்த இளைஞன், கிறித்துவமத பின்புலம் இப்படியான சில அடிப்படை குணங்கள் வழியும் அவரின் அரசியல் வாழ்வைத் திரும்பிப் பார்க்கலாம்.

ஒவ்வொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வருமுன் ஒட்டுக்காகத் தமிழர்களுக்குப் பசப்பு வார்த்தைகளை அளிக்கின்றன. வெற்றிபெற்றபின் தமிழர்களை இனவாத சட்டத்தினால் நசுக்குகின்றன. ஸ்ரீமாவோ, ஜெயவர்த்தனா காலத்தில் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. தரப்படுத்தல் என்ற பெயரால் தமிழர்களின் அரசுவாய்ப்பினை ஒடுக்குகிறது. தமிழ் இளைஞர்களின் உண்மையான உரிமை எழுச்சி இக்காலத்தில் எழுகிறது. தேர்தல் என்ற மாயவலையிலிருந்து விலகி நின்று பார்த்தவர்கள் 1975க்குப் பின்னான தமிழ் இளைஞர்கள். தமிழகப் பார்வையாளர்களால் அப்பாவித் தலைவர் என்று கணிக்கப்பட்ட அமிர்தலிங்கம் ஜெயவர்தனாவின் மகுடிக்கு மயங்குபவராக இருந்ததை அறிகிறபோது ஏமாற்றம் ஏற்படுகிறது. செல்வ நாயகத்தின் நிழலில் ஒண்டிக் கொண்டிருந்தவருக்குத் தலைவர் வாய்ப்பு வருகிறது. கலாநிதி ஆ. கந்தையா போன்ற அறிவுஜீவி, சமதர்மம் பேசிய சிங்கள இடதுசாரிகளும் (ஆர்.டி.சி.ல்வா)

தேர்தல் என்ற ஆடுகளத்தில் எண்ணிக்கை சார்ந்து ஒண்டக்கூடிய கூத்து நடைபெறுகிறது. இந்தச் சித்திரம், தேர்தல் மூலம் ஜனநாயகக் கடமையாற்ற முடியாது. சுமுகத்தீர்வு மட்டுமே சரியாக இருக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சிங்கள கலாச்சாரத்திற்கும் தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கும் ஒரு சுமுக உறவு ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக அரசு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வளாகம் ஒன்றை அமைக்கிறது. மூத்தோர்கள் இருக்க ஆள்பிடித்து க. கைலாசபதி அதன் தலைவர் பதவியை அடைகிறார். எஸ்.பொ. சிங்கள இன பண்பாட்டை மறைமுகமாகத் திணிக்கும் திட்டம் என்று கணிக்கிறார். இனக்கலவரத்தால் இத்திட்டம் தவுடுபொடியாகிறது. இலங்கையில் ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டை மற்றொரு இனம் பயில்வதற்கான சூழல் இல்லாதபோது பண்பாட்டு வளாகம் அமைத்திருக்கத் தேவையில்லை. நம் பண்பாட்டை போலவே பிற பண்பாட்டை புரிந்து கொள்வதற்கான மனநிலை தேவை தான். ஆனால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நோக்கம் ஆகாத ஒன்று. போலந்து, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, தங்கள் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ்த் துறையினை தோற்றுவித்திருக்கின்றன.

ஸ்ரீமாவோ, ஜெயவர்த்தனா இருவரும் அரசியலில் தலைமைத்துவம் பெற்றபின் இரண்டு அம்சங்கள் தெரியவருகின்றன. ஸ்ரீமாவோ இனவாத அரசியல்வாதிகளால் சூழ்ந்து கொண்டு தமிழர்களை ஒடுக்குகிறார். ஜெயவர்த்தனா இனவாத எண்ணத்திலிருந்து உதிரி அரசியல்வாதிகளை இணைத்துக் கொண்டு ஒடுக்குகிறார். தமிழர்கள் இருவரையும் நம்பி ஏமாறுகின்றனர். 1945லிருந்து 1960 வரையிலான 15 ஆண்டுகள் சரியோ தவறோ தமிழர் தலைவர்களின் குரலுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுகிறது. 1960லிருந்து 1975வரை தமிழர் தலைவர்கள் துருப்புச் சீட்டாக மட்டும் பயன்பட்டு வருகின்றனர். 1975பின் இளைஞர்கள்தான் தேர்தல் முறை ஒரு ஏமாற்று வேலை என்பதை உணர்ந்து கொண்டு ஆயுதங்களைக் கையிலெடுக்கின்றனர். இந்த வரலாற்றுப் பார்வையை மாயினி அளிக்கிறது. 1956 தேர்தலைத் தனித்து நின்று எதிர்கொண்டு பெற்ற பண்டார நாயக்காவின் வெற்றி தவிர மற்றையெல்லாம் சதுரங்க அரசியல்தான்.

இந்திய அமைதிப்படை இலங்கை இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண வந்து பெரும் சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்கிறது. புலிகளின் உணர்வுகளுக்கும் அவர்களின் உரிமை குறித்தான கோரிக்கைகளுக்கும் எவ்வித உதவியும் செய்யாமல் வேடிக்கைப் பார்க்கிறது. இந்திய இராணுவத்தை இலங்கையில் நிறுத்திக் கொண்டே ஜெயவர்த்தனா அரசு தனது இனவாத செயலைச் செய்கிறது. அதனைத் தட்டிக் கேட்க இந்திய ராணுவத்தால் முடியவில்லை. திலீப்பனின் மரணம், இலங்கை இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்ட பனிரெண்டு புலிகளின் தற்கொலை, தமிழர் பகுதியில் இலங்கை அரசு காவல் நிலையங்களைத் திறத்தல் என எவற்றையும் தட்டிக் கேட்க முடியவில்லை.

இந்திய ராணுவத்திற்கு இந்த செயல்கள் மீதுள்ள கோவம் புலிகளிடம் வெளிப்படுகிறது. அது இந்திய ராணுவத்திற்கும் - புலிகளுக்கும் இடையேயான பகையாக மூழ்கிறது.

பிரிவினைவாதம் என்ற ஒன்றை இந்திய அரசு ஏற்காது. ஏற்றால் இந்தியாவை ஒருங்கிணைக்க முடியாது. ஜெயவர்த்தனா இதனை நன்கு உணர்ந்து கொண்டு காய்களை நகர்த்துகிறார். தேசிய இனப்பிரச்சனையின் அடிப்படை உணர்வுகளை இந்திய ராணுவம் புரிந்து கொள்ளாத தன்மையும், வல்லாண்மை எண்ணமும் அமைதிப்படையின் தோல்விக்குக் காரணமாகப் படுகிறது. இந்தக் குழப்பச் சூழலில் மூன்று அணிகளும் பேசுவது ஒவ்வொரு விதமாகவும் செயல்படும் விதம் வெவ்வேறாகவும் இருக்கின்றன. யாருக்கும் யார் மீதும் நம்பிக்கை இல்லை. அவரவர்கள் அவரவர் மறைமுக செயல்திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்திருக்கின்றனர் என்கிற உள்ளியக்கம் தெரிகிறது. இந்திய இராணுவத்தை வெளியேற்று வதற்கான பேச்சு வார்த்தையாக பிரேமதாசாவும், புலிகளும் அமைத்துக் கொண்டதைக் காட்டுகிறார். எஸ்.பொ. புலிகளின் மனவருத்தம் சார்ந்து பேசுகிறார். இது ஒருவகையில் நியாயமானதும் கூட என்றாலும் எல்லாம் இந்திய அரசு கணித்தபடியோ, சிங்கள அரசு கணித்தபடியோ, புலிகள் அமைப்பு கணித்தபடியோ நடக்காது. இவர்களின் கைகளை மீறியும் சமூக முரண்கள் நடக்கும். கோபதாபங்கள் வெளிப்படும். இந்த யதார்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ராஜீவ்காந்தியை இலங்கை இராணுவவீரன் துப்பாக்கிப் பிடியால் தாக்க முயன்றது. இது நம் பார்வைக்குத் தெரியவந்த ஆவேசம். தன் நாட்டில் அந்திய இராணுவம் இறங்கியதில் இறையாண்மை பாதிக்கப்படுவதாக அவன் உணர்ந்திருக்கலாம். எஸ்.பொ. சிங்கள மக்களின் மனோநிலையின் வெளிப்பாடாக காட்டுவது சரிதான்.

ஆர்.டி. பண்டார நாயக்கா பக்கம் நின்று வரலாற்றை அணுகியது போல ஜெயவர்த்தனா, பிரேமதாஸா, விஜயரணதுங்கா, சந்திரிகாவின் பக்கமாக நின்று கட்டவிழ்ப்பு செய்யவில்லை. எஸ்.பொ. ஒரு அரசியல் விமர்சகராக மட்டுமே இப்பகுதியில் தெரிகிறார். ஸ்ரீமாவோ தனது அரசியல் வாரிசாக மகன் அநுராவா? சந்திரிகாவா? என்ற நிலையில் சந்திரிகாவைத் தேடுகிறார். அதில் புனைவின் சாத்தியமான ஒரு பகுதி வலுவாக இருக்கிறது. மகன் தன்னை முன்னிறுத்து என்று அடம்பிடிக்கும் போது 'களளக் காதலின் உறவாக பிறந்தவன் நீ' என்பதுபோல நொறுக்குகிறார். எது உண்மை என் பதை விட புனைவுதரும் உண்மை ஆழமானது. தி. ஜானகிராமனின் 'அம்மா வந்தாளில்' அலங்காரத்தம்மாள் அப்புனைவ் வேதவிற்பன்னனாக தேர்வதில் ஒரு அடிப்படை நியாயம் இருப்பதைக் காணமுடியும். போரின் கொடூர விளைவினால் வன்னிக் காடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் படும் அவதிகள் புனைவின் வழி நெஞ்சை தாக்குகிறது. காட்சியையும் அரசியல் பிழையையும் அருகில் வைத்து வெளிப்படுத்தும் முரண் மனதை பாதிக்கிறது.

பிரேமதாஸாவின் மனைவிக்கும் பிரதமர் டட்லிக்கும் கள்ள உறவு, சந்திரிகா குடிகாரி, அவளுக்கும் காதல் உண்டு என்று குறிப்பால் சொல்வது. பண்டார நாயக்கா ஒரு பால் உறவுக்காரர் என்கிற தெளிப்புகள் அசிங்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக வருகின்றன. மஹா விகாரமாதேவி, கோணப்பண்டார நாயக்க இவர்களின் தொன்மக் கதைகள் மானிடர்களின் கருமைப்பகுதி ஆற்றலுடன் புனைவின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன் அடியில் துடிப்பது பாலியல்தான். எஸ்.பொ. இவ்விதம் அர்த்தப்படுத்த மேற்சொன்ன விவகாரத்தை பயன்படுத்தவில்லை.

போர்ச்சுழலில் யாழ்குடா மக்கள் வன்னிக்குப் புலம் பெயர்ந்து பட்ட அவமானங்கள். வல்லுறவு பலாத்காரங்கள் (கிருஷ்ணந்தி), வறுமை காரணமாக படையில் சேர நேர்கிற நெருக்கடிகள், விசாரணை என்ற பெயரில் இளைஞர்களைக் கொன்றொழிக்கிற வெறித்தனங்கள், நாள்தோறும் தெருவிற்கு வரும் பிணங்களால் ஏற்படும் மன பேதலிப்புகள், கொன்று குவித்து புதைத்து மறைக்கப்பட்ட கோரங்கள் (செம்மணி), தமிழ்ப்பிணம், சிங்களப்பிணம் என்று பிரித்து மகிழ்கிற அபத்தங்கள், வீரமறவர்களின் நினைவிடங்களை (கோப்பா) அழித்து கூத்தாடும் வெஞ்சினங்கள் என அநாகரிகங்கள் அத்தனையும் நடந்தேறிய சித்திரத்தை அளிக்கிறது மாயினி. போர்ச்சுழலில் இனவெறி அறத்தை முற்றாகத் துறந்து மனித நாசத்தை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது. போர்ச்சுழல் இருப்பது தமக்குச் சாதகமானது என விரும்பும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோரும், சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் விரும்பும் அபத்தம் மானிடத்தின் படுமோசமான கரிய பகுதிகள் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன.

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தலைவர் பத்மநாபா கொலை சென்னையில் நடக்கிறது. பத்மநாமாவுடன் ஒன்பதுபேர் கொல்லப் படுகின்றனர். ஈழவிடுதலைக்காகப் போராடும் மாற்று அமைப்பினர் தலைதூக்குவதை விடுதலைப்புலி தலைவர் விரும்பவில்லை என்பது போன்ற கருத்து செய்தித்தாள்களில் பரவி நிலவியது. இதுபோன்றே அமிர் தலிங்கம் சாவில் தமிழகத்தில் ஒரு அப்பாவித் தலைவர் சாயல் படிந்தது. இலங்கையில் நடக்கும் அரசியல் தமிழகத்தில் வேறொன்றாகப் படிகிறது. இப்படி மாற்றிச் சொல்லலாம். இலங்கைக்கு வெளியே ஈழத்தமிழர்கள் பற்றி படிந்திருக்கும் கருத்தியலை எஸ்.பொ. கலைத்து புதிய அர்த்தங்களை அச்சம்பவங்களின் வழியே உண்டாக்குகிறார். மறுபக்கம் என்ற கோணம் எஸ்.பொ.விடம் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய இராணுவத்தினரின் ஏஜண்டாக அவ்வமைப்பினர் செயல்பட்ட மறைமுக உறவை காட்டுகிறார். அமர்தலிங்கம், பிரேமதாஸாவின் கொலைகளுக்குப் பின்னுள்ள அரசியல் நேர்முகமாக சொல்லப்படவில்லை. என்றாலும் ஊக்க முடிகிறது. பிரேமதாஸா தென்னிலங்கையில் தோன்றிய புரட்சிகர சிங்கள இயக்கத்தினை கொன்றொழித்தது நினைவிற்கு வருகிறது. இளைஞர்களின் விடுதலை

உணர்வுகள் மீது அக்கறை இல்லாது பதவிக்காக அமிர்தலிங்கம் ஓடுவதை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவது போல அக்கொலைக்குப் பின் அரசியல் துலங்குகிறது. விடுதலை இயக்கத்திற்கு சார்பான ஆவணமாகவே நாவல் முழுக்க பதிவாகியிருக்கிறது என்பதை எளிய வாசகனும் உணர்ந்து கொள்வான். இதில் ஒரு நியாயம் இருக்கிறது. எம். கோவிந்தனின் 'புதியதோர் உலகம்' ஷோபா சக்தியின் 'கொரில்லா' போன்ற நாவல்கள் விடுதலைப் புலிகள் சர்வாதிகாரப் போக்குவடையவர் களாகக் காட்டுகிறது.

மாயினியில் எஸ்.பொ.வின் படைப்பாளுமையாகத் தெரிவது, அவர் முன்வைக்கும் தர்க்கம் தான். 1. 'ஒரு புத்தகமும் ஒரு கல்லும் தாருங்கள்' என்ற சந்திரிகாவின் கோசத்தில் சிங்கள நூல்கள் தானே யாழ்ப்பாண நூலகத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்ய முடியும்? 2. 'புலிகளுடைய ஆறு படகுகள் மூழ்கடிக்கப்பட்டது மகத்தான வெற்றி. போர்க்கப்பலைச் சிங்களம் இழந்தது மிக அற்பதோல்வி' என்ற எள்ளலில் உள்ள தர்க்கம். 3. ரூபாய் நோட்டின் அனைத்திலும் அகிம்சாவாதியான காந்தியின் புன்னகைத்தவழும் படத்தை இந்திய அரசு வெளியிடுகிறது. இலங்கையின் மனித உரிமை மீறலைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. 4. 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' என்ற கொள்கையை உலகிற்கு உபதேசித்த பிரான்ஸ் நாட்டில் படித்த சந்திரிகா 'சமாதானத்திற்கான போர்' என்று கூறிக் கொண்டு ஓர் இனத்தின் உணர்வுகளை அடக்கி உரிமைகளை எப்படி நசுக்கிக் கொண்டிருக்க முடிகிறது? இவ்விதமான அரசியல் பிழைகளை ஏராளமான இடங்களில் தர்க்கப்பூர்வமான கேள்விகளாக முன்வைத்திருக்கிறார். நீதி, அநீதி என்ற ஒன்று அரசியல்வாதிகளுக்கு இல்லை என்பதை கிட்லர், உலக வரலாற்றினைக் கொண்டு அடுக்கி சொல்வதாக ஒரு பகுதி வருகிறது. தீமையைக் கையிலெடுப்பதற்கும் இவ்விதமான சாயலுக்கும் சந்திரிகாவின் மனம் ஆழ்ந்து மூழ்குவதை மானிடத் தோல்வியாகக் காட்டுகிறார் என்பேன். தர்க்கத்தை மீறியது தனிமனித உளவியல் என்பதாக இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கல்வி, அனுபவம் இவற்றை அது மீறிச் செல்லும், இருப்பினும் ஹிட்லரின் உளவியலாக அது இல்லை. அரசியல் சூழலின் தீவிரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் இந்த மாயினி நாவலில் மகத்தான கிண்டல்கள் வருகின்றன. அதில் இருக்கும் உள்ளார்த்த முரண்கள் நகைப்பிற்குரியனவாக மாறுகின்றன. வன்னிக் காடுகளில் வீடில்லாமல் ஈழமக்கள் செத்து மடியும் போது கனடாவில் முருகன் கோவில் கட்ட கொட்டாஞ்சேனை சிவன்கோயில் குருக்களிடம் ஒரு வேளாளத் தமிழன் பட்டியல் தயாரிக்கிறான். சிங்களனுக்கு எல்லாத் தமிழனையும் அழிக்க வேண்டும் என்ற வெறி இருக்கிறது. வேளாளனுக்கு ஒரு எண்ணம், பார்ப்பனனுக்கு ஒரு எண்ணம். தமிழ் முகமதியனுக்கு ஒரு எண்ணம், மலையகத்தமிழனுக்கு ஒரு எண்ணமாக ஈழம் பிளந்து கிடக்கிறது.

'யுத்தம் வேண்டும் என்று சத்தம் போடும் பிக்குகள் எல்லோரையும் வளைத்துப்பிடி, அவர்களை உடனே இராணுவப் பயிற்சி முகாமிற்கு

அனுப்பிவை. ஸ்ரீலங்காவின் 'அதிவிசேட பிக்குகள் அதிரடிப்படை' என்று ஒரு படையை உருவாக்கு. போருக்கு அனுப்பிவை. 24 மணி நேரத்தில் வெற்றி சாதிப்பார்கள்' ஹிட்லர் வாயிலாக சந்திரிகாவிற்கு சொல்லும் பதில் மகத்தான கிண்டல். இலங்கை இனப்பிரச்சனைத் தீராது நாடு நாசமாவதற்கு இந்த பிக்குகளே காரணமானவர் என்பதைப் பல இடங்களில் புரட்டிப் போடுகிறார். சிங்களவர் அடுத்தவர் உடைத்துக் கொடுத்தால் முட்டை சாப்பிடுவர். இறந்துபோனால் மட்டுமே மீனை சாப்பிடுவர். தமிழர்களை உயிரோடு எரித்துக் கொள்வர். சிங்கள பௌத்தம் இது.

சிங்களவர் இந்த நாவலை மனத்தடையில்லாமல் படிப்பார்களேயானால் இரண்டு அம்சங்கள் கிடைக்கும். சிங்களவர் பௌத்தம் தழுவிய ஆதித்தமிழர் என்பதும், பண்டார இனம் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் தோன்றிய தமிழர் கலப்பினம் என்பதும் விளக்கம் பெறும். மற்றொன்று சிங்களவர் அரசு வேலைவாய்ப்பில் இடம் பெறாமல் போகும் நிலைக்கான காரணங்கள் தெரிய வரும்.

மாயினி நாவலின் முதல் பாகத்தில் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் எச்சங்களான நினைவுகளைக் கொண்டு திரிகின்றனர். நந்தன் நம்மில் ஒருவன் தான். தெளிவற்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் மக்கள் மனங்களில் மிதக்கின்றன. அவரவர் புரிந்து கொண்ட விதத்தில் சரியென்றும் தவறென்றும் கருத்துக்களை வாங்கியபடி நகர்கின்றனர். நிகழ்காலத்தின் இத்தகைய இயல்பிற்கு மிக்க அழுத்தமான தெளிவையும், வரலாற்றின் திரிபுகளையும், மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றையும், அறியப்படாத வரலாற்றையும் தோண்டி எடுத்து முன் வைத்திருக்கிறார்.

பள்ளிக்கல்வி முடிக்க முடியாத ஏழை சிங்களவர் இராணுவ பணி வாய்ப்பில் நுழைந்து பலியாவதும், வசதிபடைத்த சிங்களவர் ஆங்கிலம் கற்று வெளிநாடுகளில் புகுந்து கொள்வதும் தெரியவருகின்றன. படைகளுக்கு உடைகள், சப்பாத்து, காலுறை, சவப்பெட்டி, செய்து பெரும் வியாபாரிகளாவதும், ஆயும் வாங்குவதில் கமிஷன் பெற்று அரசியல் வாழ்வை சகிப்பதும், தலைமைப் பதவிபெற இனவாத மூலதனத்தை அள்ளி வழங்குவதும் சிங்கள வைத்தியர்கள் யாழ்ப்பாணம் செல்ல பயப்படுவதும் அகதிகளாகத் தஞ்சம் புகுந்த நாட்டில் நிம்மதியாக வாழ்பவர் சமாதானம் வந்துவிடக் கூடாது என விரும்புவதும் எத்தகைய அபத்தங்கள்! போர்ச்சூழலில் உண்டாக்கியிருக்கும் கேவலமான எண்ணங்களைத் தோலுரிக்கிறது மாயினி.

இலங்கையில் சாதிசூறித்த மேலாண்மை இருப்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. சிங்களக் கிறித்துவர்களை, கரையாள சிங்களவர்களை, கௌவிகம் சாதியினர் தாக்கிக் கலகம் செய்ததில் உள்ள சாதி மேட்டிமையை புரிய வைக்கிறார். ஆறுமுக நாவலர் நான்காம் சமயகுரவர் போல சைவத்தை கொண்டாடியதில் உள்ள அரசியல் நுட்பமானது. கிறித்துவ எதிர்ப்பு, பார்பன கூட்டணி,

தமிழர்கள் சாதிரீதியாக பிரிந்தே இருக்க வேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த விருப்பம் ஆறுமுக நாவலரிடம் இருப்பதைச் சொல்கிறார் இவரைப் போலவே ஜீ.ஜி. பொன்னம்பலம், இராமநாதன் ஈள வேளாள மக்களின் நலன்சார்ந்து இயங்கியதைக் காட்ட முயல்கிறார். மூவரும் பிற தமிழர்களைத் தமிழர்களாக பாவிக்காமல் நடந்து கொண்ட வரலாற்றுப் பிழையை மாயினி காட்டுகிறது. 1975க்கு முன்னமே இத்தலைவர்கள் தமிழர் தேசியத்தை (கிறித்துவ தமிழர், மலையகத் தமிழர், முஸ்லீம் தமிழர், வேளாளத்தமிழர், பிற தமிழர் உள்ளடக்கிய) முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். அதனை செய்ய அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை என்பதால் இந்த பிழை நேர்ந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இவர்கள் செய்த பிழையினால் உண்டான அடியின் வலியிலிருந்து தோன்றியது தான் இளைஞர்களின் எழுச்சி வரலாற்றின் சாராம்சம் முரணை முற்றச்செய்து விடுதலைப் புலிகள் என்ற விளைவைத் தந்திருக்கிறது என்பதாக இந்நாவலைப் படிப்பதிலிருந்து ஒரு புரிதலைக் கொண்டுவருகிறது.

மாயினியை ஒரு அரசியல் நாவல் என்பதே மிகச்சரி. புனைவின் சாத்தியபாடுகள் இல்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் தலையசைக்கின்றன. முக்கியமான அரசியல் ஆவணத்தை மாயினி கொண்டிருக்கிறது. நாம் அறிந்திராத உலகம் ஒன்று, நாம் அறிந்திருந்தற்கு மாறாக திரண்டு வருகிறது. இந்த முக்கியத்துவத்தை மாயினி சாதித்திருக்கிறது. ஒரு சரித்திர ஆசிரியன் ஒரு காலத்திய வரலாற்றை ஆய்ந்து எழுதுவதற்கும் ஒரு படைப்பாளி சரித்திர ஆசிரியரின் பார்வை கொண்டு வரலாற்றை எழுதுவதற்கும் இடையே வேறுபாடு நிரம்ப இருக்கிறது. உண்மையின் பாய்ச்சல் படைப்பாளியிடம் கூடுதலாகவே வெளிப்படும் அது மாயினியில் கூடி வந்திருக்கிறது.

மாயினி என்ற ஆதி தொல்தெய்வம் இந்நாவலில் உத்திக்காக வருகிறது. ஆற்றல் மிக்கப் பெண்ணாக வெளிப்படவில்லை. தீர்மானிக்கப்பட்ட அரசியல் உலகத்தை எடுத்து இயம்புதல் என்ற நோக்கம் மட்டுமே இருக்கிறது. உரையாடலில் பொதுமொழி உணர்விற்கு அந்நியமாக இருக்கிறது. புதிதாக மனித அகத்தை வென்றெடுத்து நம் முன்வைக்கவில்லை. தயார் நிலை கதாபாத்திரங்களாக இருக்கின்றன. வரலாற்றைச் சொல்லவே புனைவிலக்கிய வடிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புனைவின் முழு சாத்தியங்களை இந்நாவல் அவாவி நிற்கவில்லை. மழையில் நனைந்த சேவல்கள் கூவுமா? என்பது கூட இலக்கியத்திற்கு முக்கியம். மாயினி நாவல் என்று சொல்வதைவிட அதனை மிக முக்கியமான இலங்கை அரசியல் ஆவணம் என்பதே சரியாக இருக்கும்.

மாயினி - தமிழ் உணர்வு நோக்கு

“வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில் விளையாடும் தோள் எங்கள்

வெற்றித் தோள்கள்

வெங்குருதி தனில்கமழ்ந்து வீரம்செய்கின்ற தமிழ்

எங்கள் மூச்சாம்”

முனைவர் நுனிணிதேவி

துய்த்தலும், உணர்தலும்:

தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னெடுக்கும் உணர்வாளர், உபாசகர், ஊழியக்காரர், ஆராதனை யாளருக்கு இப்படைப்பு எனப் புதின ஆசிரியர் எஸ்.பொ. கூறியுள்ள வகையில், இவர்களுள் ஒருவராகிய எனக்கும் இப்படைப்பு என உணர்ந்ததன் விளைவே இவ்வாய்வு. எனக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றை நான் விரித்துப் பார்க்க வேண்டும் அல்லவா? ‘மாயினி’ என்ற சொல்லின் பொருள் துய்த்து உணர்வதற்கு உரிய ஒன்று; சொல்லி உணர்வதற்கு இயலாதது. எனவே, மாயினியின் பொருள் பொருத்தமும் இயல்களுக்கான இனிய பெயர்களும் அவற்றின் பொருளிசைவும் தனியோர் ஆய்வுக்கு உரிய சிறப்புடையவை. வாழ்ந் காலத்தவருக்கே மறைக்கப்படும் வஞ்சம் நிறை வரலாற்றுச் சூழ்ச்சியில் நாட்டின்

உண்மைத் தேடலும், உயிர் ஊக்கமும்:

வரலாற்றுப் புதினங்களுக்கு உரிய கற்பனை இன்றி, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அரசியலாளரையும் கதை உறுப்பினராகக் கொண்ட முதன்மையும், சிறப்பும் பெற்ற அரசியல் வரலாற்றுப் புதினம் எனலாம். இரண்டு பகுதிகளாக அமைந்துள்ள மாயினியின் முதற் பகுதி, தேசியம் போன்று இனிய, உள்ளத்தை வருடும் நந்தன் மல்லிகா காதற் பின்னணியில் சமகால நிகழ்வுகளைக் கூற, இரண்டாம் பகுதி, சித்த மருத்துவக் காலக்கருவியாகிய (Time Machine) மூலிகைச் செந்துாரம், மற்றும் வர்மக்கலைப் பின்னணியில் சமகால நிகழ்வுக்கான காரணங்களை, வரலாற்றுப் பொய்ம்மைகளை அகற்றிக் கண்டறிந்துள்ளது. புதினத்தில் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என நாம் எதிர்பார்க்கும் செய்திகள் இல்லாமைக்கான காரணத்தைப் பொருள் பொதிந்த பிற்சேர்க்கையில் ஆசிரியர் சார்பாக நந்தன் விளக்குவது கதையின் உண்மைத் தேடலுக்கு உயிர் ஊக்கம் ஊட்டுகின்றது. புதின நோக்கத்திற்கு மாறான எதிர்மறை

விளைவுகளைத் தடுக்கும் உத்தி ஆசிரியனின் படைப்பாற்றலுக்குச் சான்றாகிறது.

நெருப்பும், நீரும்:

கசக்கிப் பிழிந்தாலும், சுவை சொட்டும் சாறு தரும் கன்னல் போல், நெஞ்சத்தைப் பிழிந்தெடுக்கும் ஈழத்து நிகழ்வுகளுக்கு இடையேயும் தமிழரின் தொன்மை எனும் தேன் சிந்தும் மாயினி, தீக்குள் விரல் வைத்துப் பெறும் இன்பத்தை உணர்த்துகின்றது. அறிவியலின் எல்லையைத் தொட்டு நிற்கும் ஆங்கில மருத்துவம் விஞ்ச முடியாத, நோய்க்கு முன், நோய் முதல் நாடும் சித்த மருத்துவத்தை, ஆங்கில மருத்துவத்தின் பிறப்புக்கு முன்னரே கையாண்டு, உலக அறிவுக்கும், நாகரிகத்துக்கும் முன்னோடியான ஓர் அரும் இனம், இன்று வந்தேறு குடிகளால் வாழ்விழந்து வாழ்க்கைக்கும், வாழ்வியலுக்கும் போராடும் அவலத்தை அள்ளிக் கொட்டும் கனலின், நீறுபூத்த பொறிகளின் எழுத்து வடிவத்தொகுப்பே மாயினி. தமிழ் ஆகையால் தமிழின் தன்மை தானைப் பொசுக்கவில்லை போலும். நெருப்புக்குள் நீர் என்ற வியப்பு. இன்னும் கூறின் தாயின் வலித்துடிப்பில் பிறக்கும் குழந்தை ஒத்தது மாயினி.

மாயினியும்... பீனிக்ஸும்:

புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் பொய்யாம் இலக்கிய வகையுள் ஒன்றாகிய புதினம். இன்று புதிய புதிய களங்களையும் பொருள்களையும் கொண்டு, வரலாற்று ஆவனங்களை ஒத்த இயல்பைப் பெற்று வருகின்றது. வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பொய்மைகளை நோக்க, இப்புதினங்களில் பேசப்படும் செய்திகள் நம்பகத் தன்மை கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. வேண்டும்போது விரித்தும், சுருக்கியும் கொள்ளத்தக்க கற்பனைச் சிறகடித்து அரசியல் சமுதாய நிகழ்வுகளின் பின்புலத்தில் இரை தேடிப் பறக்கும் புதினப் பறவைகளில்தான் எத்தனை, எத்தனைக் காக்கைகள்! கூகைகள்! கோட்டான்கள்! குப்பைக் கோழிகள்! இவற்றுக்கிடையேயும் மயில்கள்! குயில்கள்! வானம்பாடிகள்! உண்மைகளின் புனைவான மாயினிப் பறவை. புனைவுகளின் உண்மையான ஃபீனிக்ஸ் பறவைகளின் வரலாற்றைச் சுமை கலந்த சுவையுடன் இசைத்துக், கசிந்து கண்ணீர் மல்க வைக்கின்றது.

கற்பனையும் வடிகாலும்:

“கற்பனை உண்மையின் மறுதலிப்பு அன்று! உண்மையின் தேடல், அழகிய உண்மைகளை அலுக்காது வேட்டையாடுதல்... மனச்சஞ்சலங்

களினால், உணர்ச்சிக் கலக்கங்களினால், அறிவுக் கலக்கங்களினால், அநுபவ முரண்களினால் தகையும் அனைத்துச் சலனங்களுக்கும் கற்பனை அற்புதமான வடிகால். (முன்னீடு) என்னும் ஆசிரியரின் கூற்றின் உருவ வெளிப்பாடே மாயினி. எதற்காகவும், யாருக்காகவும், அஞ்சாது, சுற்றி வளைத்து நிற்கும் பகைவரின் போர்க்களத்தில் படையிலியாய்த் தன்னந்தனி நின்று, மெய்ப்போலும் வலிமை சான்ற பொய்ம்மையை வீழ்த்தி உண்மையை வென்றெடுக்க மூலிகைச் செந்தூரம் தகுந்த போர் உத்தியாகச் செயல்பட்டுள்ளது. தமிழின் சிறப்பான சித்த மருத்துவ அருமையைப் புதுப்பித்துள்ளது.

நந்தனும், நந்தியும்:

கல்வி வளர்ச்சி, அறிவியல், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் காரணமாகத் தன்னுரிமை வேட்கை உணர்வு மீதூர்ந்து, உலகெங்கும் ஆதிக்க அடக்குமுறை அரசுகளுக்கு எதிராக, ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள் எழுச்சி பெற்று வருகின்றன. வல்லரசுகளின் ஆர்ப்பாட்டமான ஒலிம்பிக் போட்டியைத் தடை செய்யும் எல்லைவரை சென்றுள்ள திபெத்தியரின் எழுச்சி இதற்கு இப்போதைய வலுவான மற்றொரு சான்றாகும். தேசிய இனங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகத் தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்த் தேசியத்தின் கிளையான ஈழத்தமிழ்த் தேசிய எழுச்சி, பிரிவினை, வன்முறை என முத்திரை குத்தப் பெற்றுத் தொப்பூழ்க்கொடி உறவுகள் இந்தியா உட்பட உலகநாடுகள் சிலவற்றில் தடைசெய்யப் பெற்றுள்ளது. இத்தேசிய எழுச்சிக்கான நூற்றாண்டுக் காரணத்தை மாயினி, இலங்கையின் வரலாற்றுத் தொடக்கம் முதல் இன்றைய நோர்வே அமைதிப் பேச்சு வரையிலான நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாகக் கூறியுள்ளது எனலாம். ஈழத் தமிழர் சிக்கல் எனும் தீராத நோயின் மூலத்தைக் கண்டு அறிய, நோயின் முதல் நாடும் சித்த மருத்துவப் பின்னணியைத் தேர்ந்துள்ளமை மிகப் பொருத்தமுடைத்தாகின்றது. வேலைப்பாடு மிக்க கற்பனைக் கல்லறைக்குள் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மைகளை மூலிகைச் செந்தூரம் வர்மக்கலையின் மூலம் உயிர்ப்பித்துள்ளது. தமிழரின் தனி அடையாளங்கள் எனும் மூலவரை மறைத்து நிற்கும் நந்திகளை நகர்த்தித் தமிழ் ஒளி காணும் நந்தனின் பெயரைக் குறியீடாகவே கொள்ளலாம். எரியுள் கலந்து சாம்பலாகாது சிறப்புண்டு மீள்வதே வேறுபாடு! ஒடுக்கப்பட்டோரே ஒடுக்கப்படுவோரின் உள்ளத்தை உள்ளபடி உணர இயலும்.

வரலாற்றுத் திரிபும் மணற்கயிறும்:

குமரிக் கண்ட அழிவின் எச்சமான இலங்கைத் தீவு, 'கடலின் முத்து'

என்றும், விண்ணுலகிலிருந்து ஒழுகிய 'தேன் துளியின் உறைவு' என்றும், 'மழையில் நனைந்த இலையின் நுனியில் தொங்கும் நீர்த்துளி போன்றது' என்றும் அந்நாட்டு மக்களால் கொண்டாடப் பெற்ற அன்பிற்குரியது. இயக்கரும், நாகரும் பின்னர்வந்து இணைந்த மலையாளரும் இணைந்து, காலப்போக்கில் சிங்களவர் எனும் தனிஇனமாயினர். சிம்ஹலத்திலிருந்து பிறந்தது எனக் கொள்ளப்படும் சிங்களத்தின் மூலம், ஹெலுமொழியும், பாளி மொழியுமான கலப்பே! தம் வாழ்விடத்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட விஜயன் உள்நாட்டுப் பெண்ணான குவண்ணாவை ஏமாற்றி வன்புணர்வு வரைவு செய்து நாட்டுரிமையைக் கைப்பற்றினான். கலிங்க வங்கநாட்டு ஆர்யருடன் குருதியுறவு கொண்டவன் என இட்டுக்கட்டப்பட்டு, ஆரியன் ஆக்கப்பட்டான். அவன் தம்பி உறவான பாண்டு வாகதேவா, சாக்கிய சமயத்தைப் பரப்ப வந்த படகச்சனாவை மணந்தமையால், சிங்களர் குருதியில், சாக்கியக் குருதியும் ஓடுவதாக, ஒவ்வொரு சிங்களவனும் இன்றும் நம்பும் வகையில் ஒரு பொய்யை மறைக்க இன்னொரு பொய் எனப் பல அடுக்கு மாளிகைகள் கட்டப்பட்டன. இலங்கையின் மற்றொரு பகுதியில் தீத்தம்பனை வஞ்சனையால் வீழ்த்தி விகாரைமாதேவியின் மகன் காமனி, விஜயனைப் போலவே மாவீரனாக்கப்பட்டான். பண்டார என்பதே ஒதுவார் எனப்படும் தமிழ்ச் சொல்லை ஒத்துள்ள நிலையில் மேற்கண்டவாறு வரலாறு கூறும். தீபவம்சத்தை மன்னன் துதுசேனன் கட்டளைப்படி மஹாநமதேரா இன்னும் பொய்மயமான புத்தவயமாக்கி மகாவம்சம் எழுதித் தென்புலம் என்றென்றும் பௌத்தருக்குரியது. வடபுலம் வந்தேறு குடிகள் கொண்டது எனும் வரலாற்றுத் திரிபுகளான மணலைக் கயிறாகத் திரித்துத் தொல் தமிழர் கழுத்தை இறுக்கி நெறித்துள்ளார்.

மன அழுத்தமும், கட்டாயச்சூழலும்:

இன்றைய அரசியல், சமுதாயச் சூழலில் தமிழர் எனக் கூறிக் கொள்வதே முள்முடி அணிந்து, சிலுவை சுமக்கும் இரட்சணிய யாத்ரீகம் போன்றதொரு நிலையில் (பக்.127) இலங்கை மண்ணின் மக்கள் தமிழரே என்றும் தமிழ்த்தேசிய எழுச்சியின் வெளிப்பாடான புலிகள் இயக்கம் வரலாற்றுத் தேவையான நேர்வு, இலங்கை அரசின் இனப்பகைச் செயல்பாடுகளாலேயே என்றும் பல மறுக்க முடியாத வரலாற்றை வடிவமைக்க முனைந்துள்ள ஆசிரியரின் துணிவுக்கு, மனிதநேயம் மிகுந்த தமிழ்த்தேசியப் பற்றுக்கு முற்றிலும் எதிரான வன்கொடுமை அரசியலைத் தாங்க இயலாத மன அழுத்தம் நீங்கியாக வேண்டும் என்ற கட்டாயச் சூழலாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

ஆட்சிப்பொறுப்பும் வேற்றினமும்:

தேசிய இனம் ஒன்றின் அடிப்படை அதன் மொழி உரிமையே ஆகும். இவ்வுரிமை பறிக்கப்படும் நிலையில்தான் அவ்வினத்தை வீழ்த்த முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டில், தமிழகமும், ஈழமும் நாட்டின் இறையாண்மை என்ற போர்வையில், நேரடி, மறைமுக முயற்சிகளை எதிர் கொண்டுள்ளன. இம் முயற்சிக்கு இரண்டு நாடுகளிலும் தோள் கொடுத்துத் துணையாக நிற்பவர் தமிழனத் தலைவர்களே என்பது தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்ட மீனின் முள்ளாய் உறுத்தும் உண்மை. நெப்போலியன் போனபார்ட் முதல் ஹிட்லர் உட்பட ஸ்டாலின், நேரு, சோனியா வரை அவ்வந்தநாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பு நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ வேற்று நாட்டு அல்லது இனம் சார்ந்ததாகவே இருந்தமைக்கு இணங்க, இலங்கையின் ஆட்சிப் பொறுப்பு தம் தொன்மை அடையாளத்தைத் தொலைத்து விட்டு, தம் அடையாளத்தை இழக்க மறுக்கும் இனத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் இனத்தவர் கையிலேயே மாறிமாறி, இருந்துள்ளது. அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் பண்டு பல நாடுகள் கொண்ட தீவான இலங்கை, மூன்று தீவுகள் கொண்ட நாடாக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் தொல்லாட்சிப் பொறுப்பு தமிழர் கையில் இருந்தமையைப் போர்ச்சுக்கீசிய ஆவணங்கள் அரண் செய்கின்றன. ஆனாலும்...?

தமிழ்த்தலைவர்களும் பொய்முகங்களும்:

அரசியல் ஆதிக்கம் நிலைபெற்றுத் தொடரவேண்டுமாயின் வலுவான சமய அடித்தளம் தேவை. இந்தவகையில் புனையப்பட்ட கருத்துக்களில் இலங்கைமக்களின் புத்த சமய நம்பிக்கை அசைக்கமுடியாத வகையில் வேருன்றியுள்ளது. இலங்கையைக் கைப்பற்றிய விஜயன், நாட்டை அந்நியருக்குக் காட்டிக் கொடுத்த கோணப்புப் பண்டாரம், எழகலொப்பொல, காக்கை வன்னியன், விமலதர்ம சூர்யாக்களுக்குச் சற்றும் இளைத்தவர்கள் அல்லர். தமிழினத்தை இலங்கைக்கு அடிமையாக்கத் துணை நின்ற தமிழனத்தலைவர்கள் பலர் மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமைப் பறிப்புக்குப் பொன்னம்பலமும், சிங்கள அரசின் யாப்பில் இடம் பெற்றிருந்த சிறுபான்மையோர் பாதுகாப்புவிதி நீக்கத்துக்கு சில்வாவும், நாட்டுக்கு உழைத்த தமிழனைக் 'கள்ளத்தோணி' ஆக்கியமைக்கு சிவ சிதம்பரமும் இனக்காழ்ப்பை விதைத்துத் தமிழ்த்தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து முசுலீம் விலகலுக்கு இராமநாதனும் இந்திய அரசுடன் அமைதிப்பேச்சு என்ற வகையில் போராளிகள் பற்றிய

துப்புக் கிடைத்தமைக்கு அமிர்தலிங்கமும், தமிழன் என்ற அடையாளத்தை அகற்றி ஸ்ரீலங்கன் என்ற பொது அடையாளம் வற்புறுத்தியமைக்கும், சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழியாக்கப் பட்டமைக்கும், தமிழ்த்தலைவர்களே பொறுப்பேற்றனர். தமிழினச் சார்பாளர்கள் என்றறியப்பட்டு உலக உலா வந்த இத்தலைவர்களின் முகமுடிகளை மாயினி களைந்து காட்ட, அய்யகோ! உள்ளே நெளியும் வஞ்சகப் புழுக்களும், தன்னலப் பூரான்களும். பதவிநுகர்வுத் தொற்று நுண்ணுயிர்களும் அரித்தெடுத்த முகங்களைக் காண, வயிறு, குடலை வெளித்தள்ளுகின்றது!

தமிழரும், தமிழினப்பகையும்:

இதுமட்டுமன்று, தமிழர் ஒழிப்பு முயற்சியில் மிகத் தந்திரமாகச் செயல்பட ஜெயவர்த்தனாவின் வெற்றிக்கு உழைத்தவர் தொண்டைமானும் அவர் தலைமையிலான தோட்டத் தொழிலாளருமே! இவர்கள் வாக்களித்தமையாலேயே தமிழர் ஒழிப்பு முயற்சிக்கு ஜெயவர்த்தனாவுக்கு அதிகாரம் கிடைத்தது என்பது மறக்க முடியாத, மனம் வருத்தும் உண்மை. தலைவர்கள் மட்டுமல்லாது எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், வசதிபடைத்த செல்வத் தமிழர் எதற்கு வம்பென்று தம் இனத்தையே ஒதுக்கினாலும் சிங்களவர், தமிழரை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்பது மறுபக்கமாகும். கண்ணுக்கு இமையே பகையாவதுபோல் தமிழரே தமிழுக்குப் பகை ஆவது தமிழருக்கே உரிய கெடுமொழி போலும்!

சிந்தனையும் சிறுமையும்:

அந்நாளைய புத்தபிக்குகள் புணைந்துள்ள வரலாற்றுப் புராணங்களும், இந்நாளைய துறவியரின் சிங்களப் போரினவாதம் எனும் புதிய வரைவுகளும் உண்மையின் சிதைப்புக்களையும், ஊழல் கலப்புச் சிந்தனைகளையும் (பக்.30) நினைந்து நோகும் நந்தனின் வருத்தமே நம்முடையதும். முன்குறிப்பிட்டவாறு, அரசியல், சமய ஆதிக்கம் தொடர்ந்து நிலைபெறத் தேவையான கற்பனை வளங்கள் அவற்றின் தலைவர்கள் மீது திணிக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஆரியத்தின் அரிச்சுவடி. எந்த ஓர் இனமும் தமக்கு உற்றுழி உதவி உறுபொருள் கொடுத்துப் பிறரை நிலை முனியாது முதுகு சொரிந்து, கால்வருடும் ஏவல் செய்தால்தான் வாழமுடியும் என்ற உளவியல் சார்ந்த வாழ்வியல் நெருக்கடியை உருவாக்கும் வல்லமை வாய்ந்த சிந்தனைச் சிற்பிகள். முழு உலகின் அறிவுக்கும், ஆளுமைக்கும், தாம் மட்டுமே தகுதியுடையவர்

என்ற மனப்பான்மையின் மனித உருவே ஆரியர் என்பதை, மாயினி மனம் புழுங்கி மறுகிச் சொல்கிறது.

இலங்கையும் ஆரிய பௌத்தமயமும்:

எந்த ஒரு புதுமையையும், தம்முடையனவே என்ற வகையில், கொண்டும், கொடுத்தும் தன் வயமாக்கிக் கொண்டு ஆரியத்தைப் புதுப்பித்துக் கொண்டே இருப்பதில் அயராதவர். இவ்வகையில் ஆழிப் பெருவெள்ளமும் அழிக்க இயலாத அருந்தமிழைப் படைத்தவனே தம் கடவுள்தான் என மூளைச்சலவை செய்து கடவுளின் மண்ணுலகச் சார்பாளரும், முகவரும் தாமே என இன்றுவரை தம்மையும் வணங்க வைத்துள்ள பேராற்றல் நாம் அறியாத ஒன்றா? இவ்வகையில் தம்முடைய கொள்கைகளை எதிர்த்தும், கடவுள் நம்பிக்கை பற்றி எதுவும் கூறாமலும் தம் கருத்தைப் பரப்பிய புத்தரையே திருமாலின் பிறப்பெனக் கடவுளாக்கிக் குடமுழுக்கும் செய்து, கல்லாக்கிய சூழ்ச்சிக்கு யாரே நிகராவர்? இவ்வல்லமைகளைப் 'பிராமணர்' கதையுறுப்பினர் மூலம் மஹாநமேதோரிடம் வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக அறியப்படும் இலங்கை, ஆரிய பௌத்த சமய வயமான வரலாறு புலப்படுகின்றது. இதனைச் சிங்களவர் அறிவரோ?

பகை நீட்சியும், தொடர்ச்சியும்:

முரண்பாடுகளை இணைத்துத் தம்மை முழுமையாகப் புதுப்பித்துக் கொண்ட ஆரியர் வழிப்பட்ட பௌத்த சார்பு அரசின் வன்கொடுமைகளால், தமிழர், தம் வளமான வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் பறிகொடுத்து எதுவிலிகளாய், எதுவுமிலிகளாய், நாளைய வாழ்க்கை உறுதி இல்லை எனும் நிலையாமையில் நிலை கொண்டவராய், இன்றைய வாழ்க்கையிலும் எப்போது, எந்த வடிவில், எத்தகைய ஆபத்து வருமோ என்ற அச்சம் அப்பிய அபலையராய், அகதியராய், வாழாமல் வாழ்ந்து, மடிந்து கொண்டே வாழும் அவல மேல் எல்லைக்குத் திராவிடர் மீதான பகையின் தொடர்ச்சியும், நீட்சியுமே ஆணிவேர் என்று மூலிகைச் செந்தூரம் நோய் மூலங்களைக் கண்டறிந்து கூறுகின்றது.

காலமும் கொடுமையும்:

அகவத்தாமன், நரசிம்மன், இராமன் போன்ற படைப்புக்களை ஒத்த கதைகளுக்கு உரியவர்களாகவே இலங்கை வரலாற்றில் வெற்றிக் கொடி நாட்டிய மாவீரர்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர். பாலியல் வன்முறையும், வஞ்சக இழிதகைமையும் இல்லாத ஆரியப் புனைவுகளா? இங்குச் சிக்கல்

இதுவன்று! இத்தகைய, பண்பாட்டுச் சிறப்பற்ற உழைப்பும், வீரமும் தம் அகராதியிலேயே இடம் பெறாத ஓர் இனம், உழைப்பின் உறைவிடமாய், வீரத்தின் விளை நிலமாய், விழுமியங்களின் பிறப்பிடமாய்ப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுத் தொன்மையுடைய ஓர் இனத்தை, பௌத்த முகமுடியுடன் அடக்கி ஒடுக்குவது காலத்தின் கொடுமையன்றோ? வரலாறு அறியாத கிணற்றுத் தவளைகளின் கூச்சல்கள், குமுறல்கள் மாயினியால் அடங்குமா?

அறிவு உயிரிகளும், புரியாமையும்:

சத்திரியரான புத்தர், கிடைத்தற்கரிய அரச வாழ்வையும், மீளப் பெறுதற்கரிய இளமையையும், துச்சமெனத் தூசாக உதறித் துறந்து, மக்களின் துன்பங்களுக்குக் காரணம் தேடிச் சென்றவர்; மகத நாட்டின் எல்லையைத் தாண்டாதவர் என்றறியப்பட்டுக் காலொடிந்த ஓர் ஆட்டுக்காகக் கண்ணீர் விட்டுக் கசிந்த நெஞ்சினர். இத்தகையாளர், அயல் மண் வந்து, பங்காளிச் சண்டை தீர்த்து இத்தீவு தமிழரால் மாகபடுத்தக்கூடாத வகையில், சிங்களருக்கே என ஆணையிட்டார் எனக்கொண்டாலும், ஆயிரமாயிரம் மக்களைக் கொன்று குவிப்பது புத்தருக்கான வழிபாடா? வான்வழி பறந்துவந்து புத்தத் துறவியர் சமயம் பரப்பினர் என்றால், அப்போது அங்கிருந்தவர் யார்? அவர்களுடைய மொழி எது? என்ற வினாக்களுக்கு என்ன விளக்கம்? இதுதான் வரலாறு எனத் தீபவம்சமும், மகாவம்சமும் கரைத்துக் குடித்துச் செரித்த அறிவு உயிரிகளுக்கு இவ்வினாக்கள் தோன்றாவா? இட்டுக்கடப்பட்டுள்ள கரவுகள் புரிதையலுக்குப் புலப்படாதவையா?

துறவியரும், வள்ளுவரும்:

எனவே, புத்த சமயத்தின் அன்பும், கொல்லாமையும், மனித நேயமும் நிலைபெற வேண்டும் என்பது நோக்கமன்று; எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் என்ற கோட்பாட்டில் சிங்களத் தேசியத்தை நிறுவுவதே, ஆரியமயமாக்கப்பட்டுள்ள புத்தத்துறவியரின் நோக்கம் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. வெட்ட வெட்டத் துளிர்க்கும் வேர் கொண்ட புல்லன்றோ தமிழினம்! அவா, அழுக்காறு, வெகுளி, இன்னா செய்தல் ஆகியவற்றை விடுத்தவரே துறவியர்! கொல் நெறியைக் கொள்நெறியாகக் கொண்ட துறவியரின் காமக்களியாட்டங்களையும், மதுக்கடைத் தொழில் அவாவையும் மாயினி வெட்டவெளி ஆக்கியுள்ளது. மழித்தலும், நீட்டலும் வேண்டா என்ற வள்ளுவத்தின் வாய்மொழியின் பொருள் வளம் ஊற்றெனப் பெருக்கெடுக்கின்றது அல்லவா?

சிங்களத் தேசியமும், தமிழ்த் தேசியமும்:

கற்பூரம் போன்ற அறிவுடையவரான தமிழர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் அம் மொழியை எளிதில் கற்று, ஏற்கெனவே பெற்றிருக்கும் திறமையை வளமாக்கிக் கொண்டு உயர்நிலை பெற்றனர். அதேசமயம் வேற்று இனமாக முழுவதும் பிரிந்துவிட்ட சிங்களவர் தம் மடியுடைமையாலும், அறிவுச் செழுமை இன்மையாலும், கல்வியிலும் வணிகத்திலும் பின்தங்க நேர்ந்தது. இதனாலேயே 'மோட்டிமைச் சிங்களவர்' எனும் பெயரும், மொழிச் செம்மையின்மையும் பெற்றனர். இந்த மந்த நிலையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டும் புத்த சமய மறுமலர்ச்சி முழக்கம் எழுப்பிய அநாகரிக தர்மபாலரின் முயற்சியே, தமிழருக்கு எதிரான சிங்களத் தேசியத்துக்கு வித்திட்டது. இதேவகையில் சிங்கள ஆட்சியாளரின் தமிழினப் பகைச் செயல்களால், தமிழரிடையே காற்றில் பரவும் மகரந்தம் போல் தானாகவே தேசிய உணர்வு முளைவிடத் தொடங்கியது. சிங்களர், பௌத்த சமய விழுமியங்களைப் பின்பற்றிய தேசிய இனமாக நிலைபெற, தமிழரோ இந்து சமயம் சார்ந்த பண்பாட்டைத் தழுவிய தேசிய இனமாக உருவாயினர்.

நீண்ட இடைவெளியும், வலுவான காரணமும்:

ஆங்கில ஆட்சி மொழி அகற்றப்பட்ட பின்னர், தமிழின் பயன்பாடு பற்றிய உணர்வும், மனச்சான்றும் இல்லாத வகையிலான தமிழ்த்தலைவர்களின் செயல்பாடுகளால், தமிழ்த்தேசிய உணர்வு வளராமல் போயிற்று. இந்த நீண்ட இடைவெளியே, ஈழத் தமிழர் சிக்கலுக்கு வலுவான காரணம் ஆனதை மாயினி விரிவான சான்றுகளுடன் எடுத்துரைக்கின்றது. மலையகத் தொழிலாளர் வாக்குரிமை இழப்பு, கல்வியில் தரப்படுத்தல், வீட்டுக்கு ஒரு கல்லும், நூலும், சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சி மொழி, யாழ்ப்பாண மக்கள் வெளியேற்றம், சிங்களவர் குடியேற்றம், அரசியல் தீர்வு, அமைதிக்கான போர், ராணுவ ஒப்பந்தம், சமஷ்டி எனும் கூட்டாட்சி மறுப்பு என ஒவ்வொன்றாய்த் தமிழர் மேல் பாய்ந்தபோது, அவற்றை எதிர்ப்பதற்கும், மறுப்பதற்கும் தமிழர் சார்பில் யாரும் வலிமையுடனும், உறுதியுடனும், பற்றுடனும் செயலாற்ற இயலாத மறுபக்கத்தையும் மாயினி திருப்பிக் காட்டியுள்ளது.

வரலாற்றுக் கட்டாயமும், தமிழ் இயக்கமும்:

புத்தபிக்குகளுக்கு மாறாக இலங்கையில் எந்த அரசும் அரசியலாளரும்

உண்மையிலேயே முயன்றாலும், செயல்படுத்த முடியாது என்பது நடைமுறையில் உள்ள எழுதப்படாத சட்டம் (339) இந்த உண்மை நீண்ட காலத் தொடர்ச்சியில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர்தான், நம்பிக்கையிழந்து, தனி இயக்கம் உருவானது என்ற வரலாற்றுக் கட்டாயம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகப் பண்டார நாயகாவின் 'சிங்களம் மட்டும்' எனும் காற்றழுத்த வாழ்வு மண்டலமே புயல் வேக எழுச்சிக்குக் காரணமானது. இருமொழி ஆட்சி மொழியாக இருந்திருக்குமாயின், தமிழர் சிங்களத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்து அதன் பெருமையை உலகளாவச் செய்திருப்பர் என்ற இட்லரின் எள்ளல், ஆழ்ந்த பொருளுடையது. எந்த மொழியின் இழிவிலும், எந்த இனத்தின் அழிவிலும், தமிழும், தமிழரும் வாழத்துடிக்கவில்லை. அதனால் பெருமையும் இல்லை எனக் கொண்ட தமிழினை, தமிழரின் நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்வார் இல்லை.

மார்க்சியமும், முரண்பாடும்:

மார்க்சியம், மனித நேய அடிப்படையில் சமன்மைச் சமுதாயத்தை வலியுறுத்தும் உயர்ந்த கொள்கையாகும். இதனை உளமார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுத்தினால் வானம், கைக்கு எட்டும் தொலைவே. எளிய மக்கள், குறிப்பாகத் தொழிலாளர், இக்கொள்கையாளர் மீது அளவற்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இக்கொள்கையாளரோ, மார்க்சியலாளர் என்ற பெயரளவுப் பெருமை மட்டும் கொண்டு, மார்க்சியத்துக்கு முற்றிலும் மாறாக நடந்து கொள்கின்றனர். புத்த சமயம் மேலோங்கி நிற்கும் இலங்கையில், மார்க்சியத்தை அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடியாய், மக்கள் மனதில் உயரிய இடம் பெற்ற குணவர்த்தனா போன்றோர், தோட்டத் தொழிலாளர் வாக்கு உரிமையை இழந்த பின்னர், அவர்களைக் கைவிட்டதோடு இனக்காழ்ப்பை விதைத்துப் பதவிப் போட்டியில் வெற்றிப் பயிர் விளைக்க முற்பட்டனர். அவர்களின் உலகளாவிய கொள்கைகளை எல்லாம் உதறிவிட்டு ஆட்சித் தலைமைக்கு அணுகுத் தொண்டரும் அன்பரும் ஆயினர்! இந்தியாவிலும் இவர்களின் மைய அரசுடனான கண்ணாம்பூச்சி ஆட்டம், பந்துமட்டை ஆட்டத்தை விடவும் சுவையானது என்பதனை நந்தன் அறிவானா?

இந்தியத் தலைவர்களும், இலங்கையும்

தென் தமிழகத்திலிருந்து பிரித்தானிய அரசால் அழைத்து வரப்பெற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தேசிய உணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்றே நேரு அறிவுறுத்தினார். ஆனால் அத்தொழிலாளர் வாக்குரிமை

இழந்த போது அவரால் எதுவும் செய்யவில்லை. இந்திரா காந்தி ஈழத் தமிழர் சிக்கலைப் புரிந்து கொண்ட போதிலும் அவருக்குத் தமிழர் தலைவர்கள் என அறிமுகமானவர்கள். உணர்த்த வேண்டியதை உணர்த்திப் பெற வேண்டியதைப் பெறவில்லை. பின்னர் தமிழர் நலன் காக்க அனுப்பப் பெற்ற இந்திய ராணுவம், தம்முடைய நடவடிக்கைகளால், இலங்கை மக்களே விரும்பாத நிலையில், கிருஷ்ணாந்தி போன்ற நிகழ்வுகள் நேர்ந்தன. வங்கதேச எழுச்சிக்குப் பல்லாற்றானும் துணைநின்ற இந்தியா, அண்டை நாடான இலங்கைச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண இயலாமைக்கான குழல் நமக்குப் புரிந்த ஒன்றே! மாயினியும் இதனைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளது.

மனிதநேய மலர்ச்சியும், தமிழர் அமைதியும்

உலக நாடுகளைத் தம் கைப்பிடிக்குள் வைத்திருக்கும் அமெரிக்காவை மீறி இந்தியாஉட்பட எந்த நாடும் செயற்பட முடியாது. மேலும் எந்த ஒரு நாடும் தம் சொந்த நலன்களுக்கான வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் மாற்றம் செய்து கொள்ள முன்வர இயலாது. இத்தகு உண்மையில் நோர்வே அமைதிப் பேச்சு முதலானவை சிக்கலை எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்ற ஐயத்தையும் மாயினி எழுப்புகின்றது. தலைப்பாகைக்கு உள்ள உரிமை மீட்பு முனைப்பு தமிழர் தலைகளுக்கு இல்லை என்ற வகையிலான மைய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்க வேண்டிய மாநில அரசுகளுக்கு நாட்டின் இறையாண்மை என்ற இலட்சுமணக் கோடும் உண்டல்லவா? யாதும் எதுவுமாகிக் கலந்து நிற்கும் ஆரியம் அயல்நாடுகள் வடிவிலும் பௌத்தம், உள்நாட்டு வடிவிலும் கோலோச்சுவதைக் கூறத் தேவையில்லை. இந்த வகையில், தமிழர் சிக்கல், அந்நாட்டின் கைகளில் உள்ளதால், அவிழ்வதற்கான வாய்ப்பின்றி மேலும் மேலும் இறுகிக் கொண்டு போவதை மாயினி கையறு நிலையில் கதையாக்கியுள்ளது. மனித நேயம் மலர்ந்தால் ஒழிய அமைதியான வாழ்வு இல்லை என்பது தமிழர்க்கு உரிய இயற்கை விதி. மனித நேயம் மலருமா? இலங்கை மண்ணின் மக்கள் இயல்பான வாழ்க்கையைப் பெற இயலுமா? அது எப்போது என்ற ஏக்கத்தை எழுப்பித் தூக்கத்தைத் தொலைவில் நிறுத்துகின்றது.

ஊடகங்களும், வதந்திகளும்:

மக்களாட்சியின் நான்காவது தூண் எனப்படும் இதழியல், இதயம் பழுதுபட்டு மாற்று வழியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. நாட்டின் இதழ்கள், பிற ஊடகங்கள் யாவும் ஆரியச் சார்பும், வணிக நோக்கும்

மட்டுமே கொண்டவை. ஆசிரியர் கூறுவது போன்று இதழியல் அறநெறிகள் அறிந்திருந்த போதும், அரசு ஆதிக்கம் எனும் தலைக்கு மேல் தொங்கும் கத்தியால், உண்மைகள் ஆசிரியர் அறையிலேயே சிறைப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இதழ்கள் இதுவரை வெளியிட்டு உள்ள களம்பட்ட வீரர்களின் எண்ணிக்கை, இலங்கையின் மக்கட்தொகையை விஞ்சும் என்பதே உண்மை! இப்போதைய அரசும், வதந்திகளாலேயே, தமிழர்களை வீழ்த்தி விட முடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டு செயல்படுகின்றது. பிரபாகரனுக்குத்தான் எத்தனை நோய்கள்! எத்தனைக் காயங்கள்!

மக்களும், சமுதாய உணர்வின்மையும்:

மண் பற்றும், மொழிப் பற்றும் வேறு வேறு அன்று. எனினும், மொழிப்பற்று மண் பற்றுக்கு எதிரானதாகவே நம்பப்படுகின்றது. அயல்மொழியைக் கற்பது வேறு ; தமிழ்ப்பற்று வேறு என்பதெல்லாம் பொதுவாகப் புரிவதில்லை. சிங்களம், தமிழ் என மொழியடிப்படையிலான இரண்டு இனங்களும், தத்தமக்குள் பணிநிலை, பொருள், சாதி அடிப்படையில் உயர்வு தாழ்வு கொண்டு பிரிந்து கிடக்கின்றனர். தமிழரின் இத்தகைய பிரிவு ஒற்றுமைக்கு ஊறு விளைவிக்கின்றது, தோட்டங்களில் பணியாற்றும் கணக்குப்பிள்ளை போன்றோர் கூலித் தொழிலாளரைச் சமமாகக் கருதுவதில்லை. போரில் உயிர்கள் மடிவது கண்டு கவலையுறாது போர் தொடர விரும்பும் நிலையில், போர்க்களம், போர் வீரருக்கான பொருட்கள் செய்து பணம் ஈட்டலில் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணி வந்த தோட்டங்களைக் கூட மறக்கத் துணிகின்றனர்.

தமிழரும் நாற்புறத் தீயும்

கிறித்தவர்க்கு எதிராக, முசுலீம்களும் எதிராக எனச் சமயப் போர்களுக்கிடையே, சிங்களத் தொழிலாளிகள், உழைப்பின் சுமை மறக்கக் குடி நாடிச் சீரழிவதோடு, குடி வெறியில், தமிழர்களைத் தாக்கி வீடுகளையும், லயங்களையும், காம்ப்ராக்களையும் சூறையாடுகின்றனர். தன் பிணங்களைக் கூட உரமாக்கி உழைத்த தேயிலைத் தோட்டக் கூலிகள் படும்பாடு நாய் கூடப் படாது. ஓயாத போர்களால் தமிழர் மட்டுமன்றிச் சிங்களருக்கும் எதிர் விளைவுகள் உண்டு. தம் பிள்ளைகளின் உடல் தாங்கிய பெட்டி, வந்து விடுமோ என்ற எதிர்பார்ப்பு அச்சத்தில் வியட்நாம் போரின் போது, தம் பிள்ளைகளை எண்ணிப் போரை வெறுத்த அமெரிக்கப் பெற்றோரின் மனநிலையைச் சிங்களப் பெற்றோர்

பெற்றுள்ளனர். தமிழ் இளைஞர்கள், புலிகள் என ஐயத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமல் போவது தொடர்கதையாகியுள்ளது. தன் இனத்தின் அந்நியப்படுதல், சிங்கள இராணுவத்தினரின் பாலியல் வன்முறை, கொள்ளை, கொலை என நான்கு புறமும் தீச்சூழ நிற்கும் தமிழரின் துன்பங்களை எழுத்தில் வடித்து எல்லை காண இயலாது.

திருவிழாக்களும் சமுதாயமும்

இனிய வாழ்க்கை மலர விரும்பும் இலங்கை மக்கள், பெரும்பாலும் தமக்குள் வேறுபாடின்றி 'வெசாக்' விழாவைக் கொண்டாடுவதும், உணவு முதல் பிற பழக்கவழக்கங்களின் கலப்பும், மொழிக் கலப்பும் கொண்டு இணக்கமுடன் வாழ்கின்றனர். எனினும் புத்த பிக்குகளின் சாட்டையில் சூழலும் அரசுப் பம்பரத்தின் ஆட்டத்தால், சிங்கள மனிதநேய விளக்கின் ஒளி அணைந்துவிடும் அச்சத்தையும் மாயினி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இனைய சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுச் சீரழிவு உலகப் பொதுவானது என்பதைக் கொழும்பை விடுத்து 'வெசாக்' திருவிழாவுக்கு இளைஞர்கள் அம்பலாங் கொடை செல்வது, உரசுத் திருவிழாவுக்கே என வரும் உரையாடல் மூலம் உணரலாம்.

இரத்தத்துளிகளும் விடுதலைப்பயிரும்

எந்த ஓர் ஒப்பந்தமும், திணிக்கப்படி அமைதிக்கு மாறான விளைவுகளே ஏற்படும் என்பதை வார்சேய்ஸ் ஒப்பந்தம் முதல் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் வரை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. தம் எதிர்காலம் திட்டமிட்டுப் பறிக்கப்படுவதை எந்த நாட்டு மாணவர் சமுதாயம் ஏற்கும்? மிதிக்க, மிதிக்க, புழு, பூச்சிகள் கூட நெளிந்து எதிர்ப்பைக் காட்டும் இயற்கையில், நூற்றாண்டுப் பொறுமை மீறிப் போராடுவோரைப் பிரிவினை, வன்முறை என இந்தியா உட்படப் பல நாடுகள் தடை செய்துள்ளன. சிவராமன் முதல் இன்றுவரை, வீரர்கள் இடைவிடாது சிந்தும் இரத்தத் துளிகள், விடுதலை வேட்கைப் பயிரைப் பசுமையுடன் காத்து வருகின்றன. கொடை கொடுக்குமாறு வேண்டிய குட்டிமணியின் விழிகள் காலால் மிதித்துத் தேய்த்து அழிக்கப்பட்ட கொடுமை, தன் குழுத் தோழர்களைத் தாமே கொன்றுவிட நேர்ந்த கட்டாயச் சூழல் போன்றவற்றை மறப்பவர் மனிதரே அல்லர்.

பொன்னும் மாயினியும்

நந்தன் படித்தறிந்து, ஆசிரியரிடம் சொல்லாமல் விடுத்த பெரியாரின் 'பொதுவாழ்வு'. இன்றைய சூழலில் மேலும் விரிவாக்கம் பெற்று உள்ளது,

பொதுவாழ்வு விடுதலை, உரிமைக்கு வழிகாட்டப் போவது இல்லை! இத்தகைய பொது வாழ்வு, பிற கூறுகளையும் சீரழித்துள்ளது. ஞாயிறு கடவுள் வழிபாடு, திங்கள் கொலை வழிபாடு எனப் புத்தர் நாட்டில், மதுவும் பிறவுமான களியாட்டத் திருவிழாக்கள் பேயரசு செய்தால் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள் என்ற பாரதியின் பாடலுக்கு விளக்க உரையும், ஈட்டு உரையுமே ஆகும். இவ்வாறான அரசியல், சமுதாய நெருப்பில் புடம் போட்டு எடுத்த பொன்னாக மாயினி மிளிர்கின்றது.

காதலும், காதலின்பால் சாதலும்

தேசியம் போன்ற விழுமியமான காதலைக் குமரிக்கண்டம் தொடங்கிச் சங்க காலம் வழியே நுழைந்து நந்தன் மல்லிகாவின் காதலைக் கூறுகின்றது மாயினி. காதல் இனிது என்பது போன்றே வலிது என்பதும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. நந்தன் மல்லிகாவின் காதலுணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படும் முறை காதலின்பால் காதலை உருவாக்குகின்றது! காதல் வயப்பட்டால், காலத்தை ஊடுருவும் ஆற்றல்பெற இயலும். மல்லிகாவின் காதல் உறுதியின்றி, மாயினி கடந்த கால மனிதர்களைக் கண்டு அவர்கள் வாயாலேயே உண்மையை அறிந்திருக்க இயலாது என்ற வகையிலும், காதலின் வலிமையும், பயனும் பெறப்படுகின்றன.

பெண்ணும் பாலியல் சின்னமும்

காதல் உணர்வுக்கு முற்றிலும் மாறான பாலியல் உணர்வும் புணர்வும் அரசுகளைக் கைப்பற்றவும், வேண்டாதாதாரைக் கொலை செய்யவும், கீழான உடல்வேட்கையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், பழி தீர்க்கவும் மேற்கொள்ளுதல் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றின் ஒரு கூறாகவே உள்ளது எனில் மிகையில்லை. தோனகாதிரினா, விகாரை மாதேவி, விமலா, கோணேசுவரி போன்றோரின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் இவ்வுண்மையை அரண் செய்கின்றன. விஜயன் முதல் புத்திரக்கிதா வரை பெண்கள் பாலியல் சின்னங்களே. அரசன் ஆனாலும், ஆண்டி ஆனாலும் பெண் பெண்தான்!

பாலியல் வன்முறையும் கொதிநிலையும்

இனிச் சமுதாய நிறுவனமாகிய திருமணம் குறித்து மாயினி நடப்பியல் உண்மையை உறுதி செய்து கூறுகின்றது, ஆணும் பெண்ணும் நண்பர்களாக இருக்க இயலாது என்ற நிலைப்பாடே சடங்காகவும் ஒப்பந்தமாகவும் கொள்ளப்பட்டுத் தலைமுறைத் தொடர்ச்சிக்காகச் சமுதாயம் அறிந்தேற்புச் செய்கின்ற இந்த ஒரு பெண்ணும், இந்த ஓர்

ஆணும் கொள்ளும் உறவே திருமணமாகின்றது. உடல் சார்ந்த தேவைகளும் நிறைவேறுவதால் உருவாகும் புதிய உறவுகள், அசிங்கம் அற்ற பிறவிகள் என்பதை உறுதி செய்யும் ஒப்பந்தமாய், ஆணின் சொத்துரிமை சட்டப்பூர்வமாக்கப்படும் ஏற்பாட்டில் இரண்டு உள்ளங்களின் நிறைவுகளும், இன்பக் கலப்பும் இடம்பெறுவதில்லை. (117) எனும் ஆசிரியர் கூற்று ஏற்புடையதே. கற்புப் பற்றிய இப்போதைய பொருளில் சிங்களவருக்குக் கற்பு நெறி இல்லை என்ற நிலையில், அவர்களின் இயல்பாகி விட்ட பாலியல் வன்முறைகளையும் உறவுகளையும் விரிவாக விளக்குவதற்கு ஆசிரியரின் கொதிநிலை உணர்வே காரணமாக இருக்க இயலும் என்றே அமைதி காண வேண்டியுள்ளது.

ஆணும் பெண்ணும்

பெண்கள், கல்வியும், வேலைவாய்ப்பும், ஆட்சிப் பொறுப்பும் பெற்றால் சமுதாய விடுதலை எளிதாகும் என்ற நம்பிக்கையின் சிதைவுகளாக ஸ்ரீமாவோ, சந்திரிகா, விமலா விஜயவர்த்தனா முதலியோர் இடம்பெற்று உள்ளனர். பிணமானாலும் ஆணின் பின்புலம் இன்றிப் பெண்ணுக்குப் பொதுவாழ்வு இல்லை என்பதை முதலிருவர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர், இழிபண்புகள் கொண்ட விமலா போன்றோர் பெண்ணுலகின் பிற்போக்குச் சின்னங்கள்! இருபது நூற்றாண்டுக்கு முந்திய விகாரை மாதேவிக்கும், இருபதாம் நூற்றாண்டு விமலாவுக்கும் என்ன வேறுபாடு? ஆணாதிக்க உலகில் ஆணாதிக்க மனப்பான்மைப் பெண்ணே தனித்து இயங்க முடியாத அகம், புறச்சூழலுக்குச் சந்திரிகா நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு. இட்லரிசத்தையும் விஞ்சிய கொடுங்கோன்மையும், மதுவும், பிறவும் கொண்ட இப்பெண்களைப் பெண்ணுலகம் முன்னோடியாகக் கொள்ளின் விடிவே இல்லை என்பது உறுதியிலும் உறுதி! துறவியானாலும் பிணம் ஆணாலும் ஆண் ஆண்தான்! உண்மை நிகழ்வுகளில் இந்த எல்லையை மீறிப் புதினம் கற்பனை செய்ய இயலாது என்பதும் மறுத்தற்கில்லை.

உண்மைப் பெண்களின் நிலை இதுவாயின் கற்பனைப் பெண்ணான மல்லிகா, காதலுக்காக ஏங்கிக் காத்திருந்து, தம்மை மாற்றிக் கொண்டு, காதலன் குறிக்கோள் நிறைவேறிடத் தன் தனித்துவம் எதுவுமின்றித் காதலனுக்காக வாழும் மரபுப் பெண்ணாகவே உள்ளாள். காதலின் உயர்விலும், விழுமியத்திலும் பெண் தன்னை இழந்தமையே, அவளது தனித்துவம் மறைந்தமைக்குக் காரணம். மனையுறை மகளிர்க்கு

மட்டுமின்றி மருத்துவம் பயின்ற மல்லிகா போன்றோருக்கும் ஆடவரே உயிர் எனின், பெண்ணின் வளர்ச்சி ஏது? நூலின் நோக்கமாகிய மூலிகைச் செந்தூரச் சோதனை வெற்றிக்கு இதுதான் வழி என்ற புதின உத்தியே ஆனாலும், மல்லிகாவுக்கெனத் தனித்தன்மை இல்லாமை, மாயினியின் குறையே! அன்று முதல் இன்று வரை ஆணின் உயர்ந்த குறிக்கோள் நிறைவேறப் பெண் தன்னை இழப்பதே காதலின், பெண்ணின் உயர்வாகப் பெருமையாகக் கொள்ளப்படுவதால், உயர்வான காதலே ஆனாலும், வேண்டாம் என்ற மனநிலை வேருன்றுமாயின், காதல், இலக்கியங்களிலிருந்தும், பெண்ணிடமிருந்தும் அந்நியப்படும். காதலா? தனித்தன்மையா? என்ற ஊடாட்டத்தில் தனித்தன்மைக்கு அடுத்தே காதல் இடம் பெறும். கவிஞர் மீரா போன்றோரின் கவிதைகளில், ஓர் ஆண், தான் விரும்பும் பெண்ணின் காதலுக்காகக் கவிதைச் சொற்களில் இறைஞ்சுவது, கவிஞனின் குறையாகக் கொள்ளப்படுவது போன்றதே புதினம், மற்றும் கதைச்சூழலில், மல்லிகாவின் காதலும், எனின் தவறில்லை.

கூறப்பட்ட மானுடமும் கொடுமையும்:

கவிஞர் இன்குலாப் அடையாளம் காட்டிய ஒளவையைக் கண்டு அந்நாளைய பாணர் வாழ்வும், இசையும் எனத் தமிழ் வயப்பட்டிருந்த வாழ்வின் இனிமைக்கு ஏங்குகின்றோம். எனினும் காலக் கருவி. இயங்கும் நேர எல்லை நாம் அறியாத ஒன்று. ஆகையால் அதியனைத் தேடிச் செல்லும் அவளை விடுத்து, அவள் வாழ்த்திய நல்லை ஆடவர் நாடு இன்னும் உருவாகவில்லை என்ற உண்மையை அவளிடம் சொல்ல நாணித் தமக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயலும்... இல்லை! இறக்கும் 'ஓயாத அலைகளின்' புலி மறவர்களை எண்ணிப் பண்டைக்காலத்தாயராய் நெஞ்சம் விம்மிப் பெருமிதம் கொள்ள, கண்ணீர் வெள்ளம் கரையுடைந்து பெருகக் கூறுபட்ட மானுடத்தின் கொடுமை கண்டு மனம் குமைகின்றோம்.

சம்பந்தரும் நந்தன் மறந்த வினாவும்

மொழியின் செழுமை குன்றிய இடைக்காலக்குறையை நிறைவு செய்து செழுமைப்படுத்திய தோடு, மறைக்கப்பட்ட தமிழ் இசையை மீட்டு எடுத்து அக்கால யாழே, வீணை இல்லாவிடினும், யாழை ஒத்தது எனக் கொண்டு, தம் கால அரசியல் கட்டாய நெருக்கடியிலும், புத்த சமண எதிர்ப்புக்கு இடையே வைதீக எதிர்ப்பை, வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது தமிழ்க் கடவுள் சிவனே என்று பாடிப் புகுத்தியுள்ள

உண்மையைச் சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் உரையாடலில் உறுதிசெய்து கொள்கின்றோம். உலகியலுக்கு ஒவ்வாத எந்த ஒரு சமயமும் வீழ்ந்து படும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்த திறம் கண்டு வியக்கின்றோம். சமணர் கழுவேற்றம், மற்றும் வசைப் பாடல்கள் பற்றி வினவ நந்தன் மறந்தது ஏன்? நனவுலகு திரும்ப வேண்டும் என்ற விரைவுத் தேவை போலும் என அமைதியுறுகிறோம்.

வரலாற்றுப் பிழையும், அரற்றலும்

தமிழின அரசியலாளர் மட்டுமின்றி அரசு அலுவலரும், அறிஞரும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வு அற்றவராகவே அன்றும் இருந்துள்ளனர். தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னெடுத்தவர் ஆறுமுக நாவலர் என்றறிந்திருந்த இலக்கிய வரலாற்றுப் பிழையைத் திருத்திக் கொள்கின்றோம். சைவ மேட்டிமை என்பதெல்லாம் சிங்களவருக்கு இல்லை. அவர்கள் பார்வையில் எல்லாரும் கொல்லுதற்குரிய தமிழரே! இலங்கை அரசுக்கு உளமார்ந்த நன்றியுடன் பணியாற்றிய கந்தையா. வைத்தியநாதன், ஆழ்வார்ப் பிள்ளை, மாணிக்க இடைக்காடர், ஸ்ரீகந்தா இத்தகைய வாய்ப்புத் தவறிப்போன க. கைலாசபதி போன்றோருக்கு, அவர்களின் 'அர்ப்பணிப்பு' தமிழில் தமிழர்பால் இல்லாமல் போனது ஏன் என்று நமக்குள் வினவி ஆற்றாது அரற்றுகின்றோம்.

புதின உணர்வும், நினைவும்

உலை நீரெனக் கொதித்து வடியும் உணர்வுகளை உள்ளம் எத்துணைதான் தாங்கும்? உணர்ச்சித் தெறிப்பில் சொல் ஒப்பனைக்கு இடம் இல்லை எனினும் உள்ளுறை மிகு பொருள் நயம் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் விளக்கத்திலும் இடம் பெற்று, ஈழத் தமிழ் தன் இனிமையால் நாவில் தேன் சுவை உணர வைக்கின்றது. காவியப் பெயர் தாங்கிய மாயினி அரசியல் நிகழ்வுகளால் வடிவம் -15-

பெற்றுச் சித்த மருத்துவச் சோதனை வெற்றியுடன், காதல் வெற்றியையும், முடிவாகக் கொண்டு உள்ளது. நாம் நினைப்பவற்றை நந்தன் எதிர்பார்த்து ஆசிரியர் சார்பாகக் காரணம் கூறி அமைதிப்படுத்தும். நந்தனின் திருமண அழைப்பு எப்போது வரும் என வழி மேல் விழி வைத்து ஒவ்வொரு தமிழ்த் தேசிய உள்ளமும் காத்திருக்கும். சிறிது நேரமே வரினும் அமராவும், நந்தனிடம் சிகிச்சை பெற்ற முதியவரும், மல்லிகாவை நந்தனுக்குப் புரிய வைத்த சித்தியும், நந்தனின் தந்தையும், சுப்பையாவும் நினைவில் தங்குகின்றனர்.

இயல்பும், சிறப்பும்

வரலாற்றுத் தெளிவும், உலக அறிவும், வயதுக்குரிய பழுத்த பட்டறிவும், உணர்ந்தது, உணர வைக்கும் ஓர்மையும், உள்ளக்கிளறல் உயிர்த்துடிப்பும், உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தும் அடங்கா வேட்கையும் ஆசிரியருக்கே உரிய இயல்புகள். எனவே, இவற்றைத் திறனாய்வு என்ற முறையில் பாராட்டுவது ஞாயிற்றின் ஒளியையும், திங்களின் தண்மையையும் மண்ணின் மணத்தையும் மலரின் சிரிப்பையும், தமிழின் இனிமையையும் தனிச் சிறப்பெனக் கொள்வதை ஒக்குமன்றோ!

சிக்கலும், கருத்துப் பொருத்தமும்

எப்பொருள் யார் வாய்க் கேட்பினும் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு என்பதற்கு இணங்க, வாழும் கலை அமைப்பின் தலைவர் ரவிசங்கர், ஆஸ்லோவில் கூறிய கருத்துக்கள் இங்குப் பொருத்தமுடையன. மக்களின் நம்பிக்கை இழப்பே வன்முறைக்குக் காரணம்; அரசுகளின் சமச்சீரற்ற திட்டங்களே இதற்குப் பொறுப்பு; வன்முறையாளர்கள், அதாவது வன்முறையை நாட நேர்ந்தவர் தாம் கொண்ட கொள்கைகளுக்காகவும், குறிக்கோள்களுக்காகவும் தம் வாழ்க்கை முழுவதையும் ஒப்பளிப்புச் செய்யும் அளவுக்கு உறுதியும், நல்லிதயமும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர் என்பதே உண்மை! இது ஈழத்தமிழர் சிக்கலுக்கும் பொருந்தும் அல்லவா?

மாயினியும் தமிழரும்

இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாக இணைந்தால் எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைவார். பொங்கும் தமிழருக்கு இன்னல் தொடர்ந்தால் சங்காரம் உறுதியிலும் உறுதி எனும் பாரதிதாசனை நினைவு கூர்ந்து, எங்கள் வாழ்வும், எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழ் எனக் கொள்வதின்றிப் பிறிது வேறெதுமில்லை என்ற உணர்வுக்கு உரம் ஊட்டி உள்ளது என்பதை விட மாயினிக்கு வேறு என்ன சிறப்பாகி விடமுடியும்?

அளவுக்கு இருபது பேர்களின் கருத்துரைகள் தாங்கி வெளிவரும். அண்ணாவின் படைப்புகள், - தமிழியக்கம் - திறனாய்வுகள் - கடிதங்கள் - அரசியல் குறித்து கட்டுரைகளாக இல்லாமல் தம் கருத்துரைகளாக - மதிப்புரைகளாக ஒருவர் நான்கு அல்லது ஐந்து பக்க அளவில் தவறாது எழுதுங்கள். விமர்சனமாக எழுதலாம். மரியாதையோடு எழுதுங்கள்.

- தமிழ் செம்மொழி என்ற முறையில் இதுவரையிலான ஆய்வுகள் - இனி நடைபெறவேண்டிய ஆய்வுகள் குறித்து கோவையில் ஒரு விரிவான கருத்தரங்கிற்கு பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கோவையில் உள்ள தமிழ்த்துறையினர் ஒத்துழைப்போடு ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். கருத்தரங்கு கட்டுரைகள் தமிழ் நேயத்தில் ஒரு தனி இதழாக வெளிவரும்.
- இன்னுமொரு சிறப்பிதழ் : தோழர் எஸ்.என். நாகராசன் அவர்களின் மார்க்சியம் குறித்த அவரது கட்டுரைகள், அவரது மார்க்சியம் குறித்த சில மதிப்பீடுகள் கொண்ட தனி இதழ்.

இன்னும் நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பும் நன்கொடையும் தேவை.

நன்றி!

- ஞானி

சிறுகதை

தொகுப்புகள் :

- தீ
- வீ
- சதுரங்கம்
- அவா
- ஆண்மை
- கதை நிழலில்
- பூ

நாவல்கள் :

- சடங்கு
- மத்தாப்பு
- தேடல்
- மணிமகுடம்
- மாயினி

கட்டுரைகள் :

- இஸ்லாமும் தமிழும்
- காந்திய தரிசனம்
- காந்திய கதைகள்
- (?) கேள்வி
- எஸ்.பொ. அறிக்கை
- நளவிடைதோய்தல்
- நீலாவணன் நினைவுகள்
- பெருங்காப்பியம் பத்து
- பனிக்ஞன் நெருப்பு
- தீதும் நன்றும் (நேர்காணல்)
- முன்னீடு
- இனி (இனி ஒரு விதி செய்வோம்)

தன் வரலாறு :

- வரலாற்றில் வாழ்தல்

கவிதை :

- அப்பையா
- அப்பாவும் மகனும்

திரு.எஸ்.பொ.
படைப்புகள்

நாடகங்கள் :

- வலை
- முறுவல்
- ஈடு
- சாவு
- முதல் முடிக்கம்
- அனாதைகள்
- அந்தநாள்
- கூண்டுக்கு வெளியே

திரு. எஸ்.பொ. படைப்பும் பார்வையும்

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து, சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் உயர்கல்வி முடித்து தன் சாதி காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரிய பணி மேற்கொள்ள இயலாமல் மட்டக்களப்பில் தன் வேர்களைக் கண்டு குடியேறி, தன் துணைவியாரைத் தேடிக்கொண்டு, ஆசிரியர் பணியும், தொழிற்சங்க அரசியல் பணியும் மேற்கொண்டு நாடகங்கள் இயக்கி, நடத்து, தமிழ்விழா நடத்தி, தொடக்கம் முதலே கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இடம் பெற்று, எனினும் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளோடு காலமெல்லாம் முரண்பட்டு போராடி, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், திறனாய்வு, தன்வரலாறு, கவிதை என பலவற்றில் ஈடுபட்டு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தை நவீனப்படுத்தி தமிழ் மரபையும், மார்க்சியத்தையும் ஒருங்கிணைத்து, இலங்கை வரலாற்றை சிங்களவர் செய்த புரட்டுகளிலிருந்து திருத்தம் செய்து, ஈழத்து அரசியலில் தமிழ் தேசியத்தை முன்னெடுத்து, ஆங்கில இலக்கியம் பயிற்றுவித்து, ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறி உலக அளவில் உள்ள புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டு, மூன்றாம் உலக இலக்கியத்தை முன்னிறுத்தும் முறையில் செயல்பட்டு, ஆஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்த நிலையிலும் சென்னையில் 'மித்ர' பதிப்பகத்தை நிறுவி, ஈழத்தமிழர்களின் இலக்கிய ஆளுமைகளை இலக்கிய வரலாற்றில் நிலை நிறுத்தும் முறையில் எழுபத்தைந்து வயதைக் கடந்த நிலையிலும் உற்சாகம் குறையாமல் இன்றும் உழைத்து வரும் இலக்கியப் போராளி திரு. எஸ்.பொ. அவர்களின் தன்வரலாற்று நூலாகிய 'வரலாற்றில் வாழ்தலை'யும், இறுதியாக அவர் எழுதிய 'மாயினி' நாவலையும் அறிமுகப்படுத்தும் முறையில் தமிழ் நேயத்தின் சார்பில் வெளிவருகிறது இந்தச் சிறு வெளியீடு. தமிழ் உணர்வாளர்களின் சார்பில் அவரது படைப்பு மேதமைக்கு மரியாதை செய்யும் முறையிலும் இந்த வெளியீடு.

'தமிழ் என் ஊழியம்', 'தமிழ் என் தவம்', 'தமிழ் என் தரிசனம்' என்று மனம் திறந்து பேசும் எஸ்.பொ.வுக்கு நிகரான இன்னொரு தமிழ் எழுத்தாளரை நம்மால் இனம் கண்டு சொல்ல முடியுமா? 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்ற இவரது தன்வரலாற்று நூலை படிக்கும் வேருக்குள்ளும் இந்தக் கேள்வி எழுத்தான் செய்யும். தமிழ் சமூகத்தோடும், வரலாற்றோடும் படைப்பு ஆளுமையோடும் முழு அளவில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பாரதிக்கும், புதுமைப்பித்தனுக்கும் நிகரானவர் என்று இன்னும் ஒரு சிலரை நம்மால் சுட்ட முடியும் என்றால் அவர்களில் ஒருவராக எஸ்.பொ. இருக்கிறார் என்று நம்மால் தயக்கம் இல்லாமல் கூற முடியும். கவிஞர் சிற்பி ஒருசமயம் கூறியதுபோல தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்பது ஒரு பதவி, உத்யோகம் என்றளவில் வாயும் தமிழுக்கல்லி உலகம் எஸ்.பொ.வை கண்டுகொள்ளாததில் வியப்பில்லை. இலங்கையில் மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்திலும் இன்றுவரை உள்ள மார்க்சியர் - மார்க்சியக் கட்சியினர் இவரை ஒதுக்கி வைப்பதன் மூலம் மார்க்சியத்திற்கு என்ன வளம் சேர்க்கிறார்கள். கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களின் ஆவி இவர்களை இன்னும் ஆட்டிவைக்கத்தான் வேண்டுமா?

- ஞானி

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : கி.பழனிச்சாமி [ஞானி]

24, வி.ஆர்.வி. நகர், ஞானாம்பிகை ஆலை (அஞ்சல்),

கோயம்புத்தூர் - 641 029 தொலைபேசி : 0422 - 2648119